

DPN 6040

Title : कक्षेपुट मारणं KAKṢEPUTA MARAṆAM

Run. No. 6731

Cat. No. 90

Micro. No.

Subject मन्त्र Mantra

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 30 x 10.3

Folios 79 Lines (in a page) 8

Compl. / Incompl.

missing 1 st folio हाफिंग पे 45
Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor प्रशुप्रतिमान पःमाय

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place Kaksaputa nam. Kaksaputa

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. : टिप्पणी मन्त्राक्षर /
Remark : mantra monograms
included

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

हावेदे वावकेगरुडे प्रिय॥ इत्येवमागमोक्तं च वक्रावक्राण्यपुनः। एतत्सर्वं समुद्रतः दध्ना घटमिवाटरात्॥ साधका
नागमोक्तं च मंत्रसंज्ञां मिहाद्यते॥ वक्ष्यमाकर्षणसंज्ञा मोहमुच्चाटमारणां विद्वेषं वा विकराणां यद्गुणस्यार्थनाशनं॥ कोतुके
बहुजालं च प्रक्षिणी मंत्रसाधनं॥ येतकं चांजनं दिव्यं सदृशं पादुका गतिः। गुठिकाखे चरत्वं च मृते मंजीवनादिकां तथा
कक्षपुडी सिद्धि सांगोपांगमने कथा। सुसाधु नित्ययोयेतं साधकानां हितं प्रियं॥ तंत्रमंत्रमुखं ज्ञात्वा न सिद्धि मिद्व
ताः। मंत्रसाधनं सर्वं सिद्धयं साधको नृपैः॥ विना मंत्रविधानेन न सिद्धिं लभ्यतां भवेत्॥ अथ मंत्रासकं वक्ष्ये तंत्रेशि
कोदितं॥ मंत्रसाधकयोर्वर्णनं क्रमतः पृथक् विधाय सिद्धसाधये गी॥ यं मंत्रविक्रमं॥ अनुस्वारं विसर्गं च जिह्वा
मूलीयादिभिरुक्तं॥ मुक्तासंयुक्तवर्णं च गणनाकालयेद्बुधः॥ मातापितृकथं नाम गुरुणा यत्र कीर्तितं॥ सहितौ चारणा य
सं केवराक्षरसंयुतं॥ अथ मंत्रसाधनं तन्का साधकश्चात्र सोधयेत्॥ चांजनैर्नृजने शोभां स्वरैर्नमिस्वराः॥ आद्यं नृपे न सं

20

सेवां दि ॥ येन द्वितीयकः ॥ अनेनैव प्रकारेण शेषाशेषा यथाक्रमं ॥ आद्यं यदक्षरं नामो गणयेच्चतुर्दशितः ॥ एवं ब्राह्मणं
 स्थानं न आद्यामयं क्रमः ॥ चतुर्दशं चतुर्दशं परिगण्य पुनः पुनः ॥ सिद्धसाधुसु निद्वारि संजेयैव यथाक्रमं ॥ सिद्धसाधुसुः
 सिद्धारि संजेयैव यथाक्रमं ॥ एवं क्रमेण सत्त्वेषां मंत्राणां गणने कृते ॥ किंयत्सिद्धिं किंयत्साधुं मित्राद्यपि विहितं देतुं ॥ मं
 त्रमंत्रे मंत्रेयेत सिद्धादीनां चतुष्टयां समंत्रसिद्धरत्नकः साधो वै सिद्धिर्जितः ॥ रिपुवर्जं मंत्रयंत्रं समसिद्धं महोद्यते ॥ सु
 दिद्वेन विहीनं च त्रयं यकं नूयितं ॥ आदिसिद्धांतसिद्धो यो त्रैलोक्यमपि दास्यति ॥ आर्वं तेव साधोयः सोतिका लेन सिद्धति ॥
 आद्यं तेव यः सैक साधकं मानयेत्फलं ॥ सिद्धसिद्धं तिकालेन साधो न पदुतादिभिः ॥ सुसिद्धस्मरणादेव रिपुसाधक
 मारकः ॥ एवं मंत्राशकं ज्ञात्वा सुसिद्धसिद्धमेव वा ॥ साधुं वापि कविदाहं सिद्धयं मंत्रमुत्तमं ॥ साध्यादागुरुवक्त्रादा ग्राहः
 ये साधयेत्युनः ॥ पुरेवापदुने ग्रामे कठके सिंधु संगमे ॥ वने चोपवने तीर्थे महाप्रायेयसागरे ॥ पठति सिद्धिं वृक्षे च मूल

रा २

१

10

वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ गुह्यमातृगृहे पुण्ये ब्रह्मेवाद्यमहानदे ॥ सिद्धमंत्रे शिवस्थाने गृहे वा च यद्योदिते ॥ दीपस्थानं सुनिश्चयः
 तत्कर्मविक्रमसिद्धिदा ॥ अथ वगैरिष्ये द्विमान् मद्यतो यावदुत्तरं ॥ ब्रह्मीशानपदे क्षेत्रे वेदास्तेन वकोष्टकं ॥ हृदास्थम
 नम्रश्च पिं पुत्रवर्णे क्रमानुस्थिता ॥ पादादिदीपसंज्ञानि तेषु क्षेत्राधिपानवा ॥ अमृतं वृषभं चैव सूरराजं च वासुकीं शेषं
 अगस्त्यं च पूजं शक्तियुतं तथा ॥ पद्मयोनिर्महेशं चो ज्ञेयाश्चक्रवर्तुक्रमात् ॥ मध्यापूर्वादितः पूज्या मंत्रैव कथ्यते पुनः
 ॥ ॐ अमुकक्षेत्रपालदेवी पुत्रयवतरवलिप्रिषितं गृहः ॥ यत्र नक्षत्रखलनरयवक्षत्रपालसर्वविद्यानूदनहन
 श्रीहा ॥ ॥ अनेन मंत्रेण सर्वत्रिपालाश्च मृताश्च पूज्या ॥ ॥ यत्र यत्र भवेद्दुर्गो क्षेत्रनामाद्यमक्षरं ॥ तं मुखं शेषत्र
 गेषु करकुक्षि कल्पना ॥ मुखस्थः क्षोभयं मंत्रा करस्थः कल्पभोगमाका कुक्षिस्थितो ह्युदासीनः ॥ पादस्थो दुखमाप्नुयात् ॥
 पुद्गलि तो वधं वधं यदादाप्रीतिनिश्चितं ॥ दीपस्थानमतः क्षेत्रे ज्ञात्वा मंत्रं सुविजयेत् ॥ ब्रह्मसाधनमंत्राणां मेकमेवाद्यमक्ष

0

CM

5

10

20

25

30

35

20

र॥ अदि स्यात्सुखं मंत्रः क्षिप्रमेव सुसिद्धिः ॥ इदं कर्म चक्रं ॥ जपमानादिसिद्धिं मंत्रानां साधनोच्यते । अथोक्तः
 रश्मिं चैव वतुः पंचाशदेव वा । सप्तविंशमनिर्वाह्यं कर्तव्यं जपमानिका ॥ उत्तमामध्यामादीनां त्रिधा चोक्ता क्रमेणा तु । ब्रह्म
 ७ अथ स्थिता योक्ता मेरुतंत्रे शिवोदिता ॥ मंत्रयत्नक्षता सिद्धौ शान्तिके वा यथैष्टिके ॥ स्फुटिके मोक्तिको वापि योतया सितसूत्र
 के ॥ सर्वकामप्रसिद्धार्थं जपेद्ब्रह्ममात्मनः । सारस्वते पद्मलोत्था वश्ये सैव प्रकीर्तिताः । पद्मरागमयं वापि समस्तैः पुत्रः
 जीविना ॥ वेदा उच्चाटयेत्कर्म महादेवेन भाषितां गदभस्य ह्यथा दंतैः मणिं कृत्वा च वातकैः ॥ जपमानां प्रकृत्या शक्राणां मा
 १५ रकर्मणि ॥ न रस्तायूथसूत्रेणा योतया कार्यसिद्धिदा ॥ येन दंतै रघोदूता कर्तव्या जपमानिका ॥ साधु देह नखैः केशैः पृथ्वीतदे
 शकर्मणि ॥ मणिं निसंख संभूतैः रत्नमानार्थसाधनैः निधानयन्निष्ठा सिद्धौ योतया सितसूत्रकैः ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां तु जपेद्ब्र
 त्तमकर्मणि ॥ अंगुष्ठमध्यामाभ्यां तु जपेद्वाक्यकर्मणि ॥ तज्जगुष्टयोगेन विद्वेष्टोच्चाटने जपे ॥ कनिष्ठांगुष्ठकाभ्यां तु जपेन्मा

२७
३

10

रणा कर्मणि ॥ उदयाद्यामप्यर्च्यन्ते हेमंतं पौष्टिकं जपेत् । यामद्वयं पूर्वरात्रे शिशिरे मारणां जपेत् ॥ वसन्ते प्रहरादूर्ध्वं माघे म
 ध्यादिकं जपेत् ॥ कार्यमाकर्षणं तत्र मंत्रै र्विष्टस्य यत्नः ॥ ग्रीष्मं त्रितीयको यामो मिहितो द्वेष्टकर्मणि ॥ ततोऽस्तमयप्यर्च्यन्ते सु
 ५ वातंतो यदा गमा ॥ अर्द्धरात्रा निशान्तं च जपेद्दक्षिणं शान्तिकं ॥ अन्यमतं ॥ ॥ यस्मिन्कस्मिन्तौ कार्यं मंत्राणां साधनं शुभं ॥ पूर्वा
 केवश्यपुष्टार्थं मध्याह्ने षीतिनाशनं ॥ उच्चाटमपरा केतु संख्यायां मारणां तथा ॥ सोमदेवगुरुयेतो पौष्टिकं संसिता बुधैः ॥ अथ
 मीनवमी चैव दशमे कादशी तथा ॥ शुक्रभानुसुतोयेता प्रसथा कृष्टिकर्मणि ॥ ततश्चतुर्दशी कृष्णा शनिवारे स्तथाष्टमी ॥ उच्चा
 टनेति शस्त्रेयं जपे शंतरभाषिता ॥ अमावास्याष्टमी कृष्णा तादृशी च चतुर्दशी ॥ भानुना तत्सुतोयेता भूसुते नाथसंयुता ॥ मार
 येदद्भुतं होमा रक्षितं शंभु नापि वा ॥ एवं सिद्धिं तिकर्मणि ॥ तिथिवारानुसारता यथोक्ताशनमारूढो जयं मंत्री समाचरेत् ॥
 कुशाजिनां वरै रक्तं चतुरंगुरमूर्द्धता ॥ चतुरस्रं द्विहस्तं च सुदृढं मृदु निमित्तं ॥ तत्रोपरि निसंजीत योगं मंत्रस्य सिद्धये । व

दलश्च नृस्य पन्थाना साधयति मयि स्मरन् ॥ क्षुरजं नृणां हि कापि विक्रान्तिमतमानसः ॥ मंत्रसिद्धं न वाप्येति तस्माद्यत्र परो भवे
 त् ॥ अथ यत्र मयि न वेद्ये मोक्षे च धनसाधने ॥ आकृष्टौ यद्यदिष्टं स्याद् द्वारिणां शान्तिर्यौष्टिकं ॥ उच्चातमा हि यंच मयि सारणे नरकेशं जं
 शान्तिके श्रुतिकं योक्तं ॥ यौष्टिके यद्यजासनं ॥ आकृष्टौ पात्रिकं ज्ञेयं विद्वेषे कुक्कुटासनं ॥ अद्वैतसिद्धि उच्चाटे अद्वैतस्थानं तु मार
 गो ॥ महाकाल्याश्च दुर्गाया वश्य उक्तं शिवान्तये ॥ आकृष्टौ नियमो नास्ति विद्वेषश्च श्मशानके ॥ उच्चातं कुत्सिते चाद्य शून्यदेवा तयोपरि
 श्मशाने कालिके क्षेत्रे येतमारुह्य मंत्रवित् ॥ दक्षिणाभिमुखं स्थित्वा दंतौ संपीड्य च चरं ॥ रिपुस्मृत्वा जयं कुर्यात् स प्रसात्रेण मालये
 त् ॥ वासरात्रयथा चोक्ता कर्मखड्गानुरूपिणां ॥ शान्तिकेः सौम्यरूपा सा यौष्टिके वश्य कर्मणि ॥ सद्वांगसोषिता दृश वासमा कुष्टकर्म
 णि ॥ ककोलूकादिभिः शक्रं नक्षत्रमाने मृतं स्मरेत् ॥ इत्येवं वासना कार्या स्थानस्थानमथोच्यते ॥ चतुर्थी तु जोगुह्ये कुर्यात् मूले मनस्थि
 रं रससिद्धि तथा वश्य माकृष्टिकालवंचनं ॥ जपना द्विष भूतादि कार्या रं भंगमागमं ॥ सारस्वतं संभनं च वासनादेन साधये

त् ॥ हतयद्रक्तिकामधो स्थिरचित्तेन यो मयेत् ॥ लभते यौष्टिकं सिद्धं शक्रं वाटनमारणो ॥ विद्वेषोर विवाहेन वानौरेरी विमोह
 नी ॥ शान्तिकं यौष्टिकं वश्यं साधये कं करोदितं ॥ क्रुवो मथे द्विपत्रे तु दक्षवाहेन साधयेत् ॥ शुद्धविद्यां महाविद्यां मोक्षकोतूहलाः
 निवायस्य मंत्रस्य यश्चान्धायस्थानगतं बुधः ॥ अथ वा सर्वमंत्राणां ध्यानमिद्विकरं शृणु ॥ कंदादिदुग्गताया त्वा पाणा शक्तिं समुत्थि
 तां ॥ शुद्धसूटिकं संकाशां शान्तिके यौष्टिके शुभे ॥ सारस्वतरसे मोक्षे विवरत्नेन सायके ॥ सारकां सर्वविशेषु संभने मोहने पिव ॥ आ
 कृष्टिद्वयं वादे कोतुके सिद्धिदायिनी ॥ पीतानुच्चातने देशे कृष्णमारणा कर्मणि ॥ एवं ध्यात्वा जयं कुर्यात् मनसोपांशु वासिकं ॥ शां
 तिके यौष्टिके मोक्षे मानसं जपसाधयेत् ॥ वश्या कृष्टा दुपां गुण्या द्वाविकं शुद्धकर्मणि ॥ शनैः शनैः सुविशेषं न द्रुतं न विलं वितं जपं
 संप्रणाप्यं कुर्यात् सर्वकामार्थसिद्धये ॥ जपप्रारंभकाले तु मंत्रार्थं वप्रदाययेत् ॥ नातिरिक्तं च नोतं च जपं कुर्यात् सुनिश्चितं ॥ जपस्य
 च दशांशेन होमं कुर्यादिने दिने ॥ अथ बालवपयं तं होमकाया विपश्चिता ॥ गद्यद्वीराजामधुनि वश्यं यौष्टिकं मयि केणि ॥ त्रिको

ऐतत्तुंगे वा वायवा निमुखं कुनेत् ॥ नवंगं श्रीफलं जाती प्रियं गुं किंशुकं तथा ॥ पंचदशैर्मिदं होमं कुर्याद्विद्वद्वत्कर्मणि ॥ सः
 ब्रह्मैकेन वा कुर्यात्तीयं द्वौ च द्वायः स्थितः ॥ कायसिमस्तुताक्रांतं तथा वा राटवीजकं ॥ विद्वेषे जुहुया मंत्रं राक्षसादिकद
 र्शनः ॥ उदं वरवता सत्त्वं रक्षवीजं च तप्तुते ॥ उच्चाटने मत्स्यकुंडे जुहुयात्पचकाननः ॥ अजासयिश्चित्तदीरं वीजं कपसि सं
 नवा ॥ दग्धास्थिनरमासं च साधुरो मनसा सत्त्वा ॥ अक्षैत रसहसंतु वज्रकुंडे नलां किते ॥ दक्षिणास्यस्तु पंचते जुहुयात्मारते
 दिपुन ॥ अथ वा यंत्रयद्वयं प्रोक्तं मंत्रस्य सिद्धये ॥ तथा होमयकतर्पणः शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ॥ पूजयित्वा यदुत्वाय जप्त्वा वात्मा
 तुदेवतां ॥ अदु सोमं सुषकं च भुंजीतं लघु भोजनं ॥ यद्वा तद्वा परित्यज्या दुष्टातं कुत्सितोदनं ॥ समस्तमन्नं तु भुंजीया जीवात्मा
 सिद्धिमाप्नुवेत् ॥ अथ वा भोजनाद्यैः सिद्धिं हानिश्च जायते ॥ इति सर्वं शिवेनोक्तं मंत्राणां साधनं शुभं ॥ अनुस्थितो यथात्मा
 यं यदि मंत्रो न सिध्यति ॥ पुनस्तवदनुष्ठेयं ततः सिद्धो भवेत्पुनः ॥ पुनस्तनुदितो मंत्रो यदि द्यो न जायते ॥ उपायास्तत्र क

त्वया सप्रशंकरभाषितं ॥ दावनं दोषनं वक्ष्यं पीडनं सौख्योषणां ॥ दहनांतं क्रमं पूर्वं ततः सिद्धो भवेत्शुभं ॥ दावणां वा
 रुणां वीजं ग्रथनं क्रमयोगतः ॥ तमंत्राद्यंतमालिख्य शिलाकपूरकुंकुमैः ॥ उशीलमोचनाभ्यां च मंत्रसंघंघितं लिखेत् ॥ क्षीरा
 जतोयमधुनि मध्ये तं लिखितं लिपेत् ॥ पूजनाजघनाद्दोमा द्वावितः सिद्धिदो कृत्वा ॥ दावितोऽपि न सिद्धश्चेद्दोषनांतं तु काः
 रयेत् ॥ सारस्वतेन वीजेन संयुटी कृत्यते भवेत् ॥ एवं बुद्धे भवेत्सिद्धो नोचेत्तं हि वशीकुरुः ॥ आरक्तचंदनं कृत्वा हरिद्रा
 मदनं शिलाः ॥ एतैस्तु मंत्रमालिख्य भूजपत्रे सुशोभने ॥ धार्यक्रमे भवेत्सिद्ध पीडनं वा स्य कारयेत् ॥ अथ रोत्तरयोगेन
 पदातिं परिजप्य वै ॥ ध्यायीत देवतांतद्व दधरोत्तररूपिणीं ॥ विद्यामादित्यदग्नेन लिखितं कृत्वा घण्टां तथा भूतेन म
 त्रेण होमकायादिनेदिने ॥ पीडतो लज्जया विष्ट सिद्धस्याद्ययोषयेत् ॥ नित्यायां स्त्रियु रं वीज मोक्षते तस्य योजयेत् ॥ गोक्षि
 रैर्मधुना लिख्य विद्यायां विधाय रयेत् ॥ पौषितो यं भवेत्सिद्धो नोचेत्कार्यस्य शोषणं ॥ दाभां दाभां च वीजास्त्रां मंत्रे कुर्या

राम

9

जयो भवेत् ॥ ॐ नमः सर्वार्थसाधनी स्वाहा ॥ अस्य मंत्रस्य सहस्रे जप्ते पूर्वयोगसिद्धिः ॥ क्लृप्तपक्षे चतुर्दशां मष्टः
 म्नां वा उपोषितः ॥ तन्निधृत्वा समुद्धृत्य सहदेवीं सुवृष्येत् ॥ तां वृत्तेन तु तद्वृष्यं योज्यं वश्यकरं परं ॥ रोचना सहदेवीभ्यां
 तिलको वश्यकारकः ॥ मनः शिला च तन्मूलं मंजयेत् सर्ववश्यकृतं ॥ सप्ताहं तां वृत्तं त सहदेवीं योजयेत् ॥ राजा वश्य
 मवाप्नोति सर्वलोकेषु का कथा ॥ शिरसाधारयेत् च वृष्यं सर्ववश्यकृतं ॥ मुखे क्षिप्वा च तन्मूलं कथां वच्चा च कामयेत् ॥
 यां नारिं सा भवेद्दृष्ट्या मंत्रयोगेन नान्यथा ॥ ॐ नमो भगवति मातंगेश्वरि सर्वसुखरंजनी सर्वार्थमहामाये मातंगि
 कुमारि लघुलघुवशंकु रुखाहा ॥ सहस्रं जप्ते उक्तयोगानां सिद्धिः ॥ मुनिव्रति चित्तंगारं मृगार रुधिरैः सह ॥ य
 स्यैव सिरसि क्षिप्यं सर्वस्यो भवति भूतं शिखि पित्तं च गोरं ना मोहिनी रोचनी शिखाः ॥ पेषयेत् कन्याकाहस्ता सश्च घ्राणे जगद्वशं
 त्रिकादं तं मृतशिशो कुमाय भिक्क्यवा रोचनं भृंगिभूलं च पुष्पे सर्वं पेषयेत् ॥ तिलकं कालयेत् तेन सर्वलोकवशं करं ॥

रक्ताश्च मारमंडार कुंकुमं कनकस्य च ॥ पुष्पेशीता वुना पिष्टं तिलको लोकवश्यकृतं ॥ श्वेता पराजिता मूलं चंद्रग्रहा उद्ध
 तां श्रंजिता क्षानरस्तेन तिलकं लोकवश्यकृतं ॥ मेघनादस्य मुलं तु वक्रसु वश्यकारकं ॥ परवादी भवेन्मूको यथायाति दिगं
 तरं ॥ कदुतुं व्यादिपंचागा नाष्टयैव तु मूलिकां ॥ गुंजाया विष्टया युक्तं पारावत मयूरयोः ॥ अनेन तिलकं कुर्यात् सर्वसर्वशमा
 नयेत् ॥ तेन कुर्यान्निलादौ तु तिलकं सर्ववश्यकृतं ॥ नागकेशरवभ्रंतु पुष्पवद्वा जगत्पिथेः श्रंकोलवध्रवश्चिन्त्या मद्भुतं प्राः
 हयेत् तु तत् ॥ ग्राह्यं क्लृप्त चतुर्दशां श्वेतगुंजां वमूलकं ॥ तां वृत्तेन पदातयां सर्वलोकवशं करं ॥ शिलोलोचनतन्मूलं वा
 रिणा तिलके कृते ॥ संभाषणेन स द्वेषां वशीकरा मुत्तमं ॥ सप्तविष्टित तन्मूलं मुदिकां कारयेद्दुधं ॥ तदा क्वा वशमायाति
 प्राणैरपि धनेरपि ॥ वचयित्वा तु तन्मूलं तेनैव तिलके कृतं ॥ दृष्टमात्रे वशं याति नारी वा पुरुषोऽपि वा ॥ ॐ महामाये श्रा
 णावज्जिलो शिवे रक्ष रक्ष भवे मम दिष्टं मृतं कुरु स्वाहा ॥ उक्तयोगानां सहस्रं जप्ते सिद्धिः ॥ कुतोऽपि वा समं व्रीतु पु

शेषे कृष्णाष्टमीयुते ॥ पुष्पधूपवलिदत्त्वा द्युते नैव तु दीपयेत् ॥ दत्त्वा मंत्रं जपेत्तत्र अष्टाधिकसहस्रकं ॥ ॐ श्वेतवर्णसित
 पर्वतिवासिनिश्चयप्रतिदत्ते मम कार्यं कुरु २००० ॥ ॐ श्वेतगुंजाफलं ग्राह्यं तत्स्थाना मृत्तिकायुतं ॥ द्युते न लोलयेत्सर्वं नर
 पात्रे सुशोभने ॥ क्षिप्त्वा कृष्णवतुर्दद्यात्सहस्रं वा अनुविक्षियेत् ॥ मंत्रितो नेदके सिंघा नित्यं यावत्फलावधि ॥ ॐ श्वेतवर्णा
 सितवसिनिश्चयतपर्वतिनिवासिनि सर्वकार्यानि कुरु कुरु अथ प्रतिदत्ते नमो नमः स्वाहा ॥ इति सेवनमंत्रः ॥
 पुनः पुष्पेषु चिन्तित्वा सोपवासाजिते दितोऽधूपदीपो ग्रहारे धौ न्यासं कृत्वा समुद्धरेत् ॥ ॐ श्वेतहृदयाय नमः ॥ ॐ यत्र
 मुखेशिरसे स्वाहा ॥ ॐ नमः सर्वज्ञानमयेशिखायै वषट् ॥ ॐ नमः सर्वशक्तिमशोकवधाय हुं ॥ नमः ॐ नैत्रत्रयाय वोषट् ॥
 ॐ परमंत्रमेदने अस्वाय फट् ॥ सर्वान् विंगानि नमो त्वादिनि ॥ इति न्यासं कृत्वा ततो मूलमंत्रेनोत्पातयेत् ॥ ॐ नमो भगवति ॐ
 श्वेतवासे नमो नमः स्वाहा ॥ अथैव मूलमंत्रस्य पूर्वसिवायुतं जपेत् ॥ दशांशं हवनं कुर्यात् ॥ तिलद्रुवाद्युतप्लुतां ॥ एवं

कृत्वा समुद्रं गुंजामूलं सुसिद्धिदं ॥ तन्मूलं चंदनं खेतं लेपश्चाद्विष्णुकारक ॥ तन्मूलं मधुना युक्तं लेपः सर्वत्र वश्यक
त ॥ मनः शिला च तन्मूलं बालिना खेतवनं ॥ वृष्ट्या तत्तिलकं कुर्व्या सर्वलोकवशं करं ॥ तन्मूलं सर्षपं खेतं प्रियं गुंवसमं स
मं ॥ वृष्टिं तं मस्रकेयस्य क्षिप्याय स्य करं न तेत् ॥ ५८ ॥ ॥ ॐ नमः सर्वगात्रे सर्वलोकवशं करिदुष्टानुवशं कुरु मेव समा
नाय स्वाहा ॥ ॥ उक्तयोगानां मष्टोत्तरशतं जपे सिद्धिः ॥ तशामूलं प्रियं गुंव कुशैलानागकेशरं ॥ श्वेतसर्षपं वैतधूप
सर्ववशं करं ॥ ॥ ॐ कामिनिश्माधतिश्च नमः ॥ अनेन धूममभि मंत्रयेत् ॥ अथानेन मंत्रेण शताभि मंत्रितं पुष्पं यस्य
दायते यनाम्नानित्यं स प्रयासमन्त्रं जुंजते स प्रदिने न वश्यो भवति ॥ ॥ ॐ कटंकटे द्वोररूपिणि रुः रुः ॥ अस्य मंत्रस्य
उक्तसिद्धिश्च पूर्वमंत्रवत् ॥ ॥ ॐ घंटा कल्पयि नमः ॥ अस्य पूर्वसैता युतं जप्त्वा ततो नेन मंत्रेण पाषाणं सप्ताभि मंत्रिः
तं कृत्वा पटुने वाग्रा मेघवेशे वा तेन पाषाणेन वृक्षं ताडयेत् ॥ ग्राममथो अपाधितं सुखं भोजनं प्राप्नोति ॥ कटं ताडोज

२०
 पेनत्र द्वयं मंत्रस्य साधकः। वृताक्तैः सुखं लैहो मै देवी सौभाग्यदायिनी। त्रैलोक्यं तं शमायाति स्मृतमात्रेण संशयः॥
 १५
 ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय सिद्धरूपिणे शिखितं धसत्संशितं सख्यं सख्यं नरक्षरक्षसं भूतजपेह
 रहरसंभूतेभ्यः नमः॥ ॥ वासोपि धाय कौशुंभं रात्रौ मंत्रायुतं जपेत्॥ नरनारीनरेद्याणां सततं चोभकारक
 ॥ ॥ ॐ नमो भूतनाथोभक्तः सख्यं लोकानुभोभयश्चैवं ब्रूँ स्वाहा॥ ॥ रात्रौ दशसहस्राणि जप्यं पद्मकेशरैः। सिता
 नामधुपयोमिधैः कृते होमे दशांशतः। रजकश्चेष्टते लोका दशनिखियकारकः॥ ॥ ॐ श्रुतं रंजयं ब्रूँ स्वाहा॥ ॥

१०
 भुक्तोक्तिश्चेजपेन्मंत्रं पूर्वसिवायुतं ततः। एकांते स्मरणां मंत्रं तत्रैवायाति भोजनं॥ ॥ ॐ उक्थिष्टोक्तिश्चेष्टां डालि ता
 ग्वादिराजमोहनं प्रजामोहनं स्त्रीमोहनं श्रान्श्रान्देदेव्नी उक्थिष्टां डाली संत्यतादिनी कीशक्तिपुरो मंत्रं लक्ष्मिदं
 जप्या भूतनाथः प्रसिद्धाति कभूपात्नभूतानां स्मरणात् कुरुते वशं॥ ॥ ॐ नमो भूतनाथाय समस्तभूतनभूतानि साध
 यं॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कन्नपुटे सत्त्वविशीकराणां नाम द्वितीयः प्रहलः॥ ॥ ॥ अथ राजावश्य
 माह॥ ॥ कुंकुमं तंदनं चैव रोचनं शशि मिश्रितं। गवां दीरेण तिलकं राजावश्यकरं परं॥ ॥ ॐ ब्रूँ सः श्रुतं मे त
 शं कुरु कुरु स्वाहा॥ ॥ पूर्वसिवायुतं जप्या ततोऽनेन मंत्रेण सप्ताभि मंत्रितं पूर्वतिलकं कुर्यात्॥ ॥ चक्रवर्त्तस्य
 मूलं तु हस्तश्चेत्तु समुद्धरेत्॥ राजद्वारे भवेत्पूजो हस्तवधावतादजित्॥ ॥ ॐ सुदशनाय कुं फट् स्वाहा॥ पूर्वसिवायु
 तं जप्ये सिद्धिः॥ ॥ पूर्वसिवायुतं जप्या चाऽमंत्रस्य सिद्धये। ततोऽहोषधयोगाये कुरु सप्ताभि मंत्रितं॥ सिद्धांति सर्वे

कर्माणि पूर्वसिवाद्यभाततः ॥ ३३ ॥ रक्तवामुत्तेतुरुतुस्तुमुक्तं मेव शमानय स्वाहा ॥ ॥ अथ चंद्रमंत्रसर्वत्र सि
 द्धो भवति ॥ मंजिष्ठा कुंकुमं वैतः क्लृप्तमूला कुमारिका ॥ चिति मस्य सरक्तं च स्वरे तेन च भातयेत् ॥ पुष्पेन गुटिकां कृत्वा
 मन्त्रपात्रे च दापयेत् ॥ स्योवा राजवशांस्तथा चंद्रमंत्रपभाततः ॥ अथैता पराजिता मूलं चंद्रग्रहाण उद्धृतं ॥ प्रभूनां
 भोजने देयं चंद्रमंत्रादशं करं ॥ उत्तरायां समादाय पातारश्च त्रयध्रुवं ॥ करे वद्धं तु सर्वत्र राजद्वारे जया वद्धं धात्रीव
 ध्रं धरणान् विशाखायां अत्र ध्रुवं ॥ पृथक् करे वद्धा राजा वश्य करं नृणां ॥ पूर्वफाल्गुनी नक्षत्रे ग्राह्यं उडिमत्रध्रुवं
 करे वद्धा भवेदस्यो यदि राजा पुरंदरः ॥ अश्लेषाया गृहीत्वा तु नागकेशरवध्रुवं ॥ करे वद्धा भवेदस्यो यो राजा पृथिवीप
 तिः ॥ निघृष्टां होत तैलेन रत्नमालीयमूलकं ॥ सप्ताभि मंत्रितं कृत्वा तिलकं राजवश्य कृत्वा उक्तानां चंद्रमंत्रेण सिद्धिः
 ॥ होमयेत्कतु तैलेन रक्तचंदनराजिका ॥ सहस्राहुतिमात्रेण राजानं वसमानयेत् ॥ सध्या कागरक्तेन कृत्वा रा

त्रौस्तके गृहे ॥ संख्या च पूर्वविदस्यो राजा भवति नान्यथा ॥ मधुना शतपुष्पांस्तु रात्रौ कृत्वा च पूर्ववत् ॥ वक्रवर्ति भवेद
 श्च अथ चंद्रमंत्रपभाततः ॥ अथ पराजितयः ॥ गो जिह्वा शिखिमूलात्वा मुखेशिरसि संस्मिता ॥ कुरुते सर्वदा देषु जयं पुष्पे
 समुद्धृताः ॥ मान्गशीर्षतु पूषायां शिखिमूलं समुद्धरेत् ॥ वाहो शिरसि वाधायं विवादे विजयो भवेत् ॥ वंधनान्मुच्यते ते
 न शिखामंत्रं न संशयः ॥ मेघनादस्य मूलं तु वक्रसुं तारवे स्तितं ॥ परवादी भवेन्मूको घटायातिदिगंतरं ॥ निशि कृष्ण
 चतुर्दश्यां महानीलिंशानतः ॥ आदाय वेधयेदस्त्रे विवादे विजयो भवेत् ॥ अथ गुंजा न्वितं मूलं मुखसुंदुष्टं तु उजितं
 ॥ उक्तयोगानां चंद्रमंत्रेण सिद्धिः ॥ ॥ त्रिसंशं विदिनं यस्या न्यस्तमूद्रिकरस्तितां नश्यवेत कनामाख्यः स जयं रभ
 ते नरः ॥ २० ॥ ॥ ३३ ॥ नमो नमो जयधूसि धूसरि अमुररणि जयवाग्वधं उवाहा ॥ ॥ अक्षयपौर्णमासी पुष्पे गुंजा मूलं स
 मुद्धरेत् ॥ वद्धं सिरसि तस्य त्वैरिवाधा हरं परं ॥ आशास्तवध्रुवं ग्राह्यं माश्लेषायां प्रयत्नतः ॥ हस्तवद्धं भयं हस्ति

२०
 १५
 वौरयाद्यादिराजं॥आद्यामाह तं वंशं वधकं कर्णधारितां विजयं प्रापते द्युदे शत्रुमथे वा वरिष्ठं॥अकौलते लसं
 भिने कुयादिजां उवृत्तं॥अनेन स्यमात्रे॥महाहस्तिवशो भवेत्॥गृहीत्वा हस्तनक्षत्रे वृत्तं कुकुंदरी॥तले प
 नगजो जाति दूरं नखनु संमुखं॥विल्वपुष्पस्य वृत्तं कुकुंदर्या तु तत्समं॥तन्निष्ठांगं नरं दृष्ट्वा दूरे गच्छति कुंजलाः॥
 मूलं मर्कटं वल्गाश्च बाहौ वदं वमूदनि॥दुष्टं दंति भया दूरा युद्धादि नयनाशनं॥श्वेता परा जिता मूलं हस्तसंवादये
 द्रजा॥श्वेतं दृष्ट्वा मूलं व हस्तसंवाद्युभीति नुत्॥॥३॥विन्नचितलो वको आवे कुरु जिं पुच्छ डोला वेद लेट ले तरि तरि मु
 दि माधे गौरी गतो महादेव उवने जले अहावा विद्युता किजे महारा वृत्ता जे इह तु मिहं दं जे तरि तै य आनु वरु की जे पिवा
 पिजये या यूरा लभुज मूलि हक कालां खे कुहनु मंत की आजा॥॥अनेन मंत्रे॥स्वरक्त विन्दु व्याघ्रं दृष्ट्वा विधेत्॥व्याघ्रो १२
 दूरे गच्छति तथा यत्र ग्रामे नगरे वने वा व्याघ्रो मत्तो भवति तत्र वनमध्ये सूकरं वध्वा पूर्वमंत्रे सह स्वमेकं जपेत् ततो

१०
 ५
 व्याघ्रस्य मेवागत्य सूकरं मत्तयित्वा तत्स्थानं त्यक्त्वा न्यक्त्वा नंगच्छति॥इति दृष्ट्ययोगः॥॥इति श्रीसिद्धनागाजुनि वि
 रचिते कन्नपुटे तृतीयः पटलः॥३॥॥अथ स्त्री वश्य॥पारावतस्य दृष्ट्वा स्वरक्तं चौरजे तथा॥जिह्वा मलसमायुः
 क्तं मंजने स्त्री वशा भवेत्॥रतिं च विरतिं शुक्रं स्वरक्तं राजमोहिका॥रोचनं चिति भस्मापि नर तैलं तथाष्टमं॥पिष्टे पि
 षा यदा तवां मद्यपाने स्त्रियो वशं॥वित्रि भस्म वशा कुष्ठं तगरं कुंकुमं समं॥वृत्तं स्त्री शिरसि निष्ठा पुरुषस्य तु पाद
 यो॥आदा सोदासतां याति यावज्जीवन संशयः॥उन्मत्तं मातुराणां च स्वरक्तं मर पंचकं॥वेतिका हृदयं चैव भक्ष्यपाने
 स्त्रियो वशं॥त्रिंशत्कनकवीजानि घोडसेव्य वास्तथा॥गोदन्तं नर दन्तं च पिष्ट्वा तैलेन लोतयेत्॥ललाटे तिलकं कृत्वा
 वशीकुर्यात्ति लोत्तमा॥तेकाणं मधुपश्यां च लोचनं चिति भस्म व॥काक जिह्वा समं द्यौं तिलकं स्त्री वशा भवेत्॥पुष्पे
 पुष्पं तु संवाह्यं भरणाय तु फलं तथा॥शाखां चैव विशाखायां हस्तपत्रे तथैव च॥मूले मूलं समुद्धृत्य कृत्वा नमस्तस्य चक्र

मातृ॥ पिष्टाकपूरसंयुक्तं कुंकुमं रोचनं समं॥ तिलकं स्त्रीवशं याति॥ यदि साक्षादसुखं ती॥ काकजं घातकाकुलं॥ किन्तु पंचव
 कुंकुमं॥ स्वरक्तसंयुतं काले॥ तिलकं दारवशकृतं॥ मत्स्यपित्तं गजपिष्टरीचं॥ नल्लाटं कंबुहि कुलं च कर्षं॥ पुंसश्चरे तोम
 रिचां जनं च॥ मद्येन सखाणि समाणि पेषा॥ दत्ते च पानकुलजा च कथा॥ कुलं वशीलं च विहाय वंश्या॥ घाला मोलावधा चैव
 कुंकुमं चैव वृष्येत्॥ विवस्वाकन्यका पिष्टं पुष्परिक्षे समाधिना॥ रक्तं मूलं पुरीषं च॥ शुक्लं शानयनाभमलं॥ मिश्रितं कृत्य
 यदा तद्यं॥ वक्षसां चैव शंकरं॥ काकजं घातकाकुलं॥ शुक्रशोणितमिश्रितं॥ दत्ते सा भोजने वाला॥ अशाने रुदती सदा॥
 करवील शिलस्तन्यं॥ श्वेतार्कस्य च मूलकं॥ मंजिष्ठं खादिरं पाने॥ दत्ते कांता वसं नयेत्॥ स पृथ्वीकरवीजपूरं च तैलमे
 लंडजं समं॥ योषितां मोहकद्रूपो॥ रतिकाले पुं योजयेत्॥ अश्विनां ग्राह्यदीमान्॥ परासस्य च वध्रकं॥ करे वधास्य शेषां॥ १३
 दु॥ नायिकाशा वशा नयेत्॥ उडुं वरस्य वध्रं तु॥ मृगशीर्षं समाहरेत्॥ हस्ते वधास्य शेषां॥ सावस्था भवति क्षणात्॥ सि

शिवस्य धनिष्ठायां॥ वध्रमादाय वंधयेत्॥ करे वधातकी वध्र॥ स्वातौरामो वसं नयेत्॥ स्वर्णतिलपुटी मूलं॥ पृष्ठा पृष्ठे स्त्रियो व
 शाः॥ एतां सखाययोगाश्च॥ वंदु मंत्रेण योजयेत्॥ शतमथोत्तरं जप्त्वा ततः॥ सिद्धो भवत्यलं॥ मार्गशीर्षे तु पूज्यायां॥ स्त्रिंशं मूलं स
 मुद्धरेत्॥ मंत्रेणावापयेत् स्त्रीणां॥ भोजने स्त्रीवशं करं॥ मंत्रश्च ए॥ स्वेतगुंजा समंत्रेण॥ मूलपंचमलान्वितं॥ खाने पाने च
 दातव्यं॥ रम्यारामावशं करः॥ षट्कोणां विनये ध्यात्वा ब्रूयात्॥ कालमुच्यते॥ बालनेत्रं निमील्येव॥ रातौ रामावशं करं॥ वासाका
 रं तु पुष्पां क्लेशां सप्ताभि मंत्रितं॥ यस्यादत्तं तु रामायै॥ सा तस्य वसगा भवेत्॥ ॥ ॐ विमिचि मि विमिचि मि स्वाहा ॥ ॥
 प्रातमुखं तु पश्चात् सप्तवालाभि मंत्रितं॥ यस्या नाम्ना पि वेत्तोयं॥ सारामा वसगा भूतं॥ ॥ ॐ नमः क्षिय कामिनी शुमु
 की मेव शमानय स्वाहा ॥ ॥ अन्योन्यं मेलयेत्त्रे॥ यानारी विज्ञते चिरं॥ रुकारं तु जपेत्तावत्॥ सानारी वसगा भवेत्॥ न
 गपुष्पां प्रियं गुं च॥ तगरं पद्मकेशरं॥ वक्षसासी समानीय॥ वृष्ये मंत्रं त्रितमः॥ स्वांगं तु धूपयेत्तेन॥ भजंते कामवस्त्रिय

॥ ॥ मूलि मूलि महामूलि रत्न रत्न सर्वासां क्षेत्रये नोपद्रवे भ्यः स्वाहा ॥ ॥ जिह्वा मलं दत्त मलं नासा कर्ण मितं तथा सुतां
 याने पदा तं वां वशी करण मद्रुतं ॥ ॥ ॐ नमः सदा हो नमः नरणां च मुकी मेव शमान य स्वाहा ॥ ॥ वाचा ददेव मंत्रेण
 पुष्पां सदा निमंत्रितं ॥ फलं वाचा परे दृश्या समागम्य करं भवेत् ॥ ॥ ॐ नमो वाचा दयया दया हि दिदिदिदा वदिदा त
 हि स्वाहा ॥ ॥ अपामा नस्य मश्रांतु चतुलंगुल कीलकं ॥ सदा निमंत्रितं गार्ह द्विपे दृश्या गृहे दृशाः ॥ ॥ ॐ ह्यमिते स्वाहा
 ॥ ॥ उलूकनेत्र मांसं च नलमजा वलोचनं ॥ कुंकुमं मस्य तैलं च देहाङ्गावशाः स्त्रियः ॥ ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं भूँ फट् नमः ॥ ॥
 विधिन ककला सस्य पादं संग्राह्य दक्षिणां ॥ चक्षुषे दक्षसूक्तेण मुखस्ताना रूकाः स्त्रियः ॥ ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं कालिका पालि
 नि स्वाहा ॥ ॥ तस्यैव तामनेत्रं च मधु तैलेन वांजयेत् ॥ या प्रश्रुति नरो मंत्री रामा सा तत्तन्ना दृशाः ॥ ॥ ॐ अनंगद राम
 द्रव्य स्वाहा ॥ तस्यैव दक्षिणां नेत्रं सौवीरं मधुना सह ॥ अंजिता दस्य सा वर्या या स्त्रिरूपाति गव्विता ॥ ॥ ॐ पूढनाय स्वाहा १७

हा ॥ ॥ त्रिसंश्रुतु जपे नमंत्रं मन्मथस्य शतं शतं ॥ समंत्रिका मिमी मासा मोहयत्येव दर्शनात् ॥ ॥ ॐ नमः काम देवाय
 सकल सकल सह दश शहय मम सहा निरत्नं भुवन जनमम दर्शनि उलंकितं कुरु इक्षु कोदा उधर कुसुम वाणो हन हन
 स्वाहा ॥ ॥ कामाक्रोतेन चित्तेन मासा द्वंजयिते निशि ॥ अवश्यं कुरु ते वश्यं यस्य नो विश्वे तव कः ॥ ॥ ऐं सह वल्लरि क्रीक
 रत्नं कामपि सांजीव्य मुकी कामं ग्राह्य स्वप्ने मम रूये ॥ नखैर्विदारय दावय दावय सेहेन वंधय वंधय श्री फट् ॥ ॥
 वंद मंत्रेण होमाणि वश्याये कालये सुधीः पूर्व सिद्धायु ते जपे सिद्धया दश कालके ॥ लवणां तिलसंयुक्तं बीर मध्वाज्य
 संयुतं ॥ सप्रादा दृश्य मायाति या स्त्रीरूपाति गव्विताः ॥ जाती कुड्य रमधाज्य तिस्रस्त्री रसमायुतां सप्रादा दृषही नोपित
 शी कुय्या तिलोत्तमाः ॥ राजिकारवाणं बीरं मध्वाज्यैर्मिश्रितं द्रुतं ॥ सप्राहेन वशं याति यारामा रूप गव्विता ॥ अष्टोत्तरश
 तं काष्ठं मैरजं चतुरंगुरं ॥ लवणां कदु तैलेन त्रिभिरेकत्र होमयेत् ॥ अष्टोत्तरशतं दुत्वा यन्नाम्ना सा वसा भवेत् ॥ महानि

वस्य पुष्पाणि घृतेन सह होमयेत् ॥ सप्रशस्ते समायाति यदि रासामनोरमाः ॥ ३ ॥ ऊँ रक्तवां मुण्डितुस्तुस्तुस्तु मुकीं मेव
 शमानाय स्वाहा ॥ गोमुंडवितयोपेतं वृद्धौ कृत्वा न मुंडके ॥ पात्रेशालिंतुतत्ताजां श्रूयितवद्दृष्टांतां ॥ पात्रस्तं च पृथ
 क्चूर्णं दत्तयेत् पृथक् पृथक् ॥ वहिर्गतं तु यच्चूर्णं मृद्धिं क्षिपेत् वशास्त्रियः ॥ अंतर्गतेन चूर्णेन क्षिपेत् वशास्त्रियं ॥ सि
 द्धयोगाद्ययं स्थातो विनामंत्रेण सिद्धिदः ॥ गर्दभस्य शिरो मज्जां पूरयेत् नरपात्रके ॥ नृगराजरसैर्भक्ष्यावत्तिकायां समं भवा
 ॥ सप्तवाले तु साशुक्ला मज्जा पात्रे घटी पयेत् ॥ कज्जले नरपात्रे तु सनिवारसमुद्धरेत् ॥ तेनां जयवशीकुर्यात् कामिनी तु विलो
 कनात् ॥ शिलाताम्रं खवीजं च अंकुलीतैलमिश्रितं ॥ गजगंडमद्यो मिश्रं तिलकं स्त्रीवशं करं ॥ मनः शिला प्रियं च नागकेश
 ललोचनं ॥ अंजिताक्षो नरो रामो वशीकुर्यात् मनोरमा ॥ प्रियं गुं पंकजं पत्रं लोचनां जनचन्दनं ॥ अंजिताक्षो नरो रामो
 दृष्ट्वा मोहयति कुरुवं ॥ श्वेतापराजिता नृगी सह देवी चरोचनं ॥ विष्णुकांती कुमारी च तिलकं स्त्रीवशं करं ॥ सोमराजी रवीः

राम
 १५

मूलं मूलं वाचकवत्तिजं ॥ कटिस्तं नरनायेवा परस्परवशं करं ॥ कृष्णाक्षमी चतुर्दश्याः पीतधतूलमूलकं ॥ हेमताल
 पुटीकुर्यात् देवदारुसमं समं ॥ चूर्णं स्त्रीणां शिरः क्षिपेत् पुंसो वा घवसंकुलं ॥ जलेन सह घृष्टा तु सौधामलकमंजयेत् ॥ कि
 दुत्रयी गवां क्षीरे तिलके वा कृतं वशं कुर्यात् स्त्रीमंडलक्षणात् ॥ इत्युवाच णिकामूलं पुष्पेन न समुद्धरेत् ॥ कदुत्रये गवां
 क्षीरे पिष्टात ज्वेलकी कृतं ॥ चंदनेन समायुक्तं तिलकं स्त्रीवशं करं ॥ ववूरवध्रकं स्वात्मां वदयस्त्रिपुराधया ॥ वध्रं वा धा
 रयेद्दत्ते पृथक् स्त्रीवशकारकं ॥ उद्धपुष्पी अधोपुष्पी लज्जालुगिरिकर्षिका ॥ सप्ताहं नावयेत् कुक्के पंचांगमलसंयुते ॥ स्वा
 नेपाने पद्यातयं नारीवशकरं परं ॥ शुक्लपद्मयुते पुष्पे संयाहं रतिसंगमे ॥ यो निस्तु मुभयो वीर्ययत्नतो वा मया णिना
 ॥ तेन स्पृष्टा स्त्रियो वशा वा मया णितले किला ॥ कृष्णपद्मे युते पुष्पे पूर्ववत् स्त्रीवशा भवेत् ॥ श्वेता कंलांगली वा च लज्जालि
 विषमुषिका ॥ मूलं चूर्णं घृष्टं च कृष्णानपयः पुतां धतूलफलमधस्त मेको कृत्य प्रयोजयेत् ॥ कामवाणा मिदं स्थातं

२०
 १५
 १०
 ५
 ०
 ०
 ५
 १०
 १५
 २०
 २५
 ३०
 ३५
 ४०
 ४५
 ५०
 ५५
 ६०
 ६५
 ७०
 ७५
 ८०
 ८५
 ९०
 ९५
 १००
 १०५
 ११०
 ११५
 १२०
 १२५
 १३०
 १३५
 १४०
 १४५
 १५०
 १५५
 १६०
 १६५
 १७०
 १७५
 १८०
 १८५
 १९०
 १९५
 २००
 २०५
 २१०
 २१५
 २२०
 २२५
 २३०
 २३५
 २४०
 २४५
 २५०
 २५५
 २६०
 २६५
 २७०
 २७५
 २८०
 २८५
 २९०
 २९५
 ३००
 ३०५
 ३१०
 ३१५
 ३२०
 ३२५
 ३३०
 ३३५
 ३४०
 ३४५
 ३५०
 ३५५
 ३६०
 ३६५
 ३७०
 ३७५
 ३८०
 ३८५
 ३९०
 ३९५
 ४००
 ४०५
 ४१०
 ४१५
 ४२०
 ४२५
 ४३०
 ४३५
 ४४०
 ४४५
 ४५०
 ४५५
 ४६०
 ४६५
 ४७०
 ४७५
 ४८०
 ४८५
 ४९०
 ४९५
 ५००
 ५०५
 ५१०
 ५१५
 ५२०
 ५२५
 ५३०
 ५३५
 ५४०
 ५४५
 ५५०
 ५५५
 ५६०
 ५६५
 ५७०
 ५७५
 ५८०
 ५८५
 ५९०
 ५९५
 ६००
 ६०५
 ६१०
 ६१५
 ६२०
 ६२५
 ६३०
 ६३५
 ६४०
 ६४५
 ६५०
 ६५५
 ६६०
 ६६५
 ६७०
 ६७५
 ६८०
 ६८५
 ६९०
 ६९५
 ७००
 ७०५
 ७१०
 ७१५
 ७२०
 ७२५
 ७३०
 ७३५
 ७४०
 ७४५
 ७५०
 ७५५
 ७६०
 ७६५
 ७७०
 ७७५
 ७८०
 ७८५
 ७९०
 ७९५
 ८००
 ८०५
 ८१०
 ८१५
 ८२०
 ८२५
 ८३०
 ८३५
 ८४०
 ८४५
 ८५०
 ८५५
 ८६०
 ८६५
 ८७०
 ८७५
 ८८०
 ८८५
 ८९०
 ८९५
 ९००
 ९०५
 ९१०
 ९१५
 ९२०
 ९२५
 ९३०
 ९३५
 ९४०
 ९४५
 ९५०
 ९५५
 ९६०
 ९६५
 ९७०
 ९७५
 ९८०
 ९८५
 ९९०
 ९९५
 १०००

भोजनेस्त्रीवशंकरं। उक्तानां सवृयोगानां चतुसंत्रेणमंत्राणां॥ सिधेति नात्र संदेहो। पूर्वसिवायुते किं नः। पानीयस्यांजलीः
 सप्त दत्ताविद्यामिमांजयेत्॥ सालंकारान्नरः कन्यां लभते मासमात्रतः॥ ॥ ३ ॥ विश्वावसुर्नाम गंधर्वः कन्यकानामधि
 पतिः सुरूपां सालंकारं देहि मे भवः तस्मै विश्वावसवे स्वाहा॥ ॥ सुखे तं तांगलीकंदं मधुपिष्टं विलेपयेत्॥ नानौ प्राणौ
 कन्यकायां बाला भवति कामिनी॥ ॥ ३ ॥ डाविकाय स्वाहा॥ ॥ अथ डावणां॥ अकमूलं सकर्पूरं हरिद्राकनकं मधु॥ मेष्ठी
 पित्रे न लेपोयं। लिंगं स्त्री डावकालकं॥ सैवालपुष्पकर्पूरं मुंडं पुष्पं च पेक्षितं॥ लिंगलेपो न संकामा दुवन्निरतिसंगमे॥
 कपिलिङ्गशिखिमूलं कर्पूरं कनकं मधु॥ गृध्रविष्टानराश्चास्ति दृष्टलिंगप्रलेपयेत्॥ एष हाराहरो योगो डावको वश्यक
 स्त्रियः। शैवालं मालती पुष्पं मुंडी पुष्पं समं मधुः॥ लिंगलेपे स्त्रियो वश्या डावणां भवति कुवांठकां मधुकर्पूरं पारः
 दं मदयेत् समं॥ तेन लेपः परं लिंगे वश्यकद्वयं पेक्षितं॥ वृद्धती फलमूलानि पिप्यती मरिचानि च॥ मधुलोचनया सा

राम
 १५

द्वं लिंगलेपोति वश्यकत॥ नराजोरु कर्पूणां सममस्तीनि पेक्षयेत्॥ स्वश्रुक्तेन महालेपो लिंगे स्त्री डावकारकं॥ श्वे
 ताकचिह्नं लेपे लिंगे स्यात्पूर्ववत्फलं॥ विष्टालेपो वलुन्यावा लिंगे स्त्री डाव वश्यकत॥ दौद्रगंधकलेपे मशिलायुक्ते
 न तत्फलं॥ शशिठं कन पिप्यन्त्या सूरनं मदनं फलं॥ मातुलिंगं फलै पिष्टं लिंगलेपे स्त्रियो वश्या॥ मल्लिकोदवकर्पूरं म
 धुलेपे तत्फलं॥ पालावतमलं दौद्रं सैधवेण च तत्फलं॥ पक्कविम्व फलाद्यं वै मद्यं सूतं च ठंकां॥ रक्तकुंकुणि पुष्पं च
 लिंगलेपे न वश्यकत॥ जाती कुसुमपत्राणि मंजिष्ठा सेत सवर्णा आरेपो ध्वजदंडे तु रात्रौ स्त्री डाव वश्यकत॥ शिलाकाकीः
 सतगरं कुसुं न दौद्रं लेपनात्॥ सौभाग्यद्वितिरामा सादासीरत संगरे॥ कर्पूरं ठं कनं सूतं मुमुतं वीज पिप्यरि। मु
 निकां च न पत्रोत्थे रस दौद्रं च पेक्षयेत्॥ लिंगलेपे कृते रामा संगे भवति किंकरी॥ पंचगंध वतुः सूतं न वतं कनम
 दयेत्॥ ॥ ३ ॥ कंदं वलं दौद्रं रसाधिका प्रवतु अमुकी लतिकाले देव मुंडं स्वाहा॥ ॥ सूदतं का कर्पूरं कनकं मुनिप

२०
 १५
 १०
 ५
 ०
 त्रकां वृतेन लिंगलेपोयं कामिनीदण्डनिशना ॥ उपहारपसोरक्तं गृहीयादंतरीक्षत ॥ तकुं वृत्तिरुक्ताया पुष्पेरक्तास
 मारजे ॥ तत्पुष्पंधारयेदस्ते तज्जन्मपुष्पयोगतः ॥ आवृत्यसंमुखे स्त्रीणां दृष्टमात्रेदवन्तिता ॥ कृष्णगर्दभलिंगस्य सलाकं
 मध्यातः क्षिपेत् ॥ योजयित्वा विशेषाद्य शलाकां मध्यातः उद्धरेत् ॥ तच्छिष्टं निक्षिपेत् सूतं कर्षेत् मात्रं चरं जयेत् ॥ वलिकृत्
 लियेलेपे लाक्षादिगुलकादिभिः ॥ उद्धागंधारयेदस्ते कामिनिनीतुसंनिधौ ॥ कृते त्वधो मुखे तस्मिन् नृमात्रेदवन्तिता ॥
 जंवीलफलमधोत्तु सूठं वृश्चिककंदकं क्षिप्वा कुशाखियैर्दद्यात् ॥ द्यामात्रेदवन्तिता ॥ आहरेद्वामजंघां तु दिदिभस्य तु
 पक्षिणाः ॥ तन्मधो निक्षिपेद्भूर्जपत्रं चूकारलेखितं ॥ रक्तासमारपुष्पाणां मुखं तस्य निरोधयेत् ॥ कक्षे पिरिस्त्रितं तं च
 दृष्ट्वा स्त्रीवति कृतं ॥ जलेन लांगुलीकंदं दृष्ट्वा रुस्तपलेपयेत् ॥ हस्ते स्त्रियः करे स्पृष्टे दुवत्यगौ हृतं तथा ॥ सर्वेषां द
 वयोगानां मंत्रराजं शिरो दिते ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा तत्तत्तयोगस्य सिद्धये ॥ ॥ ॐ नमो नगवते उडुमरे स्वराय द्वावय

राम
 १७

१०
 ५
 ०
 द्वावयस्त्रीणां मदं पातयस्वादाः ००ः ॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कक्षपुटे स्त्रीवस्थादिद्यावणां नाम श्रुतार्थः
 पटलः ॥ ५ ॥ ॥ अथ पतिप्रशंसा ॥ मालतीपुष्पसंयुक्तं कतुतेलं सुपाचितं ॥ रतस्त्रिप्लानजानारी रतौ मोदयते पतिं ॥
 संजरीतस्य मासंतु मधुना सह पेययेत् ॥ अनेन यो निरूपेण पतिदसि भवत्यरं ॥ कर्पूरं देवदासं च सक्षौद्रपूर्ववत्
 फलं ॥ सैन्धवेन तिलात्ताद्य सप्त्रवारं पुनः पुनः ॥ तत्पुष्पारूपयेद्योनिं रतौ दासपतिर्भवति ॥ सौर्वलं च वचासिंधुमी
 नपित्तं च साधृतं ॥ सौवीरं च समं पिष्ट्वा यो निरेपे पतिर्विशः ॥ पंचांगडादिमं पिष्ट्वा स्वेतसर्षपसंयुतं ॥ यो निलेपे पतिं दा
 सं करोत्यपि चतुर्भगा ॥ ॥ ॐ काममालिनि ००ः ॥ ॥ उक्तयोगानां सप्त्राभिर्मंत्रिते सिद्धिः ॥ रोचनं मत्स्यपित्तं च पिष्ट्वा तु
 तिलकं कृते ॥ वामहस्ते कनिकायां पतिदासो भवत्यलं ॥ स्वजो नावृत्तु काले तु लोचनं निक्षिपेत् पुनः ॥ स्वपुष्पं भावयत्नेन
 तिलकं पतिवश्यं कृतं ॥ धतूरबीजचूर्णं तु सप्त्रहं भावयन्मलैः ॥ सयद्द्विरो भवेत्तेन खाने पाने पतिर्विशः ॥ पुत्रजारी

चरकावमोहनीगिरिकर्षिकाः।।सेतापराजितामूले समासं दूर्वा मध्यातः।।दीयते पश्चिमे रात्रौ सतांबुलेतियश्चकृत्॥
 सुश्रेतकंठकायश्च मूलं च गिरिकर्षिकाः।।तांबुलेन प्रदातव्यं दासवत्कुरुते पतिं॥समूलं दूर्वां भूपाया स्त्रीवसेच विवे
 शयेत्॥स्वयोनादृतुकाले तु त्रिदिनान्ते समुद्धरेत्॥नवनीते विनिक्षिप्य तद्दूर्वां च यद्ये गृहे।।ते दृतं भोजने देयं पतिदा
 सो भवत्यलं॥शुविंदुं याद्यकायसा द्यतावते स्वयोतिगं॥जीवमंजुकमस्यास्ये कायसि भं विनिक्षिपेत्॥कन्या कतृकसू
 त्रेण पुंयादां तं शितो मिलेत्॥स्वत्वांगं देष्टुं ये सूत्रे चतुष्टादं ततः पुनः।।तेन सूत्रेण मातृकं वध्वा सं हं दिका तरे॥स
 द्वा तन्निखने द्रूमौ पतिवशे भवत्यलं॥अन्यत्र खंडो मदने नवतत्र तथा सह॥यत्र मूलं यते तत्र मुद्रास्यतामपाः
 णिना॥पत्न्या ग्राह्यसमां त्रेण प्रमत्ता चं च निर्वर्तयेः॥मृदं कुत्सालचक्रस्य विपरीतस्य च हरेत्॥उभाभ्यां तु यमं कृत्वाः
 सूत्रेण सां च योतयेत्॥द्वारदेशे स्थितं तं तु यावद्भक्तितुलं ययेत्॥तथानिखन्यते वै च पतिवशे भवत्यलं।।तद्वाद्ये

राम
 १७

कामदेवोसौ अन्यत्र खंडं तां वजेत्॥॥३॥हौ नाथं तुटं मूत्रं यं तीहो पंचनखे उ वं मुखं तीहो सासौ हिनी नह निहो मां यो
 गिनी कामिनी यालिखं धौ मुखे जा मां जवेन जा म परां सा च॥॥अनेन मूत्रं स्नानं मृत्तिकाया हा सिद्धयोगः॥॥का
 यसां धूनि तां यत्र तत्र गच्छे समाहरेत्॥स्वकायसिंस्तं मुं शुक्ले भावये चं च मूत्रकं॥विदत्तकन्यका हस्तं विपरीतेनः
 कर्तयेत्॥धनुर्दत्तमये कुर्यात्तत्सूत्रे त्रिगुणैर्गुणं॥ततः पुस्तं न वेत्ताव यावदारो पितं धनुः॥अथ तीर्णगुणो खंडोः
 जायते वच संभवेत्॥देवदानं समं तस्य पायं ते दृश्यतलं॥॥३॥नमो भगवते उक्ते शाय उं दिग्धाय स्वाहा॥अनेन
 मंत्रेण सप्ताभि मंत्रिते सिद्धिः॥॥पतिशुक्लं च कपूरं वडपत्रं रसं तथा।।शेचनं च पितेद्या स्त्री पतिमिच्छति तद्वाणात्॥
 सनानि जितुं प्रद्यानि स्त्रीरे नाज्ये न पेययेत्॥गुडिकां काययां शुक्लां नारीयो नौ प्रलेपयेत्॥दशवारं प्रसूतापि कन्य
 वजायते भगं।।येतसां मूलमादाय सवारं खदिरं समं॥पेयये क्वीर तोयेन पित्वा संकोचयेद्भगं।।कोकिलाक्षस्य वीजानि

२०
 १५
 अजातीरं चलांगली ॥ काठये लेपयेत्तेन योनिप्रक्षालयेत्पुनः ॥ जलैः कार्पासमूलं च पृष्ठां मृद्विना पठेत् ॥ अनेन च
 लनं कुर्याद्विस्तीर्णं संकुचेद्भगं ॥ वृद्धानामपि नारीणां योनि संकोचनं भवेत् ॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कन्न
 पुटे पतिवश्यानामष्टमः ॥ ५॥ ॥ अथाकर्षणं ॥ करे च मंत्रयेत्तां क्रोकारे वां कुशं तथा ॥ त्रिपंचमं याशं दक्षिणे च लि
 तां कुशं ॥ संशायस्व करे मंत्री जतो मंत्रमिमं जयेत् ॥ ॥ क्रीरक्तवा मुष्टे तुरुतुरु अमुकीं माकर्षय आकर्षय क्रीं ॥ ॥ अस्य मं
 त्रस्य पूर्वसिवायुते जपे सिद्धिः ॥ अथ वानिजमंत्रं तु गुरुवक्त्रां समागतं ॥ पूर्वसिवायुतं जप्त्वा ते तैवाकर्षणं भवेत् ॥ आर्त्त
 साधनं मलिनमात्मानं देवतानि नः ॥ शायेत्साधु गले पाशं शिले ज्वलितमं कुशं ॥ त्रिसंशं तु जपेदेवं दिनानामेकविंशति
 शायनमत्रैस्त्रयायत्रैस्त्रैः ॥ नोक्तकर्षणं भवेत् ॥ रक्तं यंत्रं लिखेद्यत्र लाक्षाया रक्तवर्धनैः ॥ पूज्यं तद्धितरो मूले निखने दत्तं राम
 नीतले ॥ त्रिसप्ताहं सदा सिद्धे ॥ तत्तु दुर्गैः ॥ दूरादाकर्षयं नारीं यदि नानि गता भवेत् ॥ पूर्वोक्ते रौषधे यंत्रं रक्तव ॥ १९

१०
 ५
 ०
 ८ M 5 10 20 25 30 35
 खे लिखेत्ततः ॥ अष्टये डक्तसूत्रेण जपे शाये च पूर्ववत् ॥ तद्यंत्रं पूजयेन्मंत्रा निगरे स्थितरे ततः ॥ वद्धमाकर्षय दाशु निगले
 पतिपीडितं ॥ पूर्वोक्ते रौषधे यंत्रैः पूजयित्वा तथा क्षिपेत् ॥ नागवादीतरे यत्रा जपे शाये च पूर्ववत् ॥ त्रिसप्ताहे दिने प्राप्ते स
 म्पादाकर्षणं भवेत् ॥ पूर्वोक्ते रौषधे यंत्रैः पूजयेन्मंत्रसंयुतं ॥ वेष्टयेत्पद्मसूत्रैश्च क्षिपेत्कलनवांतरे ॥ तत्रैव पूजयेन्नित्यं
 समादाकर्षणं भवेत् ॥ पूर्ववत्थानमंत्रेण शंभुदेवेन नाशितं ॥ आश्लेषायां समादाय जुनस्याद्य च वधकं ॥ अजामूत्रैः
 णसंप्रेष्यं स्त्रीणां शिरसि निक्षिपेत् ॥ पुरुषस्य पशूनां च क्षिपेदाकर्षणं भवेत् ॥ जलोकां नीलसंपंच शोषयित्वा हरेः
 चित्तैः ॥ अजीरकां चैस्त्रैः ॥ भूपादाकर्षणं स्त्रियां ॥ साध्याया वामपादाभ्यां मृत्तिका माहरे तथा ॥ कृकला सद्य रक्तेन य
 तिमां कालयेत्सुधीः ॥ साध्यानामाक्षरं तस्या तदुक्तैर्विलिखेत्तद्विदि ॥ मूत्रस्थाने च निषने सदा तत्रैव मूत्रयेत् ॥ ॥ कर्ष
 यस्तु तां नारीं शतयोजनसंस्थिता ॥ चतुर्नक्षत्रमि तो जप्त्वा बुं बुतो नाम वेदका पत्रपुष्पफलादीनां करोत्याकर्षणं भूव

॥ ॥ अरेरेद्युयुंताश्रकृत्तमिष्टिपुत्रीश्रमुकीवशोहाङ्गं ॥ ॥ इतिकामोरतौयाहो कमलौफलतौमुखैः विनोक्तवा
दहौनौतु विनोक्तवाहौसुयेपुनः ॥ वस्त्रेणावेष्टयेत्तमस्य पृथक्ततोठलीचुयां तथोरैकमजाभृगे दध्वं वधापरिक्षिपे
त् ॥ पयोद्यातिरुसामेधि तां पृथक् गंधयद्बुधा तद्भस्मशिरसि न्यस्तं क्षाणादाकर्षयोस्त्रियः ॥ अथरंरत्नयेद्वस्त्रे लोकेनाया
निनी ॥ ॐ कृष्णवर्तयस्वाहा ॥ ॥ अयं मंत्रपूर्वसेवायुतं जप्त्वा उक्तयोगानामतिमंत्रेणासिद्धिः ॥ ॐ विलिचिलिहः
नहनपवपवशोषयशोषयसर्वसिद्धाधिपतये नमः ॥ ॥ अनेन मंत्रेणास्मही किलमष्टोत्तरशताभिर्मंत्रितं कृत्वा
तथापतिवोक्षयेत् ॥ यस्यास्तनामातामाः कर्षयति ॥ ॥ अं अक्ष्णुं वं वं फट् ॥ ॥ लक्ष्ममेकं जपेदस्य पूर्वसेवासमा
हितं ॥ दूरादाकर्षयन्नारी तत्रत्या भवत्यपि ॥ ॐ सकलमृत्युजपमेमे ॥ ॥ अनेन मंत्रेणाकुंभकारमृत्तिकया
पतिकृतिं कृत्वा मनुष्यास्तिकीलेनाष्टोत्तरसहस्राभिर्मंत्रितेन सह निखनेत् ॥ रुधिरं स्रवति ॥ अथवा पृथक्तिं त्रिक

राम
२०

तु केन लिख्य मधुद्विष्टेन वेष्टयेत् ॥ तस्याभगं सूचिकया विध्वानलाटे स्थाना माद्वरं अनामिकाया रुधिरं लिखेत् ॥ यः
तिकृतिं खदिरागारे स्थापयेत् ॥ तत पूर्वमंत्रं जपेत् ॥ यावत्सस्त्रिकं लगतिता वदाकर्षणां भवति ॥ ॥ इति श्रीसिद्धः
नागार्जुनविरचिते कन्नपुटे आकर्षणां नाम प्रष्टमः पठनः ॥ ॥ ॥ अथ संभनं ॥ गच्छति स्त्वनपाग्राण खं द्रविद्या
मिवारिचं ॥ शत्रुसैन्यामनीनां च संभनं शंभु नोदितं ॥ रजन्नाहरितालेर्वा भूजपत्रसमालिखेत् ॥ यंत्रं हरितसूत्रेणाः
विष्टयित्वा ततः पुनः ॥ शिलायां वंधयेत्तं च गस्त्रिस्तंभकरं भवेत् ॥ चर्मकारस्य कुंडाच्च रजकस्य तथैव वा ॥ कुंडाभ्यन्तः
समुद्धृत्य वाटांलीत्रतुवाससा वंधयेत्तोतलीयाज्ञो यस्यापेतां विनिक्षिपेत् ॥ तस्योत्थानभवेत्संभ सिद्धयोगोऽदाहृतं
उद्युस्याद्युवतुर्दिक्षु निखने कृतं तोक्त्वं ॥ गोमेधमहिषीराजी संभयेत्करिना पिवा सितगुंजाफलं चाप्यं नृपात्रे पीतमृ
त्सह ॥ निशिकृष्णवतुर्दृश्यां त्रिदिनं तत्र जागरेत् ॥ नित्यसिंहाजलेनैव मंत्रपूजां च कारयेत् ॥ तस्याशाखारतायां ह्य

शुभशत्रुमुमंत्रिता॥ क्षिपेदस्यासनेदंतु संभयत्येव तक्रवं॥ ॥ उंगुरुभोनमः॥ उंगुरुपायनमा॥ उंगुरुकिरणोशिवे
 रक्षरक्षभवेनूगाधिश्रुतंकुरुस्वाहा॥ ॥ अथ पूजामंत्रं॥ हरिदाकारितं पद्मं तालपत्रे सुपूजितं॥ तद्वरे साधुमंत्रा
 तं मुखस्तंभकरं रिपो॥ ॥ सहस्रवर्षशायश्रुमुकस्य श्रुमुकस्य मुखस्तंभयस्वाहा॥ ॥ अकारः पद्मगाकारे साधुकारे
 विचित्रितः करोति वचनस्तंभं विचित्रं देवगुरोरपि॥ ॥ अश्रुश्रु कर्णाय स्वाहा॥ ॥ सतजघ्ने नकीलेन आदिरेनास्य वं
 धनं॥ जायते वै रिपास्तंभो॥ उयेगोकीलितं क्रवं॥ ॥ सति मूर्तिरुदाय स्वाहा॥ ॥ कुंकुमालिखितं पद्मं सूर्येना
 मांकिते रिपो॥ वेष्टितं नीलसूत्रेण सम्यक्स्तंभकरं भवेत्॥ ॥ सहस्रनेत्रराय स्वाहा॥ ॥ लिखित्वा येत वक्त्रे शा
 धमाना पुढीकृतं॥ वेष्टितं नीलसूत्रेण स्मशाने पूरितं भवेत्॥ ॥ सहस्रेताय श्रुमुकस्य श्रुमुकस्य वाक्स्तंभयः
 स्तंभयस्वाहा॥ ॥ वास्याभिधानमुवाचो सप्ताहं जपितोरिपो॥ मनोवावागतिस्तंभं वेतकः कुरुते क्रवं॥ ॥ १५॥ ॥

राम
 २१

१
 उं नमो कुंडने श्रुमुकस्य मुखं गतिस्तंभयस्तंभयन्वालागदनामिभृत्काधिकसंधवस्तंभयकुरुवममे पितातिष्ठः कुंफदू स्वा
 हा॥ ॥ हरिदया लिखेद्यंत्रं सूर्ये पत्रे समाहितः॥ वेष्टयन्ती तसूत्रैश्च पीतपुष्पैश्च पूजयेत्॥ स्थापयेद्विजयोर्मध्ये वाक्स्तंभं जा
 यते क्रवं॥ मृगुराजोपमार्गं च सिद्धार्थं सहदेविका॥ तुल्यं तुल्यं च वाञ्छेता प्रवमेवा समाहरेत्॥ लोहपात्रविनिक्षिपा दि
 दिनां ते समुद्धरेत्॥ तिलके सर्वशत्रुणां बुद्धिस्तंभकरं भवेत्॥ ॥ उं नमो भगवते विश्वावित्राय नमः॥ सर्वमुखिभ्यां विश्व
 यविश्वा मित्रो आज्ञायति शक्ता आगच्छतु॥ अनेन मंत्रेण दीपं प्रवेश्य श्रेष्ठं त्रिशतां जलीस्तंभयेत्॥ अक्षुणां मुखस्तं
 भो भवति॥ ॥ इह दीवं उं नमो ब्रह्मवेत सरक्षरक्षः॥ ॥ अनेन मंत्रेण सप्तपाषाणां नृगृहीत्वा त्रीं कक्षां वक्ष्या
 द्युपरे मुखिभ्यां धारणीयाः॥ वौराणां गतिस्तंभो भवति॥ कुंकुलीनद्वयापुंशी सप्तद्वीशिखिमूर्त्तिका॥ विष्णुकान्ती
 जघनीन पाशस्वेता पराजिता॥ पातली सहदेवी च मूलं वक्राकजं चिका॥ पुष्पांकेन समुद्धृत्य मुखे सिरसि संस्थि

ता॥ एकैकं बालयेत्तव शस्त्रसंवेरणो नृणां॥ वधं वधाद्यु भूपाल औलशस्त्रमयं भवेत्॥ खेतगुं जीयमूलं तु क्रद्धे उत्तरः
 भादके॥ उत्तराखिमुखं ग्राह्यं वाणसंभकरं मुखे॥ मूलशुक्लवतुर्दृष्ट्यां ग्राह्यं कं पीलकनयोः॥ वलामूलं तथा ग्राह्यं पि
 द्वातद्गोलकीकृतं॥ धार्यं मूर्द्धि करे वाहो सर्वशत्रुनिवारणं॥ गोजिह्वाकवली दाक्षा वतश्चेता पराजिता॥ विष्णुकां
 ताहस्तिकासां सुश्रेता कंठकारिका॥ मूलात्पादाय पुष्पाकं रंभासूत्रेण वेष्टयेत्॥ सहस्रेकं कणां धार्यं शत्रुसंभकरं
 णो॥ पातासुदजटावपा श्रेतासावरपूखिका॥ श्रेतगुं जायतामूलं पुष्पाकेण समुद्धृतं॥ पत्यकं मुखमश्वसं लोः
 स्वसंभंकारकं॥ गन्धारीवावलाकुंभी पुष्पाके वसमुद्धरेत्॥ मूलं तंतुलवोयेन पिष्ट्वा पीत्वा दिनत्रयं॥ पत्यकं बाल
 येत्तव शस्त्रसंवेरणो नृणां॥ केठका मस्तकीनेत्रे तालुमूले मुखे स्थिते॥ खजुरवरणो नृनस्ते खड्गसंभं यजायते॥ ए
 तानि त्रीणि मूलानि वृषिकृत्य वृत्ते पिबेत्॥ अहं रात्रौ ततः शस्त्रे यावज्जीवनं वाचयेत्॥ सिरीषमूलं पुष्पाकं ग्राहयेत्

राम
 २२

षये जनेः॥ अर्द्धहारे कृते पश्चात्तर्जनिं वाद्वकं पिबेत्॥ तं वराटं करे यस्य फलमश्वविनिक्षिपेत्॥ तत्फलं मुखमश्वसं
 शस्त्रसंभकरं परं॥ ग्रस्ते रवे समुद्धृत्य शरपुंखी समंत्रकं॥ वक्रो यो धारयेन्मौनी शत्रुखड्गे न वाचयेत्॥ समूलं पत्रः
 शांतु विष्णुकांतिं विवृण्वेत्॥ तैलपक्वं ततः कृत्वा तेनैवांगानि मर्दयेत्॥ खड्गादिसर्वशस्त्राणां भवेद्युद्धे निवारणं॥
 ॥ ॐ सरुसरुवेतारि स्वाहा॥ ॥ वज्रहेमाश्रकं तापां कांतं समंसमं॥ वस्त्रजं भीरुजै दाधै देनिखले ततः पुनः॥ वज्र
 वृक्षस्य बीजानि कापसां स्त्रानि राजिका॥ वंश्चाव विवित्री च पिष्ट्वा तं मधुगंकुरु॥ पूर्वजन्मद्वितिंगोलं लवुसपुष्टै
 ॥ हंति रोगं गजामृत्युं गुटिकास्मरमुद्धरी॥ सर्वेषां मुक्तयोगानां कुंभकस्यैरेद्यदि॥ आघातः संमुखं शत्रु समू
 लं सनिबालयेत्॥ ॥ ॐ अहो कुंभकस्यै हाराक्षसके कसी गतसंभूत परसै न्य भंजनमहा भगवान् रुडो आजापय
 ति स्वाहा॥ ॥ सर्वयोगानां मनेनाष्टौ तत्परसहस्रं जपे सिद्धिः॥ अथ सप्तमूलिका उत्तराणि मुखे नोत्पातयेत्॥ हनुमः

२०
 १५
 तेदिते मंत्रे, खड्गधाराभिर्मंत्रितं॥ न किं नतिमहाश्चर्यं सर्वभूतान् शिवोदितान्॥ ॥३॥ अनुकिलानुश्रुतं धोधातु उचं दमात्
 सूर्यपिता विष्णुकर्ता सनयुतवायुलठिकं कर्त्ता गलति॥ वायुहनुमंतकीशक्तिपुरे॥ ॥ एवमेकेन मंत्रेण मृत्तिकासप्राभि
 मंत्रितां कृत्वा खड्गधारां लेपयित्वा सिद्धिर्भवति॥ त्रिपत्नीं जीतैलेन, लिङ्गाधारानभिद्यते॥ यत्किंचिज्जीवसंघातं पूर्वमंत्र
 यभावतः॥ सिरिषमूलमादाय, रविद्वारे तु पूर्वगां॥ उदकेन समं वृष्ट्वा, ललाटे तिलकं कृते॥ सप्तदिशो तथा शिष्ये कृत
 दोषे विमुच्यते॥ उत्तराभिमुखं मूले मेघनादस्य मूलकं॥ भक्षयेद्धारयेद्दत्ते, दिव्यसंभकरं परं॥ श्वेतगुंजीयमूलं तु वा
 द्य उत्तरभाद्रके॥ उत्तराभिमुखं ग्राह्यं, दिव्यसंभकरं मुखे॥ गृहीत्वा पुष्पनक्षत्रे, काकजं घ्राजयंततः॥ ताभ्यां सर्वा
 गलेपेन, तप्तदिव्यजयो भवेत्॥ साद्वाराहशिखामूलं, क्षीरेण सह लेपितं॥ स्नानं यत्नं दुर्लभं दिव्यं, मपराङ्गे पितृव्यदि राम
 ॥ दूषयेद्योचनामृंगी, मजीकाक्षं समसमं॥ प्रातराज्येन तत्पीतं, दिव्यसंभकरं भवेत्॥ संजानमात्रं गोवत्सं, पि २३
 विद्यायां तद्विरक्तं॥ नक्षत्रित्वापि संखादेविष्यदिव्यजयो भवेत्॥ स्त्रीरजीवालमोहिं च १

१०
 ५
 द्वापाणौ प्रलेपयेत्॥ तप्तलोहान्विते दिव्य, कृतदोषे विमुच्यति॥ मृंगीमूलं लोचनाभ्यां, पिष्ट्वा पाणौ प्रलेपयेत्॥ लला
 टे तिलकं कृत्वा, तप्तदिव्यजयो भवेत्॥ मरीचं माधवीं चैलां, चचित्त्वगलिते सति॥ रचितं दुर्लभं दिव्ये, कृतदोषो वि
 मुच्यति॥ अज्यं सक्करियापित्वा, वचं वानागरं च सां॥ तप्तलोहलिप्ता कृतदोषो विमुच्यति॥ मंडूकवसया पिष्टे, लज्जामू
 रैरलक्तकैर्गलिप्ता निम्नरस्सत्त्वं, तप्तदिव्ये विमुच्यति॥ ॥३॥ अग्निदहंतिको धरे सोमदहंतिकं कलायुता पीना तावावू
 रादिव्य एतीतं देशीश्चरुमसारु एतद्यं वनश्रीमहादेवकी आज्ञा॥ ॥ अयं मंत्रस्तप्ते वृते तैले दिव्ये सिद्धो भवति॥
 ३ लोहज्वाले कोशला के भाभातु॥ ॥ हौव रुकेदारका पटो लोहापादौ तुषार॥ ॥ अयं तप्तलोहदिव्यसंभनमंत्र॥ ॥ अ
 थादिसंभनं॥ जप्त्वा देवीं कटी देवी तां वामहिष्ठमदिनी॥ अंगारराशि मध्ये तु, प्रविष्टे न दह्यते॥ ॥३॥ कटीरक्षय्य
 णोपासे कटीजं वनियति॥ अलीश्यालायमूदी जेवेशे नरकी जेम बांझी फट्॥ ३॥ क्रीमहिष्ठवासिनि महाविद्ये जं न य उ

पकेदयकेदयअग्निसंभरः॥ ॥ एवंमंत्रद्वयंपूर्वसिवायुतजप्रसिद्धिः॥ ॥ अथमंत्रमहीषस्यहनुमंतस्यवायुनः॥ ना
 रायणास्यसूर्यस्यजपेद्वावदस्य॥ अयुतंपूर्वसिवायां ततो गारे नदद्यते॥ ॥ उतत्तानत्ताअंगारभेदेमयमयमयमय
 कुमारीमुह्यसिद्धिशीयातासनंसदयैरीमहादेवकीआज्ञा॥ ॥ उनमोयकयलुकोयलुनीररुत्तिकामीजलेवलेपुजलेपुमा
 एवंडे श्रीमहादेवकीआज्ञापावेपायुशले॥ अंअग्रधतीकोधरैधयोतैमंडदंहेनअंगारराशिंयद्विक्ताअग्निसंभनमंत्र
 मेकंजपेत्॥ ततो निर्भयभूमंत्रपठस्यउत्तगारराशिचिह्नरेत्॥ नदद्यतइतिसिद्धयोगः॥ कुमारीसूरपापिष्टा लिप्यहस्तौ
 नरोभवेत्॥ दीप्राहारेस्तप्ररोहे मंत्रयुक्तो नदद्यति॥ पातामूलं वृत्तं दंतै लोहपीडं सुधामितं॥ लिप्यमानं नदद्यते मं
 त्रराजपनातः॥ जलूषमेघमंडूकवसामादायमेभतेत्॥ अनया लिप्यगात्रस्त नग्निना दद्यते नह॥ ॥ उनमोभग राम
 वते वंडकांते शुभेद्याद्युचर्मनिवासिनिवल्मालिनिस्वाहा॥ ॥ इमंमंत्रपूर्वसिवासहस्रमेकंजप्याततास्तेनवद्विमये २५

नदद्यते॥ ॥ उनमोभगवते उडुमरेश्वरायवातयवातयवासयत्रासयवलवलहलहलसिद्धेस्वाहा॥ ॥ उक्तयोगा
 दयेसौमंत्रः॥ मंडूकवसयाविष्टं निवद्वत्तवाततः॥ लिप्यगात्रेनरोवर्द्धि संभयत्येतद्रुवं॥ स्त्रीपुष्पं खलमूत्रं वपवेद्व
 कवसायुतं॥ तेनैवलिप्यहस्तस्तैलाग्राभ्यां नदद्यते॥ विद्युद्धतस्यकाष्ठेन कालकोविहगोतया॥ निरालं वस्त्रितो वर्द्धि नद
 द्यतिकौतुकं॥ कुमारीतैललिप्यस्त हस्तौ लोह नदद्यते॥ जलूकापातलीमूलं शैवालकुसुमंसमं॥ मंडूकवसयाविष्टं लिप्य
 गात्रेन दद्यते॥ ॥ उअग्निवलयंतीमैधरीमतिहनुमैमवैश्वानरूपां वियोगैरीमहेश्वरसायु॥ ॥ उक्तयोगानामयंम
 न्नः॥ मंडूकपित्तमादाय मेघस्यवसयासहस्रजलूकापलेपेण वद्विस्तंभनमुत्तमं॥ ॥ उनमोभगवते वंडकांतेः
 सतयाद्युचर्मपरि नद्वत्तवसनेवलनमालयेस्वाहा॥ ॥ उडुान्तपत्रं निम्नान्ति मेरुं परिभट्टकं॥ मंडूकवसयासादं
 पृष्ठा मृद्विनापयेत्॥ तेन पादपलेपेन अमेदं गालपवति॥ यवकां उतमाहता मंडूकवसयासह॥ गुटिकांकार

येनेन क्षिपेव क्रौततो नमेत् ॥ ॐ नमो भगवते चतुरूपविकलादिहस्तितक्रमस्तोदनहनचंद्ररूपेण अग्निपुत्रवरं
 कदुःखं ॥ ॐ उक्तयोगत्रयेयं मंत्रः ॥ वामपादं वामहस्तं ककलासस्य पूर्ववत् ॥ संयाहसिकयकैर्वेश्य वक्रिस्तं नो मुखे
 स्थिते ॥ तस्यैव वामहस्तं च पारदेन विमर्दयेत् ॥ वेष्येनागपत्रेण वक्रिस्तं नो मुखे स्थिते ॥ ॐ अमृतेयि इडेपिंगलेस्व
 हा ॥ ककलासस्य योगानामयं मंत्रः ॥ भृंगलातुकदलीकंदं मंडूकवसयापयेत् ॥ मृद्वक्रिनाततो लेपात्पादयो
 वक्रिस्तं च यः ॥ ॐ तं गुंजारसेनैव सवंगिलेपमात्रलेत् ॥ अंगाररासिमथ्येतु धममानेन दहयेत् ॥ ॐ वज्रकिरणो
 अमृतं कुरु कुरु स्वाहा ॥ उक्तयोगानामयं मंत्रः ॥ सप्तधा हि मन्त्रं जपित्वा येन ताडितं ॥ वक्रि साम्यं तिरोडोपि दह्यमा
 ने गृहे सति ॥ ॐ हिमाचरस्योत्तरे नागे मारीचो नाम राक्षसस्य मूत्रपुरीषाभ्यां कृता संस्तंभयामि स्वाहा ॥ गोबालज राम
 लमूकाच मंडूकवसया त्रिभिः ॥ लिपे वक्षेष्टु ते वक्रि नदिहे दह्यमद्भुतं ॥ ॥ रसमेरे उषत्रस्य शिरीषस्य च पत्रकं ॥ २५

ताभ्यां तुल्यं पत्रे कीर्षं नरतैले च कंमलं ॥ लिप्त्वा प्रज्वलितं धार्यं सक्षीरपायसं पठेत् ॥ नमूत्रं दह्यते त्रिंशत् पायसं कामिः
 लापहं ॥ भूजपत्रपुटे तैलं कदलस्य पुटे पित्वा ॥ लिप्त्वा वाहे लिपे तैलं किन्नभांडमुखे पुनः ॥ संस्पृष्टं लेपयेत्संधिः
 गोमयेन तु तत्पुनः ॥ स्थितं चूल्यामहोद्विज्जालावटकं पठेत् ॥ लोहपात्रे वा अथ पुटीतत्र न दह्यते ॥ वातकिंकां
 चिकैलिप्यं वेष्या कैलाकतंतुभिः ॥ तत्पुनः पठ्यते वक्रौ नमूत्रं दह्यते द्रुतं ॥ ॥ सप्तधा भावयत्सूत्रं कनकासंभवे दह्ये
 ॥ योगपटुं कृतं तेन क्षिपे वक्रौ न दह्यते ॥ सूत्रं पथधराकेन लिप्यं कुर्यात्ततः पुनः ॥ यज्ञोपवीतकं तंतुं लिप्यं वक्रौ न दह्यते
 सूत्रैः पायाणां पाकोष्ठैः योगपटुं तु कारयेत् ॥ यज्ञोपवीतकां वाप्य लिप्यं वक्रौ न दह्यते ॥ दुग्धादौ तु लशिकां शाळ्मल्या
 बाधसे चयेत् ॥ खरमूत्रैस्तदंगारं चालाचूल्यानि त्रैदयेत् ॥ काष्ठभारशतेनापि शुभ्रपाको न जायते ॥ ॥ मूलं तु श्वेत
 गुंजोत्थं वक्रौ मंत्रयुतं क्षिपेत् ॥ तस्योपरि स्थितं चान्नं मासेनापि न पच्यते ॥ पिप्यत्नामरिचीचूर्णं च दधित्वा ततः पुनः

॥ दीप्यांगारानरोमुक्ता नवक्रेदद्याते क्वचित् ॥ ॥ ॐ नमो महा मेघवक्रि रक्षस्वाहा ॥ अयं मंत्र उक्तयोगानां योग्यः ॥ ॥ अथ जः
 लसंभनं ॥ पद्मकं मां मय दद्यां सूक्ष्मवृक्षं तु कारयेत् ॥ वापी कूपतदागेषु निक्षिपेद्यथा तेजसू ॥ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्रायः
 जलसंभयवः पः ॥ अयं मंत्र सर्वजयेषु सिद्धिः ॥ ॥ अगस्तिपुष्यानिर्वासं महिषी पयसा पिबेत् ॥ स्वादत्ता नवनीतं च ज
 लगेनामसीदति ॥ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय च लश्च दिंदवकफल विद्ये कलहं सध्वनि एद्ये हि स्वाहा ॥ ॥ त्रिलोहवेष्टि
 तं हस्तं कृत्वा सस्ये दक्षिणां ॥ समंत्रं धारयेद्वक्त्रं स्वेकाया संचले जले ॥ समुद्रे पिनसंदेहो नरसो येन वाध्यते ॥ ॥ ॐ
 नय उदय स्वाहा ॥ ॥ मूलं तु श्वेतगुंजाया कुसुंभ रसयेषितं ॥ तेनैव रंजयेद्वस्त्रं तद्वस्त्रं त्वंगवेष्टितं ॥ गंभीरजलम
 धोतु यावद्विद्वतितिष्ठति ॥ जलसंभं मिदं स्थातं गुंजामंत्रेण सिध्यति ॥ आलांबुफलवृक्षं तु पक्वं श्लेषान्तजं फलं ॥ पित्वा
 तेनाजिनं लिप्त्वा तरोहं गुलमात्रकं ॥ तद्वक्त्रं निक्षिपे तोये तदागेवानदेह देह ॥ तस्योपरि लिखितो योसौ न कदाचिन्निमज्ज

राम
२५

ति ॥ श्लेषातालांबुपिष्टेन कर्तव्यं पादुकाद्वयं ॥ गोध्रवर्ममयं वद्धं कृत्वा गुरुश्वलेन ले ॥ श्लेषांतु फलवृक्षं तु वापी कूप
 तदागके ॥ क्षिपेद्यतो भवेद्वंधा भक्त्यर्थं लिखणां क्षिपेत् ॥ श्लेषांतं फलवृक्षं तु लेपं सुकृतुमृद्वरेत् ॥ वनमंगुलमंत्रस्याः
 कोषयेत् पूरयेज्जलं ॥ क्षणाद्वे निद्यते कुंभो जलमधो तु तिष्ठति ॥ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय जलसंभयश्च वः वः वः वः वः
 ॥ ॥ निर्मंत्रयोगानामय मेव मंत्रः ॥ मकालस्य मगालस्य नकुलस्य वसायुतं ॥ जलसपशिलोपेत मध्वतैलेन पाचये
 त् ॥ तेन नस्य कसले पंकत्वा संस्तंभयेज्जलं ॥ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय च लश्च दिंदवकफल विद्ये कलहं सध्वनि एद्ये हि स्वाहा ॥
 चतुर्दिनं नक्तं भोजीलिंगपूजा कृते जपेत् ॥ अयुते केन जपेन सिद्धिमाकू भवति कृतं ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागानुनि
 विरचिते कक्षपुटे अग्न्यादिस्तंभादिजनसंभनं नाम सप्तमः पटलः ॥ ७ ॥ ॥ अथ सेनासंभनं ॥ ॥ लक्ष्ममेकं जपेन्मंत्रं प
 राशतरुजे घनैः ॥ मध्वाद्यासंयुतैर्होमा कालकस्य सिद्धिः ॥ सेवधारादिगङ्गां बु गतिस्तंभकरी भवेत् ॥ सततं स्मरणा

मंत्री, विविधास्यकारकः॥ ॥ उं नमो भगवते रुद्राय ॥ ॥ द्विरुदंडमध्यासं परसैन्यं विविचयेत् ॥ ततश्चाङ्गमाया
 ति, संमितं वाचतिष्ठति ॥ ॥ स्तं द्विरुदंडमयस्वाहा ॥ ॥ रक्तधत्तलमूलं वा कटं वा लांगली भवं ॥ कटली कंडसंयुक्तं चितिभ
 म् च पेष्टयेत् ॥ समांसं मर्कटी पत्रं मदलिमासमध्यागं ॥ कुर्यात्तद्वाद्यमानेन शृत्वा सैन्या परायते ॥ ॥ अनामजामधू पिष्ट्वा
 ललनाजालसंयुतं ॥ समरे लिप्ता गात्रं श्रवणो देवतैरपि ॥ दुष्टैश्च त्रपालैश्च विषसंघैर्न वाध्यते ॥ ॥ उं नमो भगव
 ते रुद्राय शंखनेत्रगदाधराय चिलिगिरिस्वाहा ॥ ॥ वराहपित्तमादाय देवदारिसुरां विका ॥ ललनाजालसंयुक्तं समं
 गात्रेषु लेपयेत् ॥ ये युद्धाभिमुखायाति पतन्ति मृतवत्त्वितौ ॥ ॥ उं नमो भगवते रुद्राय चंद्रवेतालिनैरोडकरालिनेहा
 हाहेहे स्वाहा ॥ ॥ शादिकाहलिणी पित्तं निर्यात्ति शशिपित्तकं कुण्डं च मधुना पिष्ट्वा सर्वगात्रेषु लेपयेत् ॥ संमुखे योः
 भवेत्क्षत्रु पतत्येवमहीतले ॥ ॥ उं नमो भगवते चंद्रसिरसे कुलेहरहरस्वाहा ॥ ॥ वर्षमात्रमृतायास्त कल्याया कृष्ण

राम
 २७

मासकं ॥ तामहस्तकनिष्ठां च समाधाय पृथक् पृथक् ॥ सिन्दूरं तर्जितं राक्षे कृष्णमांसेन संस्पृशेत् ॥ स्वयं स्वनामि तर्ज्या शत्रुं
 पश्येत्तत्तस्यौ ॥ तस्या कनिष्ठयानाभौ स्पृशद्दुत्या नमाकृतात् ॥ लांगली गृहगोधाव वक्रिपाराव तं शिरः शूरायि सधैः सादं
 स्वगात्रं येन लेपयेत् ॥ तं दृष्ट्वा तत्क्षणात् क्षत्रु युध्यमान पतत्यलं ॥ ॥ उं नमो भगवते रुद्राय नमः शिखनेकराला पञ्चल
 जालस्वाहा ॥ ॥ अनेन युक्तयोगद्वयं साधयेत् ॥ शालिकाहरितालं तु जरागुंजं कासयोः ॥ हृतेन पेष्टयेत्तुल्यं स्वगात्रं तेः
 न लेपयेत् ॥ संग्रामे संकटे बोरे शत्रुसैन्यजयो भवेत् ॥ संमुखे यो भवेत्क्षत्रु पतत्येवमहीतले ॥ ॥ उं नमो भगवते उडु
 मरेश्वराय भगवते चंद्रगोपहराणो वरुकमिदं गृह्णस्वाहा ॥ ॥ कृष्णस्नानस्य पुक्कं तु कृष्णमाज्जरिपुक्कं कां वृषभस्य
 वक्त्रं तं गाढकमादाय पेष्टयेत् ॥ गुटिकां कारयेत्तेन तिलकं कालयेत्ततः कृतांजलिपुतं यस्य कृते सौ पतति द्वि

२०
 १५
 तौ। श्रजोत्पन्नीरपानेतु स्वक्षोभवतितन्नाणात्॥ धनूरस्वरसैः सित्त वत्तदीपस्य गंधतः। नरः प्रतत्यसौ शीघ्रं नस्या
 सौवीरवः सुखीः॥ यावकैरेनयेदति जलूकावृष्य पूरितां॥ कारस्वामस्तिरां दीप्तां दृष्ट्वा पातयति क्रुवं॥ ॥३॥ नमो नः
 गवते उडामरेश्वराय धामय धामय पातय पातय ००॥ ॥ श्रयास्वदूरां॥ पुरषं कृष्णस्येति दंशयि तैव तद्विरः
 ॥ किन्नासपस्य रक्तेन सवस्त्राणि प्रलेपयेत्॥ कुयस्त्रिदशैर्यदृष्टि सद्यो प्रतियमालयं॥ हलाहलं वक्रनामं लांगलीचि
 त्रमूलकं॥ मक्षिका दुष्पिना भंतु सुखेताय हनो धिका॥ तत्पिष्ट्या लेप्य शस्त्राणि पूर्वविज्ञायते फलं॥ लोहकारं सगुं जायम
 कंटी गृहगो धिका॥ कुकुंदरी समा युक्तं पिष्ट्वा शस्त्राणि लेपयेत्॥ असुरं विद्यमाने पि मीयते च न संशयः॥ ॥३॥ नमो नः गवते उडामरेश्वराय दह दह पव पव घातय घातय हिलि हिलि स्वाहा॥ ॥ शस्त्रदूषणत्रयं श्रयं मंत्रः॥ ॥ अद्विंदु मक्षि २६

१०
 ५
 कानीला वृष्यं च नूरमूलकं॥ लेपयेत्सर्वशस्त्राणि तद्वा मेकति रुद्रवेत्॥ कमिकोपास्त्रसत्याश्च विष्णुनायदिरक्षितः॥
 जलूकमक्षिका नीला अद्विंदुनां विलेपयेत्॥ तच्छस्त्रे दमात्रेण श्रियते ह्यमरोपिसः॥ ॥३॥ नमो नः गवते उडामरेश्व
 राय दह दह भिन्न भिन्न खख गृह गृह स्वाहा ००॥ ॥ उक्तयोगद्वयं श्रयं मंत्रः॥ हलाहलं वत्सनाभं वृश्चिका गृहगो धि
 का॥ कुकुंदरी कृष्णसर्वं गृहगो धांसिरांसि वा खद्विंदुकर तीरोत्थ मदनस्य फलं तथा॥ एतानि सर्ववृष्यानि उष्ट्रां च रीपापे
 षयेत्॥ एषकांड प्रलेपस्त राजशत्रु विना सक्तत्॥ कृष्णसर्वशिरां स्पृष्टै तः तु न्यं वित्रमूलकं॥ हलाहलान्न लालान्नः
 हरितालं च तुष्यदं॥ त्रिफलं पंचषट्कं च पलाशफलौ डश॥ लांगली करवीरं च नागकेशरकं तथा॥ प्रत्येकं त्रिफलं
 वृष्यं प्रत्येकं वसया सह॥ एका कृत्य प्रलेपोऽयं सर्वशस्त्रेषु लेपयेत्॥ परसैन्यानि वगेषु स्पृष्टे स्यान्मरणां क्रुवं॥ वापीकू
 पतदागानां जलमेतेन दूषयेत्॥ पितृवतितज्जलं पेत्तु ते प्रियं ते शिवोदितं॥ ॥३॥ नमो नः गवते उडामरेश्वराय दह

दहपचपचमथमथमारयमारयठःठःस्वाहा॥ ॥ कृकरासस्यरक्तेन मांसेन वसययवा॥ नेपयेत्सर्वशस्त्राणि
लेपनान्मानामालयेद्विष्णु॥ ॥ ॐ नमो रुद्राय द्यातयवातयठःठः॥ ॥ पूजापूर्वमघोरस्य पंचलक्षमिदं जपेत्॥
वह्मवारीधृतक्रोधः पशुसंबंधवर्जितं॥ कुराचाररतो धीरः पश्चिमाम्नाय दीक्षितः॥ दिनां तेन कृमूकशुद्धो भूमिश
योजितेन्द्रियः॥ अलिना तपयेत्पूर्वं जपदुष्टान्नमालया॥ पंचलक्षकृते जाये होमंकुथदिशांशतः॥ शिवशक्तिसमु
भूते स्वहोमो मेषलाधिते॥ हस्तमात्रप्रमाणेन स्नानं तपयेत्सु॥ महास्य महिकापंचि चंद्रसूयग्निलोचनं॥ सदं
नं महाजिह्वमुर्ध्ववक्त्रं विचित्रयेत्॥ वृताक्त रुचिराद्याय मृगमुखाय मुडया॥ भैरवायै महागौडे जुहुयां मंत्रसिद्ध
ये॥ एवं शंतोषदेवेशं मंत्रवाचैश्च कथ्यते॥ अघोरे ये एध अघोरे क्रीं वोरवोरे श्रीश्च संपत सर्वश्च तशवे क्रीं रुद्र
पेक्षीं नमस्ते॥ ॥ एषा विद्या अघोराया सर्वशस्त्रेषु गोपिता॥ अफलाय पश्चिमाम्नाय पंचषणावसंयुता॥ अफलांशः

राम
२९

भुदेवेन मेरुतंत्रे प्रकाशिता ॥ पूजनाजपनाद्धो मा दस्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ तथा संप्राप्य ते तीरं स्रष्टे दानि निगद्य
 ते ॥ विलेख्य सर्वपापान् मंत्री ब्रह्मपुष्पाणि होमयेत् ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु संख्या सर्वत्र सिद्धिदा ॥ ब्राह्मी संतोषमायाति ॥ ब्रः
 ह्मास्त्रं सा प्रयच्छति ॥ कल्पान्तकूटकालाग्निं सदृशं कुंडमश्नतः ॥ उत्तिष्ठत्यत्र मत्स्यं देवासुरभयघदं ॥ गृहीत्वा पाणि
 नास्त्रं च सर्वे श्रियं मवाप्नुयात् ॥ ॥ अघोररूपे श्रीब्राह्मी अष्टतर १ व्रह्मास्त्रं देहि स्वाहा ॥ ॥ मेघरक्तेन संलिप्तं लांगलीपु
 ष्यहोमतः ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण मादेशीशस्त्रदा भवेत् ॥ कालानरसमप्रख्य दुर्जयंति जलैरपि ॥ तदा दायकं रे मंत्रीः
 साधयेद्वि विधां श्रियां ॥ ॥ अघोररूपे श्रीमादेश्वरी अष्टतर १ पावकास्त्रं देहि मे देहि स्वाहा ॥ ॥ महिषोत्थेन रक्तेन
 संयुक्ता कुंकुमाकुतिः ॥ अष्टोत्तरसहस्रे तु कौमारीशक्तिदा भवेत् ॥ तथा करस्त्रा मंत्रीसा सा दयेद्वनीतला ॥ न्यवेराजः
 कमाक्रम्य महेश्वराजत ॥ ॥ अघोररूपे श्रीकौमारीशक्तिशस्त्रं देहि स्वाहा ॥ ॥ उलूकशोणितान्यक्तं विसीतपत्रं

होमतः॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु कुत्वा तु यतिवैभवा॥ चतुर्हसं वसादत्ते करसु चक्रवर्तिनिति॥ अवत्यसौ महावीरो राज
 तेव सौ गोपया॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रं तु कुत्वा तु यतिवैभवा॥ चतुर्हसं वसादत्ते करसु चक्रवर्तिनिति॥ अवत्यसौ महावीरो राज
 मतः॥ अष्टोत्तरसहस्रेण वरुणास्त्रं लभेन्नरः॥ मंत्रपाणिगतं दृष्ट्वा तदस्त्रं वसुधातले॥ प्रावयंती जलोत्थेन मेव हारु
 णा नर्जिता॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण वरुणास्त्रं लभेन्नरः॥ मंत्रपाणिगतं दृष्ट्वा तदस्त्रं वसुधातले॥ प्रावयंती जलोत्थेन मेव हारु
 दति॥ अष्टोत्तरसहस्रेण कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि
 र्मसिने कथा॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि
 तः॥ त्रिशूलं कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि
 लक्ष्मी अष्टोत्तरसहस्रेण कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि
 तः॥ त्रिशूलं कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि
 लक्ष्मी अष्टोत्तरसहस्रेण कुंडमधो द्रुता शनिं॥ गृहीत्वा पाणिना मंत्री॥ मारयेदुष्टभूभुजं॥ तदीयं राजा मासाद्य कुर्याद्वि

राम
 ३०

तद्योगतः॥ देहि मे रघु मुत्राय मंत्रान्ते साधकोत्तमः॥ लभते नदिगोमाखं॥ रघुं प्रादिपुसाद तः॥ श्वेताश्वकिं कि
 णा जाल मंडितं श्वेतकेतनं॥ समारुह्य महावीरो विवरे द्रुवनत्रयं॥ ॥ स्वाहा ह्रीं देहि मे देहि अष्टोत्तरसहस्रं लक्ष्मीं वक्र
 श्रीपरे रघोर देहि मे रघुं पूजां वक्ष्ये अष्टोत्तरसहस्रं अस्त्राणां सिद्धिदायनीं॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण वरुणास्त्रं लभेन्नरः॥ मंत्रपाणिगतं दृष्ट्वा तदस्त्रं वसुधातले॥ प्रावयंती जलोत्थेन मेव हारु
 श्वत्थं खादिरोत्थं देवदारुविभीतजं॥ उदुं वरोत्थं विवरोत्थं वतोत्थं दृष्ट्वा संभवः॥ कालकं पूर्वमारुह्य रुद्रान्तं निख
 ने क्रमात्॥ सुकीलकान् रुद्रस्तमात्रान् ब्रह्माद्यमनुमंत्रितां॥ कृत्वेव भस्मना स्वात्वा रक्तकल्पां वरः॥ शुचिः॥ केशवं वाचद
 नेत्थि धायं यज्ञोपवीतकं॥ पंचमुखाय रोवीरो मृगवर्मधिरासनः॥ करशुद्धिं प्रकुर्वति पंचभिः॥ प्रणवेः क्रमात्॥
 हृक्किरः॥ श्रुतिकावक्र नैत्रकैकैकशोशता पंचभिः॥ प्रणवेः क्रमात्॥ ॥ अष्टोत्तरसहस्रेण वरुणास्त्रं लभेन्नरः॥ मंत्रपाणिगतं दृष्ट्वा तदस्त्रं वसुधातले॥ प्रावयंती जलोत्थेन मेव हारु
 तः॥ ॥ शोचनामधु कपूरं कुंकुमं च दनं तथा॥ एते मंडलमालिख्य चतुरस्रं संसंश्रुतं॥ तन्मधो दक्षरं पद्मं मद्य

पात्रं च कारयेत् ॥ शसक्तिं परमैशानं यजेत्तत्कम उच्यते ॥ ॥ तद्यथा ॥ ॥ अक्षोरे ऐं वाही श्रवतर श्रवतर नमः पूर्वस्थां ॥
 अक्षोरे क्रीं कामेश्वरी श्रवतर नमः ॥ आग्नेये ॥ वोरक्षोरे कोमारी श्रवतर श्रवतर नमः ॥ दक्षिणास्थां ॥ तरे श्रीक्षेत्राक्षी श्रवत
 र श्रवतर नमः ॥ नैऋत्या ॥ सर्वतः शतवाराही श्रवतर श्रवतर नमः ॥ ईशाने मधुमे पश्चिमे ॥ वसवे के इत्यादि श्रवतर श्र
 वतर नमः ॥ वायवे ॥ रुद्र रूपे वासुं दे श्रवतर नमः ॥ उत्तर ॥ ह्येन मस्ते महात्मि श श्रवतर नमः ॥ ईशाने ॥ अधामूल
 विद्यया दैवं पूजयेत् ॥ ॐ श्रीकंगदि गुरुभ्यो नमः ॥ ॥ अथ क्षेत्रपाल पूजा ॥ ॐ ह्रीं क्लीं हूं ह्रीं क्लीं हूं ॥ ॥ क्षेत्रपालाय नमः ॥
 वलिगृहं स्वाहा ॥ ॥ अथ मुखा वंधनं ॥ ॥ अंगुष्ठौ गर्भको कृत्वा कमले कणिकारवः ॥ अंगुल्यष्टक पत्राद्यैः पद्म मुः
 दाक्षियं भवेत् ॥ मुखे द्वय कनिशाभ्यां विदायां रुक्मिणी द्वयां करारी रं भवेत् मुदा हाहा जिह्वा यवा ललाट ॥ कन्या सायः
 धितानाम्ना कुचादंगुष्ठयो द्वयोः ॥ मधुसूयसमाक्रम्य तज्जगामौमितौ सतौ ॥ नीत्वा पराङ्मुखो नासा पृष्ठलोहं

राम
 ३१

विधितयेत् ॥ स्वाहा कुपेँ क्रतो काया चलना द्वै रवीमता ॥ ॥ मुखस्य विकृताकारः कलनाद्विकृताननाः मुदाः
 भवतिसामर्थ्ये दायिकां शंकरोदिति ॥ एषा पूजा समाख्याता कर्तव्या मंत्र सिद्धये ॥ ॥ अथ सनी संभनं ॥ रवि वा
 रे मृताया गौ कालैस्त्वग्यत्र तं न्यते ॥ चतुःदिक्षुः चतुःकीला गृहीत्वा चिक्रयत्स्वयं ॥ रक्षयेत्तान् पूयत्वेन रुद्र मः
 त्रेण मंत्रितान् ॥ चतुर्नादी पयदस्ते ये धावन्ति स्ववेगतः ॥ पूर्वदिक् पूर्वगं कीलं दक्षिणो दक्षिणांतथा ॥ पश्चिमेः
 पश्चिमं कीलं मुत्तरे उत्तरे नयेत् ॥ अश्वा रुद्रश्च वा गच्छेत्पद्मा वायु सुवेगतः ॥ अशनी शर नामेधा यांति वयो य
 जाः क्षयं ॥ यावद्भक्तियां दूरं तावद्वाद्यान विद्यते ॥ गतं तै संस्तुतं तत्र याममात्रं जपेन्मनुः ॥ कीलकान्निषः
 नेतत्र प्रत्यागच्छेत्सु मंत्रितं ॥ कीलकान्प्रातरादाय रक्षयेत्स्वगृहे सदा ॥ विद्युत्पातो न तत्रास्ति या मेवानगरे
 पिवा ॥ एवं यदा यदा वाधा तदा कार्यं पुनश्च ते ॥ ॥ ॐ नमो भगवते उडुमरे श्वराय सर्वदुष्ट मेघांशनीनां सज

यश्नाशयनाशयस्वाहाठःठः॥ ॥ चंद्रसूर्यापरागेतु वामनूकसमुद्रवां तरणीयाहयेदुद्धा रक्षा मूत्रेणा देहि
 तां॥ खड्गमुखौतु संस्थाप्य पुनस्तान्धयेदृढं॥ वैरासस्य शमात्रेणा विधासंखंडितं भवेत्॥ ॥ इति श्रीसिद्ध
 नागाजुनि विरचिते कक्षपुटे सेनासंजननामाष्टमः पटलः॥ ८॥ ॥ अथ मोहनम्॥ ॥ महिषी नीलसर्प
 स्य रक्तेवृषंति भावयेत्॥ कृष्णधूतूलपंचांगं तद्धूयो मोहनम्॥ गुडं करंजवीजं च वृषं वृषेन संयुतं॥ स
 मं पात्रे घवाधूयो होमं यकुरुते नृणां॥ हस्तिनी महिषी रक्तधूरिः फलिने मरं॥ मयूरस्य फले साधं धूयो
 द्यतं तमोहकम्॥ वृश्चिको जववृषेन धूयो मोहकरे नृणां॥ गन्धरं धूतूलपंचांगं महिषी शोणितं कणां॥ निश
 यां कुरुते मोहं धूयो गुग्गुलुसंयुतं॥ कुक्कुटांडकपालानि हरिणा तालकं वचा कनिका ग्नियुतो धूयो स्वस्थस्य
 वेशकारकां नृणां जलुकाया च विद्यावजगरोद्भवा॥ तच्चूर्णं धूपतो रात्रौ मुह्यंति प्राणिनो भूतं॥ हरिणीः

राम
 ३२

विषधतूर शिखिविष्ठाभिरक्षितः॥ समभागस्तथा धूयो मोहयत्येव निश्चयं॥ विशालाग्निशिला चूर्णं तांगली शि
 खिने जलं॥ महिषी चंचलुन्यां स्या धूयो मोहयते नरः॥ बालको मत्तवीजानि ग्रानामोहयते नरं॥ समुंदीरसि
 तां कोले स्वस्थापानाद्रवे नरः॥ कुकुंदरी सप्यं मुंडं वृश्चिकस्य तु कंडकं॥ हरितालसमं धूयो मोहयेत् स करं न
 रं॥ अथ वृषविषं निधं मोहनी शृंगुलं कणां॥ विशालास्रनवीजानि सर्षपा मादनं फलं॥ रक्तश्च मालवचूर्णं तु
 समभागं तु भावयेत्॥ आदित्यफलवृषं तु तंतुवर्ति विषायकाः॥ कुसुं भतंतु निगदि मायावीजेन देहि तं॥
 सप्रधाकनकदात्रै दावयेच्छेद्यत्युनः॥ डंडभोजनसर्पयो वसंतस्य समाहरेत्॥ वशालिप्रा पूर्ववर्ति प
 चाल्यधारयेद्गृहे॥ ये पश्यन्ति गृहे बाह्ये मुह्यंति निपतंति च॥ मदनो दुंदुवतश्चिवा पियं गुं चक्षमाफलं॥ वः
 दली च फलान्येषां प्रति सप्त समाहरेत्॥ पुष्पाके नरसूत्रेणा कुमार्यथैरसेन च॥ संयेद्य गुटिकाकार्या ति

लकोमोहकालकः॥ ॥ॐ जंजंभायै नमः॥ ॥ॐ संभायै नमः॥ॐ संमोहायै नमः॥ॐ हंशोभायै नमः॥ॐ महा
 भैरवे नमः॥ॐ श्रीभैरवानन्दश्रीजीवीरभद्रश्री॥ एवं जंभादिमन्त्रैः सर्वमोहप्रयोगाश्रयेत्तरशतमन्त्रिः
 मन्त्रप्रयोग्या॥ ततः सिद्धो भवति॥ अथ प्रत्यायनं वञ्चितेन मोहाविनश्यति॥ शतपुष्पां हृतं क्षीरं श्वेतार्कचपि
 वेत्सु धिखी॥ गोसर्पिसुरभूपेणा मोहास्रस्त्रो भविष्यति॥ ॥ अथ शत्रुमुच्चातनमाह॥ ॥ यथा तथं प्रवक्ष्यामि
 शत्रुणां दुष्टचेतसां॥ उच्चाटघातविस्फोटबाधुमादादिकाराणां॥ पशुसस्यार्थनाशं च प्रवक्ष्यामि समासतः ।
 वेदशास्त्रागमाध्याय्य । ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः॥ कथितं सर्वदा सर्वैः दुष्टदंडो विधीयते॥ येनाहृतं गृहे क्षेत्रे कलत्रं
 धनधान्यकं॥ मानं शखंडितं येन तस्य दंडविधौ पुनः॥ उद्रिसंयोगजानाति सतुष्टः किं करिष्यति॥ तस्मात्सर्वं प्रः
 यत्नेन दुष्टदंडो विधीयते॥ येन हृत्य तिलोपेन सोतिशोकेन सिध्यति॥ पंचांगुलं चित्रकस्य मूलं ग्राह्यं पुनर्वसौ

राम
 ३३

॥ सप्राप्तिमंत्रितं गेहे लिखनोच्चाटनं भवेत्॥ ॥ॐ लोहितमुखे स्वाहा॥ ॥ स्वात्मसौ दुंदुवरं वध्वा मंत्रितं चतुर्गु
 लं॥ तं यस्यानिघने द्वेहे तस्योच्चाटनं भवेत्॥ ॥ॐ गलिगलि स्वाहा॥ ॥ भरणामंगुलाकंतु उलूकासूतकील
 कं॥ सप्राप्तिमंत्रितं यस्या लिखनोच्चाटनं भवेत्॥ ॥ॐ दहदह दहनस्वाहा॥ ॥ काकोलूकस्य पक्षास्तु कुत्वा ह्यशधि
 कं शतं॥ यन्नाम्नामंत्रयोगेन समस्तोच्चाटनं भवेत्॥ ॥ॐ नमो भगवते रुद्राय दंष्ट्राकरात्ताय कयिलरूपाय अमु
 कं सपुत्रं पशुवाधवैः सह दहनं दहदह पञ्चशीबुमुच्चाटय कुंफटस्वाहा ० ० ॥ पातरज्जुवसो ग्राह्या स
 नासा तु तद्विधेत्॥ गृहे दुच्चाटय क्विं कोमा मंत्रं समुच्चरेत्॥ नरास्ति किल कंदारं लिखनोच्चाटनं गुलं॥ मंत्र
 युक्तमरिद्वारे सत्यमुच्चाटनं भवेत्॥ ॥ॐ नमो भगवते रुद्राय अमुखं गृह्ण गृह्ण पञ्चपञ्चासयत्रासयत्रोत
 यत्रोदयनाशयनाशय पशुपतिराज्ञापयति ० ० ॥ उक्तयोगद्वयश्रयमेव मंत्रं॥ ॥ लेपयेत्कोकपित्तं

२०
 १५
 कालकंकुलसंभवं॥ निखनेयस्य तद्वारे तस्यैवोच्चाटनं भवेत्॥ ॥ उं क्रीं उं डिं डिं म हा उं डिं न म स्त ते षः षः ॥ ॥
 मथ्याक्रेलुंठ ते भूमौ गदभोयत्र धूलिका उद्वुख उदीच्यां तु गृद्धाया द्दामपाणिना ॥ यत्र हे निखने यं धूलि तस्यै
 वोच्चाटनं भवेत्॥ काकस्य मस्तकं ग्राह्यं तिलतैलैर्न पाचयेत्॥ तैलैर्नाभ्यंगमात्रेण शत्रोरुच्चाटनं भवेत्॥ ॥ उं
 नमो भगवते रुद्राय कालाग्निसंस्था दंष्ट्रा दावणा य स्वाहा ॥ उक्तयोगद्वये रयं मंत्रः ॥ अथ किल मन्त्रिणाः
 निखने सप्तमंत्रितं ॥ पाण्यां गरी गृहे सत्त्वं शीघ्रमुच्चाटकारकं ॥ ॥ उं नमो खंगुः खः ण्यारिणी स्वाहा ॥ कृत्तिकासं
 पञ्चकीलं निखने सप्तमंत्रितं ॥ यस्य गेहे स वै शत्रुः शीघ्रमुच्चातितो भवेत्॥ ॥ उं नमो भगवती कामरूपिणी स्वाहा
 ॥ ॥ शिवालयादौ मवाले आदाय चतुरस्रिकं ॥ यत्केकं पतिकोणोत्तु निखने क्वत्रु मंदिने ॥ निखने तद्गृहे वारे अ राम
 धपुष्पासवन्दनं ॥ सप्तरात्रेण संदेहो महादुच्चाटनं भवेत्॥ ॥ उं नमो भगवते उडुमरे श्वराय वायुरूपा ३६

१०
 ५
 यचुरुचुरुः षः ॥ गुंजामूलं गृहे वारे निखने उच्चाटनं भवेत्॥ तथैव मूलनक्षत्रान्यस्तं वादिरवधुक्तं ॥ धात्री फः
 लस्यैव चूर्णात्तु अंगुली तैलभाषितं ॥ उच्चाटकृद्भवेन्मूर्द्धि स्नानागौक्षीरतः सुखी ॥ वृद्धदण्डि चित्तमस्म चिति मानाति
 चाहरेत्॥ समंशूकरमासं च कक्कप - सिरस्तथा ॥ नृकपालविनिक्षिप्य निखने क्वत्रु मंदिरे ॥ संकुतं चं समूलं चः
 सत्त्वं मुच्चाटयेत्तथा ॥ नरवानहिमासं च गृध्रास्तिनिसमं समां गोपादं म हिषीपादं निखने क्वत्रु मंदिने ॥ किं वा
 उलूकपक्षाणि महदुच्चाटनं भवेत्॥ वृद्धदण्डि चित्तमस्म चित्रकं रुधिरं विषं ॥ सूकरस्य तु रोमाणि वीरतिक्तं
 सनिर्वकं ॥ सप्ताहं शत्रुना मत्तु कुत्वा उच्चाटनं भवेत् ॥ ॥ उं नमो भगवते उडुमरे श्वराय उक्ताय उक्ताय उच्चाट
 य उच्चाटय ह न ह न षः ॥ गुंजामूलादिना मुक्तानादिना मुक्तानामयं मंत्रः ॥ कृष्णपक्षे शनौ भौमे भरण्यां
 दुधमृत्तिका ॥ चित्तिका सागमादाय कालकंचतुलंगुलं ॥ वेष्टयेत्कवकेशैस्तु आग्नेयां दिशि मंत्रयेत्॥ अथोत्तरशतं

२०
 जप्तासूर्यदृष्टातिकोपनः॥मंयस्यनिखनेद्वारे शीघ्रमुच्चाटनं भवेत्॥ ॥३॥ डौयमयमउत्तूककराले विद्युजिह्वे अमु
 कमुच्चाटय २ दूँ फट्॥ ॥कागरक्तं विषं राजी वित्यंगायै सयेकतः॥नामयस्तं लिखेन्मंत्रं काकपक्षतिरोषतः॥श्रशा
 ने निखने तं च दशाह्वाद्युच्चाटयेद्विपुं॥ ॥डां दे डां दे उच्चाट रुः॥ ॥ड्डुक्क रुं रिपुं धात्वा हन्त्यादं डे नमंत्रतः॥
 दक्षिणादि कृत्रिसघ्राहं देशाद्युच्चाटयेद्विपुं॥ ॥३॥ डौयमयमउत्तूके कराले विद्युजिह्वे अमुकमुच्चाटय मुच्चाटय दूँ
 फट्॥ ॥काकपक्षरवौ ग्राह्य पेष्टयेदहिकं चुकै॥कुसुमसूत्रैतद्वाह्य मृतं वं खै॥॥वैरुं ये तं॥यष्टितव्यं ततः पुनः॥
 निवपत्रेरिपो नाम लिखित्वा वेष्टयेच्च तं॥तद्वह्निश्चित भस्मे ॥ मृतवस्त्रेण वेष्टयेत्॥तं यस्य निखनेद्वारे तस्यैवोच्च
 तनं भवेत्॥अधोपुष्पी सुरामांसं चिति भस्म समन्वितं॥कूमकुंडकापात्रसं निषने क्वचुवे श्मनि॥उच्चातितो न रा
 वेक्कनु सप्तरात्रानसंशयः॥ ॥३॥ नमो भगवते उडुमरे श्वराय उपर उच्चाटय २ विदे वय २ हन हन रुः रुः ३५

१०
 ॥ उक्तयोगद्वये अयं मंत्रः॥ ॥रवौ गृध्रा रघो या ह्याः पुनः का कालयो रवौ॥चितिका षं रवौ पश्चा सर्वतूर्यरः
 वौ दहेत्॥ग्रामं च हि श्रुत इत्य स्थापयेत्निक्षिपेद्विपो॥मूढं न्युच्चाटितो गच्छेद्भो मये स्नानतः सुखी॥कृत्वा सौ
 निहत्यादौ स्थापयेत्पूजयेत्पुनः॥स्वेतवक्त्रेण संबोध्य किंचित्कुयश्चिरो डनः॥ततः का कालये ग्राह्यं वंडालानां ग
 हान्तिके॥श्रशानक परितौ च दहनीयौ चतुष्टये॥तद्भस्म वस्त्रसं वद्धं विपेयस्य गृहोपनि॥उच्चातनं भवेत्
 स्य विपुत्रपरिवारकः॥विना का कल यंदग्वा खलु उंडी च भस्म तत्॥स्नेहवाजाल विपाणां त्रयाणां चिति भ
 स्मत्॥भूमधूलिष्टसंयुक्तं वलिकां कालयेदृदां॥शत्रो शिरसि नद्यां च विपेदुच्चाटयेद्विपुं॥ ॥३॥ नमो भगवः
 ते उडुमरे श्वराय दंष्ट्राकरालाय कपिलरूपाय अमुकं स पुत्रपशुवांधवं हन हन दह दह पच पच मय म
 य शीघ्रमुच्चाटय २ दूँ फट् रुः रुः॥ ॥उक्तयोगत्रयाणां मयं मंत्रः॥चतुर्दि मृत्तिकाया ह्या ग्रामस्य नगरस्य वा

२१ म

३६

॥ वृषभस्य ममैसाहं पंचपुत्रलिकाः क्रियात् ॥ तां कामस्य चतुर्दिक्षु एकैकानि खेत्यु नः ॥ पंचमी गाममथेतु कुंडे
 वानि खनेद्भुवि ॥ कुतेदृष्टसहसंतु तत्रैव कनका लले ॥ तद्रस्य मुखिमादाय तस्मिं गामे विनिक्षिपेत् ॥ स प्राप्तिमं वि
 तं कृत्वा गामस्योच्चाटनं न वेत् ॥ ॥ ॐ नमो भगवते महाकालाय दह दह भंजय भंजय मोहय मोहय स्मर निय
 दहः ः ः कुं फ दूखाहा ॥ ॥ ब्रह्मदायी चिता भस्म शिवलिंगेषु लेपयेत् ॥ गृध्रस्त्रिचमन्यु स्यात्ति के शैश्वं जाल विष
 योः ॥ सूत्रेन च दिशो वध्वा देशस्योच्चाटनं न वेत् ॥ ३ ॥ ॐ नमः कालरात्रि शूलहस्ते महिषवाहि निरुद्ध तालकृत
 शेषारे आगच्छ भगवति श्रुतुलवीये सर्वकर्मणि मेव संकुरु कुरु महे श्वर आज्ञा पयति श्रीं श्रीं श्रीं स्वाहा ॥ ॥
 इति सिद्धनागास्तु निविरचिते कनकपुटे मोहाद्युच्चाटनं नाम नवमः पटलः ॥ २ ॥ ॥ अथ महादुष्टशत्रुमारणा राम
 विधिमाह ॥ नरास्तिकीरनं पुष्पं गुह्याचतुलंगुलं ॥ निखने तं गृहे यस्य भवेत्तस्य कुलक्षयं ॥ ॥ ॐ नमः ॥ ३५

दूखाहा ॥ ॥ अस्वास्तिकी लमश्चिन्तां निखने चतुलंगुलं ॥ शत्रो गृहे निरुत्थासुं कुटुंबं वैरिणां कुले ॥ ॥ ॐ खुरखुरे
 स्वाहा ॥ स पक्षिं गुलमात्रं तु आश्लेषाय रियो गृहे ॥ निखने सप्तधा जपं मालयेद्विपु संतति ॥ ॥ ॐ शोषने स्वाहा ॥
 कासमटभकीलं तु नक्षत्रे श्रेष्ठो न च ॥ निखने द्वैरिणां गृहे मालयेन्मंत्रयोगतः ॥ ॥ ॐ जयति जयति स्वाहा ॥
 भूताका कालयोगाद्यस्तमामौ दह्यते वसः ॥ गुलिके न तु तद्रस्य शत्रुमूढनि निक्षेपेत् ॥ म्रियते नात्र संदेहो गृहे
 क्षिपेत् कुलक्षये ॥ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय मारय मारय नमः ॥ षड्विंशद्विंशिको ग्राह्यो विषं तद्वानरी फलात् ॥ ए
 तत्तूष्णं पृथगतं शत्रुशयाशनादिषु ॥ जायंते स्फोटकास्तीव्रा दशाहं मारणां कुत्रं ॥ मातुलंगस्य बीजानि कीटं ख
 द्विंदुसंज्ञयं ॥ कपिककुरो माणि हिं गुरवै भीतकं फलं ॥ एतानि समवृणानि तथा मंडलकालिका ॥ पूर्ववत्तूष्णिपः
 तेशचौ मारणां भवति कुत्रं ॥ निलोत्पलं सकुमुदं समांसं रक्तचंदनं ॥ पिष्ट्वा कुक्कुटपित्तं च लेपेनेव सुखावहं

॥ सुवर्णकेशसंघातं तदास्थेश्चुजं मम ॥ क्षिप्वा तदक्षसूक्तेन वेष्टयित्वा ततः पुनः ॥ भस्माढकरदंष्ट्रं रुधातमार
येडिपुं ॥ यन्नालणा कनैरदि तज्जीवा तस्य जीवनां ॥ स्नानभूमूत्रभूमदा सर्पविक्रिनिक्षिपेत् ॥ वेष्टयेत्कलसूत्रेण
मार्गमिष्टेष्टधोमुषं ॥ निषनेषियते शत्रु तस्योत्पादे सुखी भवेत् ॥ गदभस्यास्ति मादाय शिरः कक्षोरणास्य चानिष
नेद्यस्य तद्वारे मारणोच्चादनं भवेत् ॥ ॥ ॐ नमो भगवते उडुमरे श्वराय श्रमुकं मारय मारय ॥ ॥ उक्तयोगाः
नामय मेव ॥ या ह्यं कृष्णवतुर्दृष्ट्यां शाखां भूततरोस्ति तः मृत्तिकस्य हृदि न्यस्य मृतकाष्टेश्च दयेत् ॥ तच्छाखां
गारमादाय मंत्रं स च पुटे लिखेत् ॥ भूते वृक्षे च वागारे लिखेन्मंत्रं मृतो भवेत् ॥ ॥ ॐ नमो भगवते उडुमरे श्वरा
य श्रमुकं हर हरं क्षत्रकालरूपेण स्वाहा ॥ ॥ वामदंतं कुलीरस्य श्रधो भागस्तमाहरेत् ॥ सरागे तत्फलं कुर्या राम
धनुश्च वितिवधनेः ॥ गवांशीलं गुणं कृत्वा शत्रुकुयचिमृण्मयं ॥ तं हन्यात्तेन वानेन म्रियते तत्क्षणादिपु ॥ ॥ ३७

ॐ नमो भगवते रुदाय यमरूपिणो कालं संशयावर्त्ते सिंहारे शत्रुश्रमुकं हन हन धनु धनु पाचय पाचय वातय वा
तय दूफदूठः ॥ गोधातांगलिकामूलं कृत्वा लास्य शिरस्तथा ॥ इत्युगोपं वंशशिखा श्रुतिमूत्रं गजस्य च ॥ हाः
लाहलं नृसूत्रेण समभागं सुपेष्टयेत् ॥ तेन स्पृशन्निमात्रेण स्फोटकैश्चियते दियु ॥ उर्ध्वनिनिचसंक्षिप्तं समासक
स्मृष्टिका ॥ यस्यांगे निक्षिपेत्सर्पं स प्रादा स्फोटकैर्मृति ॥ सूरपुके निराजं पिष्ट्वा लेपैः सुखावहं ॥ रिपुविष्टां वृष्टि
कंच खनिता भूमिनिक्षिपेत् ॥ आकाश्यावके नाथ तत्पृष्ठे मृत्तिकां क्षिपेत् ॥ म्रियते मत्तरोधेन उभृते सौ सुखी भवे
त् ॥ यो मृतो भराणी तौ मे तद्भस्मादाय रक्षयेत् ॥ रिपुविष्टा समायुक्तं शरावसंपुतो भवेत् ॥ तस्य केसैस्तदावेष्ट्य श
रंगातेषु संवयेत् ॥ यावत्कुप्यति सा विष्टा तावत्कुप्यते भवेत् ॥ मुडमादाय गानासा तद्वक्त्रे सर्पं क्षिपेत् ॥ मृता
लिष्टपचेदगौ गृह्णात्वा सर्पं पास्ततः ॥ यस्यांगे क्षिपेत्तत्तु स्फोटकैश्चियते रिपु ॥ ॥ ॐ नमो भगवते उडुमरे श्वरा

रायमारयमारयशुक्लंकाररूपिणोऽः॥ ॥ उक्तयोगानामयमेवमंत्रः॥ ॥ श्रेतापराजिताकुशंरवंगमगतं
 विषं॥ शशवाराहमायूरगोधानांपित्तरक्तकं॥ महानिंवस्यपत्राणि समंसप्रदिनंदुनेत्॥ मारयेद्भुदेतंशत्रुं य
 दिसाक्षात्सुरः॥ ॥ ॐ नमो भगवते उदुमरे श्वराय शत्रुं गच्छ गच्छ स्वाहा॥ ॥ स्नानभ्रष्टस्यलिंगस्य मूर्ध्नि यंत्रं
 समालिखेत्॥ स्वपुष्टं कागरक्तेन चित्वांगारविषेन चालिखितारोषचित्तेन तच्छेषं कारयेत्करैः॥ अश्वकर्मसिनेः
 क्लिप्ता ततो मंत्रमिमं जपेत्॥ ॥ ॐ नमो भगवते ब्राह्मणकल्पितुभुजे उद्धकेशे विहृतानने कालरात्रिर्मनुष्याणां च
 सारुधिरभोजने अमुकस्य पापकालस्य मृत्युप्रदेदं फट् फट् हन हन हन हन हन मांसं रुधिरं पित्तपित्तपच पच कूप
 दू॥ ॥ अमुमंत्रं जपेद्यतौ रोषचित्तोरिपुंसरेत्॥ अर्द्धरात्रौ तु हस्ताभ्यां मार्जयेत्लिंगमष्टकं॥ पृष्ठे मंत्रे मस्तक
 स्ते सत्तत्क्षणात्प्रियतेरिपु॥ दृष्टपत्रेष्वेवायं सिद्धयोग उदाहृतः॥ रक्षास्वमारयोवाणास्नानयासंस्थितं वनुः

राम
 ३६

॥ मृतकेशैश्च नं कुर्यादुत्तरादक्षिणा मुखः॥ ठकारमदशा कुर्यात्सिंदुरैः सप्तमंडलात्॥ अक्षुरं शप्नामा तु सप्ते
 मे मंडले स्थितं॥ प्रत्येकं मंडले पूज्यं धनुर्वर्णि च मंत्रतः॥ क्रमात्प्रत्येकं मंडले प्राप्ते ततो हन्यात्कुक्कुटं॥ मंत्रेण प्रि
 यते सोऽपि दूरस्तेऽपि रिपुक्षणात्॥ ॥ ॐ हस्तस्वगगुमुकसुकमरुगभुभुवालुलगाणात् अवेतानि मातुरो ना
 नुसिंधुवीनुवापुनारसिंहवीरयंचंडकीशक्तिनेलेलेजि तावौ तिसुलगुजिसुकोदावेतिसुकोद॥ ॥ इति श्री
 सिद्धनागार्जुनविरचिते कक्षपुटे मारणां नाम दशमः पटलः॥ १०॥ ॥ अथ विद्वेषाणां॥ काकोलूकस्य पक्षांस्त
 ययोनामा तु दोमयेत्॥ उभयो न सति पीति कुरु पाण्डव योरिव॥ काकोलूकस्य तास्वानां च तुल्यं ग्राहयच्छिरः॥
 निखने द्वारदेशे तु तद्गृहे करहंसदा॥ ब्रह्मदंडास्तमूलानि काकमस्तकमेव च॥ जातीपुष्प रसे भावं सप्तरात्रं
 ततः पुनः॥ विद्वेषकारको रूपं शिखिपित्तादिकं बुकं॥ मूत्रमाजरिरोमानि विषसाक्षव नस्य च॥ एष विद्वेषः

कोधूपः पत्युः पुत्रास्तु तस्य च ॥ उलूकजिह्वा मादाय दिशारसैस्तु भावयेत् ॥ सोदराणां मयं धूपो भवेद्विद्वेषः
 कालकः ॥ अथ पुष्पीसोमवारः सूत्रेनावेश्य मात्रयेत् ॥ सोमवारः समुद्धृत्य पातयेत् तद्विधासमं ॥ यस्यानाम्राक्षिः
 पेन्नाद्यं सास्त्रीसत्वं पतित्यजेत् ॥ काकोलूकस्य पद्मास्तु माजरिस्थ नखानि च ॥ पादपीसुतमुग्राह्य कतुनैलेः
 न होमयेत् ॥ एकविंशदिनैस्तेषां विद्वेषो जायते क्वं ॥ आद्यायां विषमाजरि मूषीकज्ञपनस्य च केशरोमानि
 संग्राह्य सम्यक् चूर्णं घने पयेत् ॥ तन्निष्ठदर्शनालेषा विद्वेषन्ति परस्परं ॥ बद्धोणजं वंहिचतुरस्रं ॥ महिषी
 कागयो मेदो वृत्तदीपस्य कज्जले ॥ अंजितास्यो नरः पश्येत्ते विद्वेषन्ति परस्परं ॥ वथ वृक्षस्य सुकस्य काष्ठमेकं समा
 हरेत् ॥ तन्निष्ठाककचेनैव तच्चूर्णं चान्तरीक्षत ॥ गृहीत्वा तद्वयोर्मथो निक्षिपेद्देशकृतत ॥ विल्लुमाजदिवारा राम
 हरोमानि मुखकस्य च ॥ अनेन धूपमात्रेण विद्वेषन्ति परस्परं ॥ ॥ उं नमो महाकपालिणि वृश्चिकोदरे अमुक ३९

स्य अमुकेन सह विद्वेषं कुरु कुरु स्वाहा ॥ ॥ धूतूलकलसैलिष्ठा चित्यंगाले ततो लिखेत् ॥ नाममंत्रयुतो मंत्रो स्त
 पयेत्तौ पृथक् पृथक् ॥ नद्या सुभवती रस्ते निखने हृन्मूलके ॥ यन्नाम्रानि खितो यंत्रौ तयो द्वेष प्रजायते ॥ चतु
 रस्रद्वयोर्मथो मंत्रगर्भितमालिखेत् ॥ सिद्धं भवति ॥ ॥ एकहस्ते काकपद्मसूकरस्या परे करे ॥ गृह्णन् द्वारयेद्य
 त्वा त्रिसप्ताहं जलांजली ॥ नित्यं नद्यां प्रदातव्यं मथोत्तरसहस्रकं ॥ परस्परं भवेद्वेषः सिद्धयोग उदाहृतः ॥
 ॐ आ मो द की पु मो द की गौरी मे गौरी अमुकस्य अमुकेन सह काकोलूकादिव कुरु कुरु सस्यं स्वाहा ॥ अथ अ
 न्यशत्रुणां च ॥ धिजनमाहा ॥ विषमुद्युद्भवैः काष्ठैः करुंडं कालयेद्बुधः ॥ पितु मंदाद्भवैः काष्ठैः पित्राणां कालयेद्
 दा ॥ तत्र मथो निक्षिपेद्दुग्धं युवानं जीवितां वितां ॥ वान्निमुच्छिष्टसिक्तां वा शत्रो तस्योदरे निक्षिपेत् ॥ कालयेत्कटकेनैव
 निखने संपुटं निक्षिपेत् ॥ आधिसस्य भवेत्कत्रोः पुनस्तस्मान्नना सुखी ॥ भस्माढकरसो गुंजा पुष्पमामि सुचूषितं ॥ नि

पेडात्रे भवे कुष्ठं सिताभीरं चित्ते सुखी ॥ वानलीफललोमानि विषमज्ञाद वित्रकां ॥ गुंजायुतं क्षिपे डात्रे स्नानूताः
 वेदतां वित्तां ॥ उशीरं च न चैव पियं गुंरक्तचंदनं ॥ तगलं पेयये तोये लेपानूता विनाशकत् ॥ कृष्णसर्पशिरो
 ग्राहं तद्वक्त्रे सर्पकाक्षिपेत् ॥ सुपक्वसर्पपिंयाहं कृष्णसूत्रेण वेष्टयेत् ॥ वल्गिकमृत्तिका निष्टं स्मशानेन विद्याः
 चयेत् ॥ सुपक्वसर्पपिंयाहं वानलीरोमसंयुता ॥ सरङ्गीश्वरसन्नेषु गात्रवोमूढनिक्षिपेत् ॥ पञ्चदाजायते नूत
 शत्रुणा न्नेदना विता ॥ पियं गुशकरिकुष्ठं रक्तपंकजकेशरैः ॥ गिरिकर्षिनिशानिं वो जाघ्नन्तीरेण लेपयेत् ॥ स
 प्राहाजायते स्वस्त्य कया च्छेदयेद्विषुं ॥ ॥ उं नमो भगवते उडुमरे श्वराय भूतवाहने उन्मने स्वाहा ॥ ॥
 उक्तयोगानामग्रमेव मंत्रः ॥ वदु रूपधरो यस्तं संवृण्वेत् कलासकां ॥ रक्तसर्पपिशानि च निष्केकं भोजनं क्षि
 पेत् ॥ गरकुक्षी भवे कुष्ठं नश्च स्नेजायते क्वचित् ॥ कृकलासं ग्रामवती सांकरक्तचसर्पकं ॥ पिष्टातद्रक्षणे दे

सं.
 ५०
 राम
 ५०

यं मंगस्योढकरं रिपौ ॥ श्वेतापराजिता गुंजा सुश्वेता खजयन्तिका ॥ पिष्टातत्पाणमात्रेण समंत्रेण निवर्तत ॥ वा
 लकंचंदने द्वेचले पायत्र सुखावहं ॥ ॥ उं नमो भगवते उडुमरे श्वराय कं पनेन मुंच मुंच दुर्गे सः ॥ ॥ कृकला
 सोद्वं च मरिपुमूत्रेण लेपयेत् ॥ मुखं वधास्यवालेन भूमिखन्यादधो मुखं ॥ मूत्ररोधो भवेत्तस्य उद्धृत्या
 लना सुखी ॥ तां बुजे नैव योगेन तद्व्यासुखरोगकत् ॥ उलूकमस्त्रे कं ग्राहं लवणो न पुपूजयेत् ॥ सप्राहंता मुपा
 वस्तु मक्षकाक्षेण चानयेत् ॥ दृष्टिस्तं भकरं नुस्या मरीचाक्षफलंतया ॥ अंगुलं त्वनुराधावा मंडलीमूलमादरेत्
 ॥ चक्षुरोगकरं गेहे निखने द्वैरिणां कृत्वा ॥ ॥ उं अंधेर अंधेर रुः स्वाहा ॥ ॥ धतूरिकाष्ठैर्दग्धादौ ग्रामरं मधुपूरितं
 ॥ जलकुंभे क्षिपेत् ॥ तु तत्पाणाद्विरोरिपुः ॥ जातीपुष्परसं पिता स्वस्ते भवति तत्तत्तत् ॥ सुहिशीरं यवकी
 रं मुहुतं पादुपांशुकं ॥ सममेतत्पलेपेन शत्रुः खं जो भवत्यलं ॥ ॥ उं नमो भगवते उडुमरे श्वराय खं जने संः

कोचनेठःठः॥ ॥ तं दुती पिष्टलीयामा नरालेन पेयेत् ॥ लेपे पाने खंजनाशः शत्रुनां नात्र संशयः ॥ कृष्णसर्पस्थिरः
 केन नितामक्षिकपोरचित् ॥ पिष्टाविलेपयेद्यस्तु खंजो भवति तत्तन्नात् ॥ तिलतैले वलायुग्मं पिष्टानि प्रासुखीभ
 वेत् ॥ श्रेष्ठशीघ्रशिलातोयं रौद्रतैलेन पाचयेत् ॥ शुभ्रं गेनांगसंकोचं खसु तैलात्करंजनात् ॥ ॥ ॐ नमो भगवतेः
 रुद्रशेखराय उडुमरेश्वराय च लमालिने स्वाहा ॥ ॥ रक्तेन कृत्वा सस्य सर्पस्य हरितस्य च ॥ रंजिते लंघिते
 सूत्रे योषिदक्तं सवत्फलं ॥ उल्लंघने पुनस्वस्वा जायंते च योयतः ॥ स्त्रीमूत्रमौमौ सार्धं यां निखने कृत्वा वृश्चिकं ॥
 वरांगे जायते दुःख मुहृतेषु तु पुनः सुखं ॥ जंघीरवध्रुहस्तक्षेत्रे दत्ते स्त्री दुर्भगा भवेत् ॥ ॥ ॐ नमो भगवते उ
 डमरेश्वराय शुभ्रं कंठकं गृह्णतः ॥ ॥ उक्तमयं मंत्रः ॥ ॥ भृंगी मूलं समुहृत्य कृत्वा च मां च पूजयेत् ॥ न
 क्षपाने क्षिपे मूत्रं चारातीसारकृद्भवेत् ॥ वाजी कर्षाय मूलेन खसु मुत्पाद्यते पुनः ॥ मुंडि मांसमुत्कृत्वा समं

राम
 ४१

वखरकाकयोः ॥ संयाद्यदा समुच्चाय सोपवासे जपेदमुं ॥ ज्वलेन गृह्यते शत्रु रक्षोरात्रकृते जपेत् ॥ शुचिभूत्वा सः
 माविष्ट संमुखं स्नानमाचरेत् ॥ आतुरश्च स्वयं चैव देवगे जायते सुखी ॥ कलुली वदने क्षिप्यं तां बुलं वै रिणा मुखः
 त् ॥ तंदका चं वकातेषां गो नसा वदने क्षिपेत् ॥ अस्य रोधो भवेत्तस्य दुष्टानां दंड इति दशाः ॥ कृष्णसर्पमुखे न्यस्ता
 शवूष्णमूर्तमृत्तिका ॥ दृष्टये कृष्णसूत्रेण मूत्रलो गेन वाह्यते ॥ श्वेतस्य करवीरस्य मूलं पुष्पं च दूषयेत् ॥ विन्ध
 मजायुते भक्ष्ये दत्तं स्या कादि कृदि योः ॥ वाये डो करकृतेन कर्तव्यः स विधानक ॥ पुरये द्विपुवक्रुस्त तां बुले मु
 खरोगकृत् ॥ सर्वेषां मुखरोगाणां मुहृते वसुधौ वदं ॥ भावयेत्पुनः खंडानि वजीवीरेण सप्तदा ॥ तां बुलेयस्य तदः
 तं तस्योष्ठे श्वेदकुशकृत् ॥ तां बुले इत्युगोपं च दत्वा स्ये त कुशकृत् ॥ पत्न्या यनं यथा पूर्वं भक्षा वा सोमराजिका ॥ ॥
 ॐ नमो भगवते रुद्र उडुमरेश्वराय शुभ्रं कंठकं गृह्णतः पचय च ताडय ताडय क्लेदय क्लेदय क्लं फट्टः ॥

मादयश्वाहा ॥ ॥ नराणां सप्तमंत्रे ॥ बुतिकास्तस्य कीलकां ॥ अष्टांगुलं तु निखने मेघशालाविचक्षंति ॥ ॥ ॐ न
 मो भगवते रुद्राय नमः ॥ ॥ पुनर्वसौ चित्रकाष्ठकीलकं द्वांगुलं खनेत् ॥ शप्ताभि मंत्रितं क्षेत्रे तस्य शस्यं विनश्यति ॥
 ॐ नो हितमुखे स्वाहा ॥ ॥ पूर्वफाल्गुनि नक्षत्रे जातिकाष्ठस्य कीलकां ॥ अष्टांगुलं प्रमाणां तु निखने द्वाजके गृहे ॥ शताभि
 मंत्रितं तेन तस्य वस्त्रा निनाशयेत् ॥ ॥ ॐ कुंभ स्वाहा ॥ ॥ ग्राह्यमुत्तरफाल्गुणीं बटरीकाष्ठकीलकं ॥ अष्टांगुलं तं निख
 ने नाशयेत् जीवयेत् गृहे ॥ ॥ ॐ ज्वरे स्वाहा ॥ ॥ हस्तक्षेत्रे द्वांगुलं कीलं करवीरककाष्ठजं ॥ निखने कुंभकालस्य शालायां भां
 डनाशकं ॥ गोष्ठुलं मेघशृंगे च वीजं काको किलाक्षाणां ॥ शूकलस्य मूलं वाद्यमूलं वा अथ गुंजजं ॥ पाकस्थाने तु भांडानां
 क्षिप्त्वा स्फोटयते कुंभं ॥ तत्ताकरं ज्वीजं च टंकनेन जवाकनं ॥ कृत्वा भांडं स्फुटयेत् उक्ता मंत्र उच्यते ॥ ॥ ॐ मदन राम
 मदन स्वाहा ॥ मधूककाष्ठकीलं तु वित्राया च तुलंगुलं ॥ निखने तैलशालायां तैलेन तत्र विनश्यति ॥ क्रौंकिलाक्षा वीजानि ६३

तैलयंत्रस्य मथ्यतः ॥ निक्षिपे तैलद्वये वा तैलं तत्र न निःशरैत् ॥ ॥ ॐ दहश्वाहा ॥ रजकस्थानं मृदादां वज्राकालं
 तु कारयेत् ॥ पाण्यागारे तवाक्षेत्रे क्षिप्तं तत्र विनाशयेत् ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वज्रिणे पातय पातय वज्रं सुरपतिराः
 क्षापयति दूष्णं स्वाहा ॥ ॥ यत्रे इवाप उतिष्ठे तद्वल्मीकस्य मृत्तिकां ॥ आवाय कालये द्वाजं खट्वाणं दृढं मद्रुतं ॥ क्षत्रम
 थो निक्षिपे त्यातः सस्यना सो भवेत् कुंभं ॥ सुराभांडे विनिक्षिप्य तद्भाण्डं च विनश्यति ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वज्रकिलाणे व
 ज्रं पातय पातय एह हि भगवन् सुरा सुरपतिरा क्षापयति स्वाहा ॥ ॥ गंधकं वृक्षितं क्षेत्रं जलकुल्यां तु तेन वैः ॥
 नश्यते सर्वसौ कानि सैकादुपवनानि च ॥ बालुकाश्चेत सिद्धार्थं निक्षिपे क्षत्रमथ्यतः ॥ शलभाः सारसा कीटा वरा
 ह मृग भूषिकाः शशकास्तत्र नोयांति मंत्रविद्या प्रभावतः ॥ ॥ ॐ नमो सुहो विलज्ज हज्ज ह परि परि शिलि शिलि
 स्वाहा ॥ ॥ ॐ नमो गुरा गुराणां नमस्तु त्र्यम्भा विद्या प्रयोजयेत् ॥ विद्यां प्रयोजयामि यं विद्या मे सिद्धते सिद्धा ॥ जंबू

कानां मूलिकानां मृगानां वृकानां मशकानां मन्त्रेषां पाणिना दुष्टदुष्टवन्धं करोमि ॥ आशीषानेकतयस्य तेन पापः
 न लिप्यते ॥ यदि मंत्रेन यत्किममेति स्वाहा ॥ एतन्मंत्रेण बालुकाभिसहः सप्तसर्षपास्तप्तवारमिभिर्मंत्रेण
 त्रमध्ये निक्षिपेत् ॥ सर्वे पिबन्नाशंति ॥ मूषजं वृककीटानां कुरुते तु उद्वन्धने ॥ विद्यामंगुरनाथस्य मंत्रवाते र
 वस्य च ॥ ॐ नमो जगन्नाथाय तद्यथा हरहर शिलिपर्वेषां संपाणिनां तु उद्वन्धनं कुरु कुरु शुक्रमूषका तपः
 तंगादि पाणिनां तु उद्वन्धनं कुरु रक्षकं फट् स्वाहा ॥ ॐ उज्जयनी नगरं रक्षतु वीर महोदधिराज फलुश भो एहं
 नुमसाक्षी श्रीश्रीश्री ॥ अनेन मंत्रेण एवं संपाणिमंत्रितं वटिकाद्यो निक्षिप्य पुष्पं फलं समस्तं निषद्वन्धनं त
 ति ॥ अथ घण्टीकराणां नरो मूत्रयते यत्र तत्र कुरु तु वृश्चिकं ॥ निखने जायते खंघ ह्युद्वतेषु पुनः सुखी ॥ राम
 अजामूत्रेन संभावा निशाघट्टिं दुर्वृत्तिं ॥ पानेशतययोगेष्वा खं उद्वन्धजायते नृणां ॥ त्रितगोक्षुरयोर्वृत्तिं कागी

राम
 ४४

दुग्धेन पाचितं ॥ शीतलं मधुना युक्तं पीत्वा खण्डितं तये ॥ जलूकदग्धे वृत्ते तु नवनीते तु भक्षितं ॥ यावज्जीवं न
 संदेहो पूजाखंडितकारकं ॥ धतूरपुष्पं नक्षेण पुनः संपद्यते सुखं ॥ अमावस्यां तु वौषाह्यं कलेजास्य तु मूल
 कं ॥ सयुतं मन्त्राणां सद्यः खंडितं जायते नृणां ॥ घण्टीदृषणां संपाद्यं मन्तरीक्षेण गोमय ॥ साद्यस्य प्रतिमां ते नः
 तत्त्वां उतस्य खंडयेत् ॥ तत्क्षणा जायते खंडो मंत्रेणानेन निश्चितं ॥ ॐ नमो भगवते उडामरे अरायकामः
 पवंडाय हन हन वै न ते य सुखे न खंडय खंडय स्वाहा ॥ अयं मंत्र सवर्षं पीकरो यो ज्ञां ॥ नक्षत्रह्यनुराधा
 यां लांगली मुखमुदयेत् ॥ निशामूत्रस्त्रिते पुंसो निखने खंडतां वजेत् ॥ समुद्रतपुन स्वाश्व पूर्वमंत्रेण योजये
 त् ॥ अथ भगवन्धनं ॥ सदाररक्षणाद्ये त्रभगवता विष्णुमित्रेण कृतं तद्यथा ॥ पूर्वोक्तिं लांगली मूलं दाभ्यां
 वैशुक्तिसंपुतं ॥ लेपये भगवन्धस्या तत्रैकीरे विमुक्तये ॥ श्मशाने लेचमादाय वामपादस्य घांशुकं ॥ संधायां वं

वामपादस्य घांशुकं साध्यायाहयदीमान् २

वंधयेत्तेन पोटनीभगवंधनी॥ ॥३॥ अमुकीभगवंधाभिविस्फुरदंशोपातं॥ ॥मयाकृतभगवंधस्यचिकित्सः
 कः॥यतिवायतिपुत्रोवायेवानेभगमदकाः॥सर्वेतिवद्विद्यंतिवज्रयिकामुकस्तथा॥ ॥३॥ चिदिद्विद्विद्विदिः
 स्वविदिठःठः॥ ॥उक्तयोगद्वयश्रयमेवमंत्रः॥ ॥तत्परंवनदनशीरैःकात्थमद्येभिवेद्रयः॥यंत्रेमंत्रादितत्रेण
 यत्किंचिद्येनससिद्धोमंत्रउच्यते॥सप्राप्तिमंत्रितंतोयं शुद्धंयातपितेवरः॥तस्यशत्रुकृतोदोषशत्रोरेवमविष्यः
 ति॥ ॥३॥ वज्रमुष्टिवज्रपातयवज्रबंधोदशमेधातुवज्रपाणिपौचांगेडाएनीडाकिणिपुत्रवपु॥ ॥सर्वंगिमंत्रः
 जपौशत्रुभवौडाकिनीवायेजाराजीवु॥भातेकरेतीवणिकररेभूआकरे॥यन्नकरेहारेकारेकीटणीपित्तनीआ
 पोखुचरीकरेएतेविज्ञानमुहिनरगेगजेमुहिकरे॥वाकुदीतिस्केमस्तकूपदेकुंमेसिद्धकुरुपाडश्रीमहादेव
 कीआज्ञा॥ ॥३॥ रक्तजठरक्तपाठनहनखिनीरक्तधारे॥अष्टमातुवातुसिद्धखंडंतीश्रीगोलखु॥हरायादेवहरा

राम
 ५५

यादेवआपद्यअहयविज्ञानिविज्ञानकरेएतेविज्ञानमुखीनलगाराजेमुहिकरेवाकुडितिसकमुस्तपादेहसैसिद्ध
 गुरुपाडश्रीगोलनआज्ञा॥ ॥३॥ हलहलपाणिमलहलपैशेचतुदशभुवनेसेदुविनेसेदुविनःशेकुंकुंफटू
 सालिवृष्टानमुडाकिनीमंत्रविनस्तोआदित्यकेरीतुंवसतुसातुः॥हेवंधौपुनवंधौदशमदानुविनुपाक्षः
 कायासरिवेधौएकर॥मैकिनहिवैसातुहुंसिद्धविरूपाक्षकीआज्ञा॥ ॥३॥ रक्तजठरक्तपुठारक्तपुष्टसेनु
 उल्लठतीहेदुवाकुवाकुवोडलंतिजेमुहिकरंतिवकुडितिस्केमस्तकूमंडितिहुंमेसिद्धवाटकीआज्ञा॥पुरेसि
 द्दगुआपी३रक्तजठरक्तपठहेतुनविदुपूर्वहातिश्रुंदाआयुः॥ ॥मुखवोलिवलुनहिजेमुनुकरेवेदुतिस्केउ
 ल्लदुवेकुंश्रीदेवकीआज्ञा॥३॥ वसुमतिआधिमे॥आमावास्यामंगलवालेजाइलेहौवापौउसकुवापौआपाहरवती
 सद्यतीकोलीकरेसैदुहखरूपरसैरखतैमैदुहखरूपरसैरखतोमेसिद्धितसुमतीआयुआज्ञा॥ ॥३॥ पापुष्टरेः

पाएलीकीदिनिग तिणिभुवनसयुगयुतवनकुतेगुरुश्रीनैरवीश्राजा॥इतिशिखाबंधनमंत्रः॥ ॥एतद्वेके
 नमंत्रेणापातःशुद्धजलंपिबेत्॥कुयंत्रंनश्यतिलिपुं श्रियमाणोपिनजीवति॥अथगृहक्षेत्रनिवारणां॥तत्रपिष्टे
 नतालनलिपेलुत्तलिकाकृतां॥तामावायगृहाद्यांतिमलिकामात्रसंशयः॥गुडार्कदुग्धगुल्माघतिलचूर्णसमन्वि
 तः॥अथपत्रेषुविन्यस्तंमूषिकंहरतेगृहे॥यत्तूरवीजंचूर्णंवाविषंवापेषितंतिने॥तैलेवविषपाषाणां तिल
 तैलेनपेषयेत्॥कटिवास्त्रापयेद्देहेजलंरात्रौनिरंधयेत्॥भक्षमांतेक्षयंयातिनृषातांमूषिकाध्वं॥तालकं
 कागविण्मुत्रं पलांडुसहपेषितां॥आलियामुखकांतेवसजीवंतुविसर्जयेत्॥तद्वैक्षैवगृहंत्यक्तापलायंतेः
 हिमूषकाः॥माज्जलिस्यमलंतालं पिष्ट्वामूषकमालिपेत्॥तामादायगृहंत्यक्तासद्योनियांतिमूषकाः॥गंधकः
 हरितालंच्चाक्षीतिकदुकंसमं॥रवौनृमूत्रेतत्पिष्ट्वा लिप्तेमूषेतुपूर्ववत्॥माद्यायीवध्रुकंक्षेत्रेस्त्रापयन्मधु

राम

७५

कोडुतं॥पक्षिणांमूषणानांच जायतेतुंदबंधनं॥मूषकाकर्षकाजीवसांचरंगुडतैलतः॥कुलीनवसयाचूर्णं
 कृतंतस्यैवकपरि॥दीपोमत्कुनसंघातं रात्रौवाकषयेध्वं॥ ॥मूलंभीजयवधाशयानांयांतिमत्कुणां॥ ॥
 अर्कमूलमयीवर्तिभावयेद्याचकेनच॥निप्रंतकदुतैलेन निःशेषायांतिमत्कुणाः॥अर्जुनस्यफलंपुष्पांलाक्षा
 श्रीवास्तुगुलुः॥श्वेतापलाजितामूलं भस्माढकविडंगकां॥धूपसर्जरसोपेनःप्रदेयोगृहमध्यातः॥सर्पश्चम
 कुणामूषगन्धाद्यांतिदिशोदश॥गुंडश्रीवासभस्माढविडंगत्रिफलायुतं॥लाक्षारसोऽपुष्पांचधूपेमशकमकु
 णात्॥नासयेन्नात्रसंदेहोःसर्पमूषिकदृश्चिकान्॥मुस्तासिद्धातभस्माढकपिककुफलंगुंडां॥चूर्णमानुफलोपेतं
 देहंमाज्जरसावितं॥मत्कुणामशकाःसर्पा मूषकाविषकीटकां॥प्रशयंतिगृहंत्यक्तायद्यायुद्धेषुकातराः॥राजः
 वृक्षफलंवधाखड्गंमत्कुणासहं॥लाक्षासर्जरसोक्षीरसर्पपापत्रकंपुरं॥भस्माढकविडंगानिरेणुकंपुष्करं

२०
 १५
 जथा॥ अर्जुनश्च पुष्पाणि समवृषं पितृयेत्॥ सय्यकोटकभूतानि परायन्ति न संशयः॥ बर्बुरो मशकं रुंति धू
 पो वा इह धाराणात्॥ १२३॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागाजुन विरचिते कक्षपुटे उन्मनीकरणादि द्वादशोपहृतः॥ १२॥
 ॥ अथ कौतुकं॥ नासारं द्वेष्टं यं लिप्ता गोघृतेन ततां मुखे॥ लिपे द्विं वा फलं यस्य कूपो ये हि वा श्रुते॥ तेन संजितनेत्रो त
 गतनेनाद्यधूपितः॥ पूर्व रक्षा विधिं कृत्वा पश्चात्कौतुकमारभेत्॥ विनारक्षा विधानेन यः करोति स सीदति श्मशानत
 रूमूलेन कीयतां मुलीयकं॥ मृतनिम्बानि संयुक्तं नक्तसूत्रेण विष्टयेत्॥ तेन निःशेषलोकस्य जायते दिक्षिबंधनं॥
 गुह्यतारकपंचांगं कनकेन युता घवा॥ मुद्रिका सव्वलोकस्य पानिष्ठा दृष्टिबंधकृत्॥ स्वपादे धारयेत् देतां पश्चात् सिधुति कौ
 तुकं॥ नौमपुष्ये तु संयाह्य कृत्वा लं मनो रुलं॥ स्थापयेन्नवभाण्डं तु रक्तपुष्पैश्च पूजयेत्॥ धूपदीपाद्वै गंधैर्नैवद्यै रम
 मंत्रसंयुतैः॥ वामहस्तकनिष्ठायां स्वस्तरक्तेन सेचयेत्॥ सप्राहं पूजयेत् देवं शस्त्रस्त्रा सर्वकर्मसु॥ ॥ ॐ क्लीं ह्रीं स्वाहा॥ ॥ ४७

१०
 ५
 अनेन मंत्रेण पूजा कालेशतमशोत्तरं जपेत् तेन सर्वसिद्धिकरं भवति॥ तं मृतका प्रयाय शुक्लं दूषयित्वा कतिं लिपेत्॥
 सवस्त्रमपितं लोका नग्नमालोकयेति हि॥ वलयी कृत्य तद्वृषं कपर्दिमनिबंधने॥ कौतुकं दृश्यते लोके सत्तत्त्वानां त्रसं
 शय॥ तद्वृषं तालपत्रं तु लेपितं सपर्वितं भवेत्॥ नागवल्लीदलं लिप्यं भूमौ लिप्यं समुप्राप्ते॥ तद्वृषं कौमुदं कंदं नाग
 वल्लीदलं चितं॥ पेशयित्वा लिपेद्रांडं तद्रांडेन विशेषज्ञं॥ मयुरं तु शिलां तालां भोजयित्वा दसपुकां॥ नदिशालिप्रह
 स्रक्तं दृश्यं शक्रोपि नेक्षने॥ सप्राहं तिलतैलेन भावयेदातपेखरे॥ अंकोरवाजद्वृषं तु शापं पश्यं पुनः पुनः॥ तत्तैलं
 ग्राहयेद्यत्ना तैलकारस्य यंत्रं॥ अथ वा कां स्या पात्रे दै तेन कलेन लेपयेत्॥ उत्थाप्य स्थापयेद्दमे संमुखं तु परस्परं॥
 तयो रधः कां स्या पात्रे पतितं तैलमाहरेत्॥ इदमेवा कुली तैलं सव्ययोगेषु योजयेत्॥ लिप्ता मंकुल तैलेन मुंडितं त
 त्त्वणादिरः॥ पूर्ववत्पूतवक्त्रे शैः सद्य एव न संशयः॥ तत्तैलं लिप्ता मां तु शोषं पितु विततत्त्वणात्॥ सप्तलो जायते

दृष्टं सत्त्वानात्र संशयः ॥ पद्मिनी वीजवृत्तिं भाग्यमंकुलतैलतः ॥ न्यसंजले महाश्रयं तत्त्वानात्ममरोद्रवः ॥ वीज
 नीलोत्पलं भूतं सितमंकुलतैलतः ॥ जलेन्यसं महाश्रयं जायते पुष्पसंभवः ॥ यानिकानि च वीजानि जलं जलरजा
 निच ॥ अंगुलीतैलनिघ्नानि ज्ञानान्युद्रवंतवैः ॥ यस्य कस्यापि वीजस्य पतत तैललेपितं ॥ वल्लिशं जले क्षि
 प्रं जीवस्याक्रसमुद्भूतं ॥ यत्किंचिद्वातुमूलस्य पुष्पत्रफलापिकं ॥ अकोलतैलनिघ्नं तदन्यरूपं न वेद्म्वं ॥ कृत्रा
 कमंगुलीतैलं स्तकूपत्रशशजं मलं ॥ तालकं कालविस्फोटं शिखिपितेन संयुतं ॥ रत्नौकन्यकपापिष्ठं कायाश्च
 कंवहीकृतं ॥ मया कुमुदनालस्य स्पशंसि वदति भवितु ॥ अतिस्पर्शनिघ्नं मृत्तिकाकोटवायते ॥ ताम्रभा
 णाणि सवर्णि ॥ तया लिखेति मवत् ॥ दृश्यं ते तत्तत् तोयेन ज्ञातानि तु ताम्रवत् ॥ दृश्यं ते रक्तगुंजाश्च श्वेता
 श्वत्थे पये ध्रुवं ॥ श्वत्थपत्रं न पालिप्रं दृश्यते काश्च भाजनं ॥ सुहि पत्रं न यं लिप्रं शुक्लं दृश्यते जलं ॥ अपूपवत्

राम
 ७७

पत्रं का पित्तं लघुवत्फलं ॥ नृमुंडवनलीकेन दाश्रितं दृश्यते जलैः ॥ तया लिपे नृकलेति दृश्यते द्विजशब्दवत् ॥ रवीन्दु
 यद्वां भाति तया लिपे तु दृश्यते ॥ अंगुलिचतया लिप्या द्विधा संदृश्यते ध्रुवं ॥ भाण्डपाकस्तलाभस्य कुंभकारस्तलाः
 दरेत् ॥ तद्रसगुठिकासादं मुखे बंधतु विक्षिपेत् ॥ समुद्रो दृश्यते लोकैः खन्यं चित्रां शिवोदितां ॥ आश्रयं गुठिः
 सुक्तीरं कातकं वीजवृत्तिं रत्नं भवेत् ॥ वस्त्रेण वेष्टिता धारा क्षुरस्य वदुरं यसा ॥ क्षिद्यते केशशंघातं नवस्त्रमतिकीतुकं
 गुंजाफलं शुक्लपित्तले पये काष्ठपादुकां ॥ विना बंधं न रोगके क्रोशमेकं न संशयः ॥ लघुदारुमयं पीठं गुंजापिष्टेन
 पेष्टयेत् ॥ शुक्लमेतजलैः सादं मुपविष्टं न संवति ॥ गुंजाजीजं त्वको मुक्तं पूर्ववत्पादुकागतिः ॥ कालातकस्य वीजा
 नि निव निर्याससंयुतं ॥ पिष्ट्वा पलेपयेत्पादौ पूर्ववत्पादुकागतिः ॥ वते दुग्धेन संमिश्रा तैलावर्तिका जवे ॥ यन्ना
 न्दी पवति शो फने वा सांगलोद्भवं ॥ वल्लिसर्जरसैः पूष्णं तैलनिघ्नं विनिक्षिपेत् ॥ भ्रान्तितादायवात्तवे द्यावद्

तिनसंशयः॥स्त्रीजलायुःप्रधूपेण जीतिवित्रं परोदति॥गुणुलेन पुनःस्थामो, दिव्याश्चर्यं परं परां मित्यक्तं कजः
 लंलाक्षा, एभिर्दूतलिकाकृताः॥स्त्रिजरायुप्रधूपेन रुदतीति महद्गुणं॥शिराहातकसिंदूर, रोचनांजनहिंगुलं ॥
 कुम्भभुक्तमिदं पश्चात्तद्विशले प्रयेत्करेत्॥नटा नृत्यानि तद्वत्तिदृशनामुष्टिवंधनत्॥नचकुमेचिसप्राहं, तालकं
 भोजयेकुम्भं॥तन्मलेने प्रयेत्पाणिं मुष्टिवंधानतांतरे॥निवर्ततेन ताः सर्वे सभानृत्यतिकौतुकं॥उलूकहृदयः
 पितं काकपितं च सेणितं॥एतद्वत्तो जले रात्रौ विचरेदितसेयथा॥रननीचरनीवानां विकरत्ताश्चिपूष्पिकं॥अं
 जिताक्षौ नरस्तेन कृत्स्नरात्रौ तु पश्यति॥करवान्ये च वस्तूनि यथासूयेदियस्तथा॥शिखापारावतैस्त्राक्षं जरीलं
 पुरीषजा॥गुटिकास्पर्शमात्रेण तालपत्रं भिनयन्तं॥सतूलाग्निशिखापृष्ठे शरावेण निरोधयेत्॥गोमयेरोधयेत् राम
 सिद्धं क्षाणाद्धेनततपुनः॥उत्तिष्ठति शिलाश्चर्यं समाकृष्टेशतावके॥मन्त्रकवाचुमहिषा वा मृधुविलोचनेः॥ ५२

श्रोतोंजनयुतं वाद्यं दिवा वत्पश्यते निशि॥ ॥उनमो भगवते रुदाय ज्योतिष्वाशिवाय पतयेदातवस्य ते वीजं मे दे
 विहि स्वाहा॥ ॥अनेन संज्ञेण सर्वं ग्यंजमानि शिवायेदा प्रयेत्॥ ॥प्राणमूलंगले वध्वाक्षीरभांजस्य तद्विधिः॥जायते
 तत्क्षणादेव सत्यमेव न संशयः॥गंधकोचेन धूपेन पुष्पाणां मन्त्रावर्षति॥कृत्स्नस्नानं मृतं यं स्येन्न द्वे, द्यावकिमि
 कुलाकुलं॥एवं तस्योत्प्रेतस्ये कुक्कुटस्य तु तान् क्रमान्॥यत्र के भक्षणे दद्याद्दिष्टं तस्य समाहरेत्॥तथा ललाटे ति
 लकं कृत्वा नंदीक्षते तु यत्॥तदन्नं कृमिवलोकैर्भक्ष्यमाने विलोकाते॥परायंति च नंदं दृष्ट्वा मूर्ध्नि ति च परंति च॥कदु
 कं बुध्यते तेन पारावतवतो द्रव्यं॥मलं च शिशिमूलं च येन संगदं नास्ति च॥ललाटे तिलकं तेन कृत्वा दोदृश्यते जनै
 ॥दशास्यो नात्र संदेहो यथा लंके श्वरो नृपः॥शिबुवीजे त्थी ततेन पारावतपुरीषकं॥वर्गहस्य वशा युक्तं शिशिमू
 लं समं समं॥ललाटे तिलकं तेन यः करोति स वै जनः॥पंचास्योदयते ताकै, यथा साक्षात्सदा शिवः॥सद्यो ह तस्य

वीरस्य यादवो रस्य वा शिरः॥ तद्वक्त्रे कृष्णधनु र वीजं वाक्यं समृत्तिकं॥ रात्रौ कृष्णवतुर्दृश्यां माषादे भैरवे जपेत्॥ न
 नावत्युपहारेण पुष्पधूपाक्षतादिभिः॥ शिरःखरे कृष्णभौमै भुक्तो किंहेन सेरयेत्॥ दीपं रात्रौ सदा दद्यात्॥ उक्तक
 र्णसंयुतं॥ सफलं तु भवेद्यात् तावद्वक्त्रे च पूजयेत्॥ गृह्यं कृष्णवतुर्दृश्यां वलिंदद्यात् वकुकुटं॥ पंचांगं पेक्षये
 त्सादं वटिकां कार तादृशं॥ नलादे तिलकं कुर्यात् सनरो दृश्यते जनैः॥ तादृशं सह सैस्त रूपे नैवात्र संशयः॥ रात्रौ कृ
 णवतुर्दृश्यां मयूरोष्ठे विनिक्षिपेत्॥ भृंगी वीजं नृदं कृष्णां कृष्णभूमौ निवापयेत्॥ तज्जातं भृंगी संयाह्या तथा कु
 र्यात्तत्तज्जुकां॥ तद्वक्त्रे कर्णोपसृष्टो मयूरो दृश्यते जनैः॥ तद्योगे कृष्णमाज्जरि मुखे चैरंड वीजकं॥ तज्जातै रंज वीजान
 माकवक्त्रे निधापयेत्॥ तं प्रपश्यंति माज्जरि मनुष्या नात्र संशयः॥ जंगास्नानजमेवाज वदने पापयेत्यथ का॥ म राम
 पूरास्येयद्या भृंगी जाता सिद्धिश्च तादृशी॥ वासापास्रवचीनारी तस्या यो नैतुषादिरं॥ कालकं निक्षिप्य तस्या दद्यात् ५०

यांतु समुद्धरेत्॥ रक्तगुंजाफलं वाथ नृकपाले च सेवयेत्॥ जातं फले क्षिपेद्वक्त्रे स्त्रीरूपो दृश्यते नरः॥ विषमुस्तु
 क्षितं तैलं सर्ववीतं च लोचनात्॥ सकुष्ठं तिलकं यस्या तं प्रपश्यति मयूरवत्॥ विषमुस्तु तैलेन पानिले पेन कुं
 जरं॥ भल्लूकपादले पेन जिह्वा रूपेण चन्द्रमाः॥ गणेशकुक्षिरूपेण स्त्रीवत्सर्वंगिलेपितं॥ कपोतो मुखले पेन दृ
 श्यते नात्र संशयः॥ रात्रावकुलतैलेन लिप्तांगो दृश्यते नरः॥ दीर्घदंष्ट्रो दृशेभाव रूपरौध्रवहे नरः॥ नवभांडे
 विनिक्षिप्य किन्नरासा तु मूषिकां॥ सनासं कृकरासस्य पृथक् भांडे विनिक्षिपेत्॥ उपवासत्रयं जाते तयोर्दद्यात्
 नोजनं॥ मलंतयो पृथक् ग्राह्यं तेन नासां च लेपयेत्॥ किन्नरासः सदृश्ये त स्त्रीरैले पानि वत्तै॥ पयस्विनीयं मृतं बालं गृ
 हित्वा तस्या चोदरे॥ हरिद्राखंडशः कृत्वा क्षिपेद्यावद्य पूर्यते॥ तं रात्रौ निषनेद्भूमौ मंत्रेनानेन पूजयेत्॥ पंचाहाने समु
 दृत्य रजनी शोषयेद्यत्॥ ॐ श्रुक् ॐ रः॥ श्रनेन मंत्रेण बालकादियोगान्तं कुर्यात्कर्मणि॥ श्वेतदुर्बलिनालैश्च हरि

डातां प्रलेपयेत् ॥ तन्निप्रदेहपुरुषः पंचधा दृश्यकानरैः ॥ तां नि सांसव पंचेतं पिष्टा चांगुलतैलतः ॥ आलक्तानिशां
 पिष्टा देहं संधि प्रलेपयेत् ॥ निन्नः संदृश्यते न स्य पूर्वस्नानानिवर्तते ॥ हरिद्रां कोलतैलाभ्यां निष्ठांगो दृश्यते नरः ॥
 राक्षसोतिमहारौद्रो ह्यस्य स्नानिवर्तते ॥ नरादि सर्वबीजानां ग्राह्यं सद्यो हतं शिरः ॥ तत्र कृष्णतनु दृष्ट्यां शाण्वीजां वि
 तंदयेत् ॥ भृंगीधतुरवातारि गुंजानां वैतसंयुतां ॥ नखने कृष्णभूम्यंत वलिपूजा समन्वितं ॥ श्रेययेत्परपर्यंतं त
 तद्बीजानि वाहरेत् ॥ तद्बीजे गते तत्र के तत्तद्भूयो भवत्यलं ॥ इत्येतं कौतुकं लोके नानास्तेषु दर्शितं ॥ मुक्तै बीजे भवेत्सः
 स्ते नात्र कार्या विचारणात् ॥ भौमवाले मृतायास्तु न च्छितां गालमाहरेत् ॥ मुष्टिद्वयेन तद्वधा निमज्ज जलमथ तः ॥
 उध्वदक्षिणा वा कुस्या यथा नोपै न सिच्यते ॥ तदुक्कवापरं सिक्तं पृथग्द्वे स्वयं भतः ॥ शुष्ठां गारुतारेखां च रभाण्ड
 स्य पूर्ववत् ॥ विप्रं शुच्यति तन्निप्र माडां गारेणा तत्पुनः ॥ अग्रतो लेखया पूर्णं भवत्येव तिकौतुकं ॥ धौरस्य नासिकाः

राम
 ५९

दंत चूर्णपाणौ प्रलेपयेत् ॥ हस्तस्य शक्तिरुदं त्येत नारी केरानि निश्च तं ॥ भद्रकालि भवेत्सैलैः सर्वानसंधी प्रलेपयेत् ॥
 संधौ संधौ नालिकेलं धारयेद्यस्तु कौतुकं ॥ स्फुटं तिपी उनादेव नालिके राणि कौतुकं ॥ अथोवां कोलतैलेन स्फुटत्येतः
 न संशयः ॥ कृष्णसपेरिदौ ग्राह्य तद्वक्त्रे कृष्णमृत्तिकां ॥ विष्णाय वापयेत्तत्र कृष्णधतूरबीजकं ॥ तथा मत्स्यमुखे मुच
 तद्बीजं च प्रदापयेत् ॥ पृथक् पृथक् क्षिपेद्भूमौ तयो साक्षां समाहरेत् ॥ सपस्य शाखयामस्य शेषसपे निवेक्षुवं ॥
 मत्स्यस्य शाखया स्पृशे पुनर्मस्या भवन्ति वै ॥ सफलोचनकक्षेत्रे धौतवस्त्रविलो लयेत् ॥ पातप्रयत्ने दि नानामे
 कविंशतिं ॥ ततस्त्रवस्त्रखंडं बुजलै सिका निपीडयेत् ॥ मृत्तिकायां ततो धान्यं वापयेत्तत्प्रलेपयेत् ॥ तद्वस्त्राकाः
 तं शशीवं सर्वद्यानि कौतुकं ॥ निक्षिपेत्सर्वधान्यानि सादे गदभ्रमणि ॥ सिद्धा कुकुररक्तेन त्रिसप्ताहं तु निक्षि
 शः ॥ जातां कुलाणि संरक्षे निष्ठापेज्यते क्षणात् ॥ तद्वान्यं फलपर्यन्तं लोके भवति कौतुकं ॥ सुहृत्सत्त्वतानी च

२०
 १५
 वीरमौदुंवरंतया॥ काकोदुंवरिताक्षीरं लोहचूर्णं च गंधकं॥ इतिकावेसजरसं तिलतैलं च सकथयं॥ क्रमोत्तर
 त्वाणामर्द्धं कुर्यात्तेन कुठारकं॥ कुरिके सुफलैकतं वज्रनाराचरीरितः॥ कुपतेण श्वदवादि स्फोटयेद्देदयेदः
 पि॥ भेदयेत्कुंतकांजभ्यां पिक्विचेत्स्वढकादिकां॥ निघतेनात्रसंदेहः सिन्धुकायैश्च कौतुकं॥ हलितालशिलाचूर्णं मं
 कुलीतैलभा वितं॥ तन्निप्रवस्त्रं सिरसि स्थितं पश्यति वद्विवत्॥ सिंदूरं गंधकं तालं समं पिष्ट्वा मनःशिलां॥ तन्नि
 प्रवस्त्रं नागो रात्रौ संदृश्यते गृध्रः॥ दूरस्थितो हिलोकस्य जायते कौतुकं हरेत्॥ खद्योतना तवूर्णं न ललाटेति
 लके कृते॥ रात्रौ संदृश्यते ज्योतिः तस्मिन् स्थानेति कौतुकं॥ चूर्णां चित्तयेदायै तत्कल्कं नलमूत्रकं॥ एकीकृत्य लिः
 पेक्षि संवृत्ति तत्रैव धारयेत्॥ ज्वलंती न दहते च केशमात्रं न संशयः॥ वदने क्लृप्तसर्पस्य घृती जानिवापयेत् राम
 ५२
 ॥ फलिते तानि बीजानि समादाय सुरक्षयेत्॥ क्षिपेत्सर्पकरं डेतु तदैकं नास्ति सौ पाणी॥ मकैः सौ दृश्यते सर्प इति

१०
 ६
 चित्रं महद्भुतं॥ पाषाणां भेद मूले तु चर्विते सति नक्षयेत्॥ पाषाणां च दण्डां च न कानि च कौतुकं॥ मुविनी फल
 पुष्पे तु किङ्कवा तु पारिदं॥ निक्षिपेन्निष्क्रमात्रं तु वत्ति वांध्रक पूरितं॥ ज्वलंति निक्षिपे क्षिपे रुदेतुं विषमुत्पते॥
 अस्यष्टपुरुषायास्तु नार्थापद्यमं रजः॥ वस्त्रेण पादयित्वा तु ततो गच्छेन्नदी तटं॥ मत्स्ययासी यदा पद्मी मत्स्यमा तु
 मु द्यतथा तदा नृमौ तु तद्वस्त्रे संधयेत्सुखं संधते॥ तत्पद्मीणां समस्तं तु गृहीत्वा चूर्णयेत्पृथक्॥ पक्षिपूतेन स पिष्टं
 यस्तु वदस्व मुत्पतेत्॥ मत्स्यं दृष्ट्वा समायाति करमश्नुते कौतुकं॥ क्रतौ खीये निमग्नं सौ वीरं दिनसप्तकं॥ तं कृत्वा
 पत्रके चित्रं मर्द्धं मेव पश्यते॥ विषं सितं समाधुतं मुक्ताभे को मृतो भवेत्॥ तच्चूर्णं जुहुयादग्नौ लकुलीना पद
 श्यते॥ मातुलुंगस्य बीजानि पुष्पे सौ वीरमंजनं॥ एकैकं तैव जुहुयाद्वा त्रिकथं तैर्नने॥ संदृश्यते रुद्रगणैः
 लंघमानो सिते पते॥ मुनिपुष्पारसैः पुष्पे दृष्ट्वा सौ तौ जनंततः॥ अंजिताक्षो नरः पश्य मश्नाद्वे तारका गणां॥ मा

तुलुंगस्य वीजोत्थ तैलं तास्य स्याज्जनं ॥ स्थापयेदापयेत्पश्ये मध्याह्ने सरधं रविं ॥ अलपत्ररसे सिद्धं गुंजामू
 लजनान्तिके ॥ अंजितास्यो नरः पश्ये त्रिशान्तिको तुलुंगं ॥ अगारशिखिपित्तं पिष्ट्वा वायुदलेन वेत्तु ॥ पात्रकं त
 मूलं दृष्ट्वा वहिष्वाला प्रदृश्यते ॥ धनून् तैलसंयुक्ता विषवृत्ते न लो लिताः ॥ वत्सि सञ्च लिता लो कैः पुष्टवदृश्यते
 क्वं ॥ रात्रौ विहंगयुक्ते तु निवशसि दीपिका ॥ रुक्मानि च पश्यन्ते संभवं लं निन प्रसृतं ॥ भूतं गवय विद्यायां गो
 लकं कृमि नारतौ ॥ स्थापयेत्कृपनस्याधो वलितं गज वेद्मवे ॥ मुक्ततस्मिन्ने न्मुक्तिश्चित्रं रास्य मिहाहुतं ॥ पाद्याः
 निष्ठुनयो र्ये लाद्यामाणि रतिवद्वयोः ॥ स्थापयेत्कृपनस्य तः पूर्ववदृश्यते फलं ॥ भल्लातको भवेत्तैलं मृतमस्य
 सुपययेत् ॥ तेजिवंति जले क्षिप्त्वाः सद्यः सद्योगता इव ॥ मंडुकवसया दीप्त मरणे ज्वालयेन्निशि ॥ चतुर्दिक्षु च
 तमथ रागरो दृश्यते जनैः ॥ लुघुखर्जुरं मूलताश्चेत्तमप्रकां ॥ पेशयेद्विषिपित्तं च मत्स्यावद्वाच तत्रिणि ॥ गृहे प

राम
 ५३

रिविनिक्षिप्ते दृश्यते ज्वलदग्निवत् ॥ धीरिका वीजपीठेन पिण्डं कृत्वा यत्नतः ॥ वक्रकालं प्रदीपस्तु यज्वलेदति
 कौतुकं ॥ श्मशानादग्निमादाय चतुरंगार संस्मितं ॥ शर्करा च चतुस्तस्यात् गोनासावसया लिपेत् ॥ लील गद्येतः
 निक्षिप्य काष्ठमथे विनिक्षिपेत् ॥ आदित्यरश्मिरं पकाच्चलयेत्वन संशयः ॥ तत्काष्ठं कौतुकं लोके जायते शिव ना
 चितं ॥ उन्मत्तस्य च काष्ठानि कोदवस्यन्ता निच ॥ संदह्य वंधयेद्वस्त्रं दीप्य ज्वालय कज्जलं ॥ तेनांजितौ नरश्चित्रं दि
 वा पश्यति तातकं ॥ रक्तार्जुनस्य मूलेन तिलके जलार्घ्यं चिते ॥ कृते त्वयि तदसौ सौ दृश्यते राक्षसा कृती ॥ ककलास
 स्य संघातं पुष्पादक्षिणा पार्श्वतः ॥ त्रिलोद्वेष्टितं वक्त्रे हृतं चानंतरूपधृक् ॥ ॥ उंसंकोचय स्वाहा ॥ ॥ अनेन मं
 त्रेणाष्टोत्तरशतं संजपे सिद्धिः ॥ ॥ सिंदूरवर्णा भूनाग वत्ति दीपस्य ते जसा ॥ यद्वस्तु दृश्यते तस्तु तद्वस्तु स्वर्गवद्भ
 वेत् ॥ कापस वीजं सर्पस्य वक्त्रे क्षिप्त्वा खने द्रुवि ॥ तज्जातवर्तिका दीपः स पतितेन दीपितः ॥ गृहे पश्यंति यदात्रौ त

वसपेपिमंजवेत् ॥ एरंडतैलजं दीपं शमिपुष्पादिकं बुकं ॥ साकाशसंजवेदन्ति श्वित्रपश्यति पूर्ववत् ॥ श्वेताकभूर
 जां वन्ति सपतैल युतां निशि ॥ यज्जाल्यसपर्वत्सर्वं गुरुं पश्येत् कोतुकं ॥ मंडूकवशयादीपं पूर्वपश्यति सपर्वत् ॥
 वस्यस्त्राने त्वया पोक्ता इत्युवाच ॥ कायदी ॥ तथा तु तिलकं कृत्वा दृष्टे न कतुका भवेत् ॥ हस्ताके सिंधुवालस्य मूलं चो
 दलगा भवेत् ॥ अशने वंध पिच्छे दं कुरु तेशी बुमहु तं ॥ मासं नक्तो पलं तुल्यं ककलासं तु नोजयेत् ॥ तन्मले गुडिका
 स्पृशति तलयं त्रे विन तपलं ॥ सुपक्वा मिष्टकां कृत्वा वषादुक्तयोगिनः ॥ सूक्ष्मचूर्णं तु तां कृत्वा लोहकीट मथापि वा ॥
 तत्रै रज्जुं दृढं कृत्वा तिलतैलेन लेपितां ॥ तच्चूर्णं लोहि तां कृत्वा मत्थालोहनिन तपलं ॥ द्विदस्तलोह नाराचं पत्रान्
 महिषशृंगान् ॥ पवे पन्नहिषं चित्रं सुदृढं केन नो वलं ॥ ॥ अदृश्यकरा पकरा पकोयः कम्पुशुनकः
 कथ्यते तस्यात्र ययोग कथ्यते ॥ ॥ तन्मांसं साधित ग्राह्यं तन्मंत्रेणाभि मंत्रितं ॥ मृद्वारवदपुष्पे स्तु वेष्टयित्वा स्थितं ॥

राम
 ५५

करेत् ॥ पृष्ठमात्रे मरुश्रयं तालयं च महत्तलं ॥ तन्मासं वटपत्रेणा वेष्टितं हस्तमध्यागं ॥ खट्वाणे पि स्थितः पक्षी दृश्यते
 पतितो कुतः ॥ तन्मासं राजवृन्दे स्य पुष्पसं हस्तकं यदा ॥ तदा वृक्षन्वन गतां श्वित्रं पश्यति मानवाः ॥ तन्मासं हस्तम
 ध्यागं जनानां जायते रणां ॥ शिरीषपुष्पे तन्मासं वेष्टितं हस्तधारितं ॥ सृष्टमात्रे स्तनो जाति नारी नाम तिकौतुकं ॥
 कक्षपक्षशिरो ग्राह्यं लरीमिद्युगोपकं ॥ काकजं चातमाकीटं तथा शतपदी कृमिः ॥ पंचसिः वटिका कार्या नामिकामः
 श्यागाश्च नागाः ॥ तदृशनास्त नहंति सृष्टे वायमरुद्धु तं ॥ कनिष्ठानामिकामधे दशदियाति तत्पुनः ॥ तथा गुडिकाया ले
 पा लिंगसंकोचनं भवेत् ॥ निह्लिंगो दृश्यते मत्तः क्षालितेन पुनर्नवेत् ॥ मातृमादुषे स्तनं याति सुक्तिश्चास्त्वं यजाय
 ते ॥ शिलासंककमासं च कृमे श्चूर्णं कुमोहि तैलयाचितं ॥ तेनालि प्रस्ततो गच्छेत्तत्तत्वाणां द्वारया चितं ॥ मलकस्य वशालि
 प्रंदक्षहस्तं पदशयेत् ॥ मुष्टि वं मजिष्टं मधुकल्कलं ॥ तेनालि प्रस्ततो मृयः प्रत्यागच्छति कौतुकं ॥ मयूरोत्थेन पित्रे

न दर्पनाद्येन लेपयेत् ॥ ग्रहोदये च ते चित्रे तस्मिन् दृष्टेति कौतुकं ॥ अकुलोत्थनते लेन निघ्नहस्तेन मर्दयेत् ॥ निगुंडी
 पत्रकं भूमौ क्षिप्यं नवति वृश्चिक ॥ तद्वत्तु शिखिपिन्नेन निवपत्राणि वृश्चिक ॥ इत्येवं सर्वयोगानां मंत्रे राजशिवोदितं
 ॥ पूर्वसेवायुतं जप्त्वा ततः सिद्धि कौतुकं ॥ ॥ ॐ नमो जगत्ते रूपाय उड्डामरे श्वराय वक्ररूपाय नाना रूपधरा
 य हसन् नृत्य नाना कौतुके इन्द्रजालदर्शनाय कुंफठ ठः ठः स्वाहा ॥ ॥ अनेन मंत्रेण सर्वयोगानामि मंत्रदातव्यं ॥
 ततः सिद्धो नवति ॥ ॥ इति सिद्धनागार्जुन विरचिते कक्षपुटे इन्द्रजालविधानं नाम कौतूहले त्रयोदशः प्रहल
 ॥ १३ ॥ ॥ अथ यक्षिणी मंत्रसाधनं ॥ सर्वसां यक्षिणीनां तु ध्यानं कुर्यात्सिमाहितं ॥ तं गिनी मातृपुत्री स्त्री रूपतु
 ल्या यद्योप्सितं ॥ लक्ष्म मे कंज पे मंत्रं वद वक्षत लेख्ये ॥ वंधूक कुसुमै पश्चां नम्रा ज्य श्री र मिप्सितौ ॥ दशांशं यो नि कुं
 डेतु कुत्वा देवि प्रसिद्धि ति ॥ विचित्र साधकश्चैव प्रयत्न कृति समीहितं ॥ ॥ ॐ विचित्रै चित्ररूपेण सिद्धि कुत र स्वा

राम
 ५५

हा ॥ ॥ त्रिपथा स्ते ज पे मंत्र लक्ष्म मे कं दशांश तः ॥ वृता तै गु लु ले हो मै जीषाणि विनित पदा ॥ ऐ म हा जीषाणो दां कुं
 स्वाहा ॥ ॥ गत्वा पक्ष गृहं मन्त्री नग्ने भूत्वा ज पे मन्त्रं ॥ दिने क विंशति यावत् कुर्यात्पूजां ततो निशि ॥ आ व त्रये ततो मं
 त्रये क विन्ने न साधकं ॥ निसा द्वे वा क्ति तं कामं देवा गत्य प्रयत्न कृति ॥ ॥ ॐ द्वां नख केशि नख व तिसाहा ॥ ॥ लक्ष
 त्रयं ज पे मंत्रं दशांशं गु लु लं कु ने त ॥ लक्ष्मा उ त्पल कं वा घृष्टा त्वा सर्वं गलोचनं ॥ पदे पदे वा स लेख्य हो मां ते चिति
 त पदा ॥ ॥ ॐ कु व ये हि नि हि नि तु तु तु तु सिद्धि सिद्धे श्री द्वां स्वाहा ॥ ॥ ज पे लक्ष द्वये मन्त्री स्मशाने नि रयो म
 द ॥ ॥ दशांशं गु लु लं सा जं कुत्वा तुष्टा ति विज मा ॥ पंचाशं मा नुषाणां च दत्तेशा नो जनं सदा ॥ ॥ ॐ द्वां विज्र मरु पे
 विप्र मे कुरु कुरु ए हो हि न ग व तिसाहा ॥ ॥ शेषा धूष पयः शक्नु निष्ठा स्तो क त मा शनं ॥ देव तां पूजये त्रि तं ज पे
 लक्ष त्रयोदशः ॥ पाय सं हो म ये त्वा सह से के न सिद्धा ति ॥ नित्यं लोक सह सस्य नो जनं सा प्रयत्न कृति ॥ लक्ष्मा यु दि श

का २

वर्षाणां दत्तेशाशं करोदितं ॥ ॐ जलपाणी पीबन्त रदां वृं धूं ॥ ॥ नक्षत्रमुत्पन्नशकोत्थ कुत्ता मंत्रमिमं जपेत् ॥ न
क्षैकादशमात्रं कृत्वा मधुशशिगृहे ॥ अथ वा मालती पुष्पैः कृत्वा नानुसहस्रकं ॥ नानुमुक्तो जपेत् यावत् पूषति सिः
द्युतिभूतं ॥ सहस्रायुस्तथा दत्ते सहस्राणां च नौ जनं ॥ ॐ यन्मृते सुलोचने वृं धूं ॥ ॥ संखलिप्रेष दे देवी गौ
वर्षा नृतोत्पला ॥ सखलिका लिङ्गा दिव्यां समालिख्या च यत्नतः ॥ जाती पुष्पैः सोमचारैः सह सैकं ततो जपेत् ॥ त्रिसं
थां सप्त रात्रं तु ततो रात्रौ शुचिजपेत् ॥ अर्द्धरात्रे गते देवी समागत्य प्रयच्छति ॥ पंचविंशतिदिनां श्रुत्य हं परि तो
षिता ॥ ॐ कौरति प्रिय स्वाहा ॥ ॥ एकविंशदिनं यावत् दुदयास्तव नं जपेत् ॥ नित्यं स्वयं समाहारे पिंडं हर्म्यो
परिब्रियेत् ॥ त्रिसप्ताहेन सा तु श्शयां गत्वा पिशाचिका ॥ पंचविंशतिदिनारा ददाति पतिवत्सरम् ॥ कर्त्तव्यं कथं य
ति क्षिपं यद्यत्कृत्य सौ क्रमात् ॥ ॐ वः वः कं वलिके गृह्ण २ पिंड पिशाके विस्वाहा ॥ ॥ उदेवाराण्य एकांते न

राम
५६

क्षमेकं जपेन्मनुं ॥ पुष्पं धूपं चरुं पूजां नित्यं कुर्यात्प्रियत्नतः ॥ पंचामृतैर्दशांशेन कुते देवि प्रसीदति ॥ दीनाराणां स
हस्रैकं यत्पुण्यं तोषि नासति ॥ ॐ यद्युगुलु संदोत्रां सुमतिं नक्षत्रजाति कुलु कुलु चंदगिरे स्वाहा ॥ ॥ एकलिंगे महा
देवं त्रिसंथां पूजयेत्सदा ॥ धूपं दत्वा जपेन्मंत्रं त्रिसंथां त्रिसहस्रकं ॥ मासमासमेकं ततो यांति यक्षिणी सुरसुन्दरि
॥ दत्वा ग्वं पाण्य मे मंत्रि बृहिसां त्वप्रयच्छसि ॥ देवि दारिद्र्यदग्धोस्मि तमे नाश करीतव ॥ ततो ददाति सा तु श्श
विद्यायुश्चिरजीवितं ॥ ॐ कौश्र्या गच्छ सुन्दरी स्वाहा ॥ ॥ कुंकुमेन समालिख्य नूरि देशे शरद्वाणां ॥ प्रति
पत्ति धि माल न्य पूजां कृत्वा जपेत्तनः ॥ त्रिसंथां त्रिसहस्रं तु मासान्ते पूजयन्निशि ॥ सजयन् अर्द्धरात्रे तु समा
गत्य प्रयच्छति ॥ दीनाराणां सहस्रैकं यत्पुण्यं परि तोषिता ॥ ॐ कौश्र्या अनुरागिणी मे शुन प्रिय स्वाहा ॥ ॥
नदीतीले शुभे देशे चंदनेन सुमाउलं ॥ विधायै त्पूजयेत् देवीं ततो मंत्रायुतं जपेत् ॥ त्रिसप्ताहं जपेद्देवं य

सू२ ति२

सन्नेविगतसदा॥दीनराणांसहस्रैकं वृथीकुर्यादिनेदिने॥विनाद्ययेनसाकुदा नददातिकदाचना॥ ॥ॐॐॐ॥
 सर्वकामदेमनोरुहरेखा॥ ॥मंत्रायुतंजयेन्मंत्री पातःकुथेदियेसलि॥मासमेकंजयेदेवं पूजांकुर्यादिनेदिने
 ॥शंखसंलिप्तपद्येतु शुभपुष्टौसपायसैः॥दशांशंहेमयेसाज्ये रिन्धनैःकरवारजैः॥ददानिशंखिनीतुष्टा नित्यं
 रूपकपंचकं॥ ॥ॐशंखावारिणीशंखान्नरगो दंडांजंश्रीसाहा॥ ॥सहस्राष्टमिमंमंत्रं जयेत्सप्तदिनावधीः॥
 पत्यहंमणिजडायाःप्रयत्नोवरूपकं॥ ॥ॐनमोमनिजडायनमोपूषजिडायनमोपूषजिडायनमोमहायज्ञ
 सेनाधियतयेमोठमोठधरासाहा॥ ॥वतुल्लक्षमिमंमंत्रं जयेत्पागपसीदति॥ददातिचिन्तितानघातान्पागजोगा
 यमंत्रिणाः॥ ॥ॐश्रुहोत्यागीमहोत्यागीघंदिहिमेवित्तंवीरसेवित्तंसाहा॥ ॥रात्रौरात्रौजयेन्मंत्रं सागरस्यतटेऽपि
 विशालक्षजापेकृतेसिद्धो दत्तेसागरचेतैकः॥रत्नत्रयददामोलां यस्मिन्मंत्रीसुखीनवेत्॥ ॥ॐनमोभगवतेः

राम
५७

रुद्राय देहिरत्नानिजलेशः
 इन्द्रदेहिरत्नानिजराशेस्त्रीनमोस्तुतेसाहा॥ ॥एकासनेशुचौदेशे त्रिसंशं त्रिसहस्रकं॥मासमेकंजयेन्मंत्री ततःपू
 जांसमालजेत्॥पूजाधूपादिनैवेद्यैःषट्पैत्रुतपूरितैः॥रात्रावचाययेसम्यक् सुस्तिरःसुप्रसन्निधीः॥श्रद्धांशे
 तेदेवी समागत्यप्रयत्नति॥रसंरसायनंदिवा वस्त्रालंकारंनृषणां॥ ॥ॐॐॐ॥आगच्छसामीश्वरीसाहा॥ ॥त्रिपथ
 स्तोत्रावस्ते रात्रौमंत्रजयेत्सदा॥लक्षत्रयंततंसिद्धा देवीस्यादृश्ययन्त्रिणी॥वस्त्रालंकारनंदिवं रससिद्धिरसायनं
 दिवांजनं वसंतुष्टा साधकायप्रयत्नतिः॥ ॥ॐॐॐ॥वटवासिनीयक्षकुलप्रसूतेवटयन्त्रिणी एहेसाहा॥ ॥वट
 वृक्षसमारुह्य लक्षमेकंजयेन्मनुं॥ततःसमाप्तिमंत्रेणा कांजिकैःक्षालयन्मनुं॥यामद्वयंजयेदात्रौ वरंयक्षति
 यन्त्रिणी॥रसंरसायनंदिवां शुद्धकम्पायनेकधा॥सिद्धानिसर्वकार्याणि नान्यथाशंकरोदितं॥ ॥ॐनमश्चंद्रस
 वेकामाकिष्कारोसाहा॥ ॥ॐनमोभगवतेरुद्रायचंडयोगिनीसाहा॥ ॥मंत्रद्वयस्यैकसिद्धा॥ ॥चिन्तावृक्षत

लेमंत्रं लक्ष्ममावर्तयेद्युविः॥ विशालवितरेतुष्टारसंदिग्धरसायनं॥ ॥ॐ ऐं विशालेशं द्वांदूं क्लीं एहो हि स्वाहा॥ ॥
 नरास्त्रिनिमितां मुखां गले पाणौ च कर्णयोः॥ धारयेत्तत्र मालां च तादृशां तु स्मशानतः॥ लक्ष्ममेकं जपेन्मंत्रं साध
 को निर्जयः सुखी॥ ततो महाभया सिद्धा ददात्ते वरसायनं॥ तेन जन्ममात्रेण पर्वतां न विचालयेत्॥ बलिघलित
 निर्मुक्तश्चिरं जीवितवेन्नरः॥ ॥ॐ क्लीं महाभये क्लृप्ताहा॥ ॥ शुक्लपक्षे न वेद्याव तावदृश्येत्तद्वत्तमां॥ प्रतिपत्पूर्व
 पूषालिं तावन्नक्षत्रमितं जपेत्॥ अमृतं च द्रिक्कादने पीत्वा यदमरो भवेत्॥ ॥ॐ क्लीं चंद्रिके हंस स्वाहा॥ ॥ शुक्लावा
 योदये लक्षं निर्गुं डीतलमध्यागः॥ जपेन्मंत्रं ततस्तथा देवी पातालसिद्धिदा॥ ॥ॐ ऐं क्लीं ऐं दिमहं दि कुलुश्चुलुश्च
 हंस हंस स्वाहा॥ ॥ हृदि ध्यात्वा जपेद्वात्रौ हंसवद्वसवेदकः॥ योगंददाति संतुष्टो जरा मृत्युविनाशनं॥ ॥ॐ हंसः राम
 सर्वलोकलोचना निवंधवं वदेवी श्राद्धायति स्वाहा॥ ॥ लिंगमूर्द्ध्नि करं वामं दत्त्वा लक्षं जपेन्मनुं॥ वाक्सिद्धिं मंत्रिणो

राम
५६

लिंगी चेतकस्तु यच्छ्रुतिः॥ ॥ॐ लिंगोद्भवसुखदेहि मे वाचां सिद्धि विना न पावती पते क्लीं क्लीं क्लीं क्लीं॥ ॥ जपन्मा
 सत्रयेन्मंत्रं रक्तं केवलं सुप्रसीदति॥ मृतकोत्थापनं कुर्यात्प्रतिवाचालनं तथा॥ ॥ स्मरं रक्तकं वलमहादेवी दूत
 अमुकमुत्थापय प्रपति मां चालय पर्वतं कं पय नीलया विलसदुंदुं॥ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा यत्किंचित्स्वात्मनो जनं तैः
 त्रैव वासरं दत्ते नित्यं सान्निध्यकारणं॥ अतीतानागतं कर्म स्वस्त्वा वा सुखं वीर्यसा॥ प्रतिमा पर्वतानुसर्गं नृनां चालयं ते
 वत तू द्वाणा तं॥ ॥ॐ करं क मुखे विद्युजिह्वे ॐ क्लीं चेतके जः जः जः स्वाहा॥ ॥ पूर्वसेवायुतं जप्त्वा कृत्वा होमं दशांशतः॥
 वृताक्तै रज वा कुष्ठैः पूषां ते च पुनर्जयेत्॥ आयादानं लिपेद्वात्रं रात्रौ मंत्रं समुच्चरेत्॥ यावन्निद्रावशं याति स्वप्ने वदति सा
 गरा॥ वाङ्मितं पशुनं किंचित्स्यात्सिद्धिं वा न सिध्यति॥ ॥ॐ क्लीं सः नमः श्मशानवासि निवंधवे नि नि स्वाहा॥ ॥ॐ नमोः
 न गवतिकर्षपिशाचिनी स्वाहा॥ ॥ मंत्रद्वये एकमेव साधनफलं॥ ॥ करं जवृक्षमारुह्य जपेदशसहस्रं॥ तत्पंचा

सौवृतायै दशासं होममाचरेत् ॥ तत्पंचांगेन कल्पेन आयादानं विलेपयेत् ॥ जपांते सर्ववत्सवे कथयत्साधुनायुः
 नं ॥ ॐ नमो नगवते रुद्राय ॐ नमो नगवते शशानवा सिने चंद्रयोगिने स्वाहा ॥ ॐ नमश्चंद्रमविणिकर्षकः
 किरिणिसाहा ॥ ॐ नमो पूर्वैव सिद्धिः ॥ पूर्वसेवायुतं जपे कुरु कल्पा सिमंत्रितं ॥ सप्तपादयत्ने येन स्व
 प्रेशक्तिश्चुतायुतं ॥ त्रैलोक्यादृशी वातायादृशी कथयत्पत्नं ॥ ॐ ह्रीं आगच्छ चामुं देवी स्वाहा ॥ एव नाकुंकु
 मैत्रीरै पद्ममष्टदलं लिखेत् ॥ नीरुदके नृजपत्रे मायावीजं दले दले ॥ लिखित्वा धारयेत् मूर्द्धि इमं मंत्रं ततो जपेत् ॥
 पूर्वसेवा तु जप्ता ह मेवं कुर्यात्पुनतः ॥ अतीतानागतं सर्वं स्वप्ने वदति देवता ॥ ॐ ह्रीं विं विं शिशा विं शिशा स्वाहा
 ॥ ॥ अनामु नृलिका पुष्टे तथा स पद्मि मूलिकाः ॥ संयाह्या मंत्रिता यत्ना दृष्टसूत्रेणा वेष्टयेत् ॥ मंत्रेण मूर्द्धि वद्धं तु वद राम
 तैव शुभायुतं ॥ ॐ नमो नगवते रुद्राय कर्षपिशाचाय स्वाहा ॥ इति श्री सिद्धनागावर्जुन विरचिते कन्नपुटे यन्त्रिः ५९

॥ साधनं नाम चतुर्दशः पटलः ॥ १४ ॥ ॥ अथांजनं ॥ ॥ अंजनानां तु सर्वेषां मंत्रसाधामधोरकं ॥ विनाचोरेणा वि
 द्वाश्च नाशयंति पदे पदे ॥ दक्षिणा मूर्द्धि मासाध जपे दृष्टसूत्रं ॥ ततः सर्वनिधानानि सुखसाध्यानि धारयेत्
 ॥ ॐ वक्ररूपं विश्वरूपं विरूपाक्ष विद्यावरूपाय नमो विश्वाय नमो विश्वरूपाय नमस्तत्पुरुषाय नमो यक्षरूपा
 य नमो वक्ररूपाय नमो विश्वरूपाय नमो विश्वाय नमो विश्वरूपाय नमस्तत्पुरुषाय नमो यक्षरूपाय नमः एः
 कयज्ञाय नमः एकरोमाय नमः एकैमाणीय नमो वरदाय नमस्तत्पुरुषाय नमो लुदस्वाहा ॥ सोमवासो जितेन्द्रियो भूत्वा
 महेश्वरस्य पूजा कृत्वा इमं मंत्रं जपेत् ॥ सिद्धिर्भवति ॥ कज्जलायां निपाताय ग्राह्ये यत्नेन पात्रके ॥ दीक्षितस्य गृहा
 श्रेष्ठं निनायास्तु विशेषतः ॥ रजकस्य गृहे द्वापि तत्कस्य गृहा च वा ॥ ॐ ज्वलितद्युति देहाय स्वाहा ॥ अयमग्नि
 गृहा मंत्रः ॥ ॐ नमो नगवते वासुदेवाय धरधरवंध्रवंध्रश्च पवति कुलपवति वसुमते स्वाहा ॥ अनेन मंत्रे

॥ अनिलक्षयेत् ॥ वृत्तिबंधदिशाबंधपातालबंधमांडलबंधबंधस्वाहा ॥ ॥ अनेन वृत्तिमिमंत्रयेत् ॥ ॐ नमो न
गवते सिद्धशांवराय नमः ॥ पतपतपातयश्चंद्रसंहरदशयिश्चिंनमः ॥ ॥ अनेन दीपं प्रज्वालयेत् ॥ ॥
ॐ नमः सवसिद्धे नमो विद्धे स्वाहा ॥ ॥ अनेन कज्जलं ग्राह्यं ॥ ॐ कालिश्चरश्चरश्चमदंजनं नमो विद्धे स्वाहा ॥ ॥ अनेन यं
क्षिपिदंजनं यममिमंत्रयेत् ॥ ॐ डीसर्वे सर्वहिते डी डीसर्वे सर्वहिते सवोष्याणि हितनिरवे नमो नमः स्वाहा
॥ ॥ अनेनांजनयोगमूलिका मिमंत्रयेत् ॥ आदौ केवलयादे मशला कयानेन मंजयित्वा ततस्तथैव शलाकां श्रंज
नं यमंजयेत् ॥ श्रंजयित्वा जनं पश्चात् सप्तवाश्रत्य पत्रकं ॥ वंधयेत्पुतिनेत्रं तु अक्षिदं तदधोमुखं ॥ तस्यापरिस्त्रि
तं वस्त्रं पटुजं वा यंधयेत् ॥ नभ्यादधिकांहीनां गं स्वदृष्टवानिदं व्रकं ॥ संपूर्णां गंतुं धीमान् द्विदिनं नक्तनो राम
जनं ॥ क्षीरशाल्यं नमोक्तारं द्विदिनान्ते ततो जपेत् ॥ श्रंजितस्य शिखाबंधं कर्तव्यं मंत्रं उच्यते ॥ ॥ ॐ नमो नगव ५०

तेरुदाय उंलमा दे कुलुश्चि कुलुश्चरश्चरक्ष पूजिते यक्षरक्ष कुमायै सुलोचने स्वाहा ॥ ॥ दक्षिणा मृत्तिमा श्रि
त्य उदयास्तनयं जपेत् ॥ पूर्वमेवासमाख्याता शिखा वंश शिवोदितं ॥ अयं सर्वजिनानां निविधिज्ञेयः ॥ रोचनं
कुंकुमशंखं बालमोतानुचंदनं ॥ राजवर्तिकुमारा च सौवीरांजन पारदं ॥ सद्गुलं काविनी चैव सितपद्मसकेश
रं ॥ पावकं सचुतक्षीरं समभागं सुपेषयेत् ॥ श्मशाने चो लमादाय पूर्वं विष्टेन लेपयेत् ॥ तद्वर्तितसंयुक्तां
पञ्चाल्या कज्जलं दरेत् ॥ सर्वजिनमिदं स्थातं पातालनिधिदर्शनम ॥ सलत्काले तु संयाह्या नूरतारकवाक्कां ॥
सिंदूरपूरिकां तां कृत्वा रविलूरे विदूषयेत् ॥ अति कृष्णतिला तैलं ग्राहयेदक्षये सुधीः ॥ तैलवत्त्वा प्रयोगेन
कज्जलं चोत्तेरायते ॥ ग्राहयित्वां जपेच्चतु निधिं पश्यति पूर्ववत् ॥ सप्तधा पद्मसूत्राणि जावयेदिक्षु जैरसैः ॥
सर्वजिनमिदं दिवं शंभुदेवेन साधितं ॥ श्रोतोंजनमूलकस्य ग्राहयेदक्षवारिणां ॥ तस्यैवां डे विनिक्षिप्य या

वत्समदिनावधि॥ अनेनां जितनेत्रस्तु निविष्टं दृश्यते निधिं॥ पमानि नैव जानाति गृह्णाति च यथा स्वकं॥ अतिक्रमस्य
 काकस्य जिह्वाहन्मांसमाहरेत्॥ वेष्टयेद्वीतूलेन॥ वर्तिते नैव कालयेत्॥ अजावृते लुटापेतु खजाल्यादाय कज्वलं
 ॥ अंजिताक्षो नरस्तेन निधिं पश्यति पूर्ववत्॥ श्रोतोंजनमुलूकांटे तस्य जिह्वानितं क्षिपेत्॥ सप्राहंते समुद्रतः अं
 जनादीक्षते निधिं॥ आश्लेषायां तु कृष्णाये ततधूमेन कंचुकं॥ दग्धाश्रोतं जनो निष्ठुं मंजये निधिदर्शकं॥ नकुलस्य
 चनेकस्य लोचनानि समाहरेत्॥ श्रोतोंजनसमायुक्तं पेषयित्वा लेन पेषयेत्॥ अंजिताक्षो नरस्तेन निधिं पश्यति पू
 र्ववत्॥ उलूकचक्षुरादाय कुंकुरोचनं शशिं॥ समासं मधुना पिष्टं स्वतंसर्वजनं परं॥ राजवत्तंच कपूरं मधुकस्य
 वमूलिका॥ समं पिष्ट्वा जवे सिद्धिं दिवं सर्वजनं परं॥ पुष्पाक्षेत्रे तगुं जाया विधिना मूलमाहरेत्॥ उलूकाक्षेणाः राम
 मधुना सर्वजनमिदं सवेत्॥ श्रोतोंजनसद्यो तमुलूकांटे विनिक्षिपेत्॥ सप्राहंते समुद्रतः पातालमधुना ५१

जपेत्॥ दिवानक्षत्रविज्ञानि करस्तु नात्र पश्यति॥ हरितारं च चारोष्ठं रेणुकायां जनं तथा॥ कृष्णपद्मचतुर्दश्यां च
 सिक्त्या विनिक्षिपेत्॥ संपूटेनामजे लंच अक्षोरेनाग्निमंत्रयेत्॥ अंजिताक्षो निधिं पश्य नरो नानाविधं भुवि॥ रः
 क्तागत्य स्यते लेन भूधात्री मूलपेषितं॥ कपूरिणा युतं वाज्यं सिद्धिं सर्वजनं परं॥ कुंकुमं च तगुं जाया कांचनस्यै
 व पल्लवां॥ सुश्रेतं च जया पुष्पं नद्यावत्तसमं मधु॥ सर्वजनमिदं स्थातं पातालनिधिदर्शनिम्॥ रक्तेन कृकलासस्य जा
 भावयित्वा मनःशिलां॥ तेनैवां जितनेत्रस्तु निधिं पश्यति भूमिनां॥ पारदं काकमाशु त्वं फलं कपूरकं मधु॥ सूर्यो विवर्त
 समायुक्तं सिद्धं सर्वजनं जवेत्॥ हंसपादिजये मांसि कपूरं च मनःशिला॥ सूतं दारुं निशांचैव समजागानि पेषये
 त्॥ दिवां जनमिदं स्नानं सर्वभूतवशं करं॥ सद्यो हतमनुष्यस्य पित्तमादाय पूरयेत्॥ शशिनारोचने नैव धूमप
 केन शोषयेत्॥ अष्टाहं तेजलैर्वृष्टं मंजनं निधिदर्शनिम्॥ उलूकचक्षुस्तोयेन जावयेत्पटसूत्रकं॥ तद्वत्ते कोलते

लेन पदीपोधृतकजलं॥सर्वजिनमिदंसाजं पातालनिधिदर्शनिम्॥श्वेतगुंजारसैसूत्रै दिनमेकंतु जावयेत्॥दद्युं
 वगहनं वृषं सूत्रमधुनिवेवयेत्॥दीपमंकुशतैलेन तद्वर्त्योदृतकजलं॥सिद्धं सर्वजिनं लोके अंजनं निधिदर्शिनं॥
 कृष्णजपित्तं च मयूरपित्तं मशोकमूलगतमुत्तराशं॥शशाकगोलैश्च नमाद्विकंच सर्वजिनं नाम शिरोपदिष्टं॥एते
 सर्वजिनं स्थाताः सिद्धाः शिवजाविताः॥आगस्त्या कृष्णनांकुर्यात्पादुकां निधिदर्शनिम्॥पादुकां जनयोगेन सिद्धयोगी
 नवन्ति वैः॥॥ॐ नमो जगत्ते रुद्राय उडुमरेश्वराय शिलिर्धमने नालवे तलिनी स्वाहा॥॥अनेन पादुकां म
 तिमंत्रयेत्॥अथ कुमारं जनं॥॥पुष्पनक्षत्रयोगेन पिण्डीतगरमूषकं॥षडंगुलमितांकुर्यात्कृत्वा कालक्षयेत्ततः॥
 स्नापयेच्च शिलापृष्ठे कुमारं वा कुमारिकां॥तद्विलासान्तोयेन रोचनं हेमगैरिकं॥निर्वृष्टमंजयेन्नेत्रे मंत्रमुक्तंच पृ
 ष्ववेत्॥रक्षिताया शलाकाद्यै तथैवाज्ञां निधिलभेत्॥तिलपण्युज्ज्वलं हस्ताके विधिर्नोदृतं॥पातालमधुना युक्तं

राम
 ५२

जलपृष्ठं तदंजयेत्॥निधिपश्यत्यसौ सत्यं माचर्य सन्निधौ सति॥पुष्पके गस्त्या वृक्षस्य मूलमूष्यत्वादि॥पिष्ट्वा पात
 लमधुना संयुतं निधिदर्शनिम्॥पिण्डीतगलजं मूलं मुदीचीगतमुद्धरेत्॥चंद्रसूर्ये पिरागे तु पातालं मधुसंयुतं
 ॥पेष्टयित्वा जपेन्मंत्रं सम्यक् पश्यति नृनिधिं॥अथ पादजातं जनं॥॥तुलसीमूलिकापुष्पे सन्निवारे समुद्धरे
 त्॥निर्वृष्टक्रांतिकेनाथ मधुना युतमंजयेत्॥पादजातं कुमारं वा कन्यकां वा ततो निधिं॥दृश्यते नात्र संदेहः प
 तांतांतरगस्तथा॥पाश्चपि पजलं मूलं पुष्पाके विधिर्नोदृतं॥पातालमधुना युक्तं पादजातिजनं च वेत्॥तिलप
 ण्युज्ज्वलं मूलं कृष्णपद्मैरवेदिने॥चतुर्दश्यां समादाय जलेन सह वषयेत्॥पातालमधुना युक्तं पादजातं जनं न
 वेत्॥मधुपुष्पं व वाक्षौडं रत्नागस्त्यां वलंजवि॥गुंजाचतिलपण्यं च पादजातं जनं न वेत्॥सुश्वेतकरवीरस्य पु
 ष्पाके मूलमुद्धरेत्॥पातालं मधुना युक्तं पादजातं जनं न वेत्॥॥अथ लेपांजनं॥॥गोक्षीरेणा तु संपेष्यति

लकोद्रवराजिकाः॥वनवीजं वसं पेश, निशायां च निषिस्तं॥अथेलेपो न वेद्यत्र, प्रातस्तत्र निषिदिरोत्॥अर्जुन
 स्य कदम्बस्य, यवस्य खदिरस्य च॥ब्रह्मवृक्षस्य पत्राणि, कांजिकेनैरपेक्षयेत्॥निशायां लेपयेद्भूमिं, कल्कमंत्रेणामं
 त्रयेत्॥आपो लेपेन यत्रास्ति, तत्रैव निषिमादिशेत्॥उमादिमातृसंयुक्तं, किं तातं तत्र पूजेयेत्॥तत्र होमय
 कर्त्तव्यो, निशायां वृत्तगुणुलैः॥यज्ञाते तद्विवर्त्तयेत्, निषिस्तत्र सुपूजयेत्॥तत्र होमय कर्त्तव्यो, निशायां वृत्तः
 गुणुलैः॥यज्ञाते तद्विवर्त्तयेत्, निषिस्तत्र सुनिश्चितः॥ॐ नमो नगवते रुद्राय कल्कलेपां जनैर्दृश्य स्वाह
 ठःठः॥अनेन कल्कलेपां जनमस्ति मंत्रयेत्॥॥अथ मंत्रं जनां सवेशेन नगरस्यानु, लक्ष्मणे कंजयेन्मनु॥प
 द्मसूत्रे वृत्तोपेतैः कृतो होमे दशांशतः॥युत्तये जनदंसीय, न पश्यति भूनिधिं॥ॐ नमो हंसदं सजतिः
 क्लीं स्वाहा॥॥मधुकस्य तले मंत्रं कृतुं दशदिनं जपेत्॥नक्तनो जीवतु गमिं, तुष्टाय कृति मे खला॥अंज

राम
 ५३

नं विघ्ननिस्तुतिं, येन पश्यति भूनिधिं॥॥ॐ धूमं दनमेखले ठं ठः क्लीं स्वाहा॥॥एकलिंगं समभ्यर्च्य षडंगेनातिजा
 वतः॥पूजयेत् वासमारभ्य, कल्पयन्नादितोपयेत्॥सहस्राष्टमिदं नित्यं, मासान्ते पूजयेत् पुनः॥सद्रक्तादेवनां लिंगैः
 रात्रौ मंत्रं पुनर्जपेत्॥अर्द्धरात्रे गते देवी, दत्ते दिवां जनं शुभं॥वस्त्रालं कालसां चैव, ग्रामासादेव सिध्यति॥॥ॐ
 वर्कवर्कश्मलस्पर्शरेणो स्वाहा॥॥इति मंत्रजपः॥ॐ क्लीं रुद्राय नमः॥क्रीं शिखा॥क्रीं कवचं॥क्रीं नेत्रं॥कृत्वा
 स्त्राय फट्॥आदावोक्तान् सर्वत्र॥इति षडंगानि॥॥अर्द्धरात्रे समुत्थाय, सहस्रैकं जपेन्मनु॥मासमेकं ततो देवी
 निषिदं शयति क्वचं॥॥ॐ क्रीं यमोदायै स्वाहा॥॥दिनत्रयं निराहारसीतसोमयहे जपेत्॥यावन्मुक्तिस्ततो देवी, य
 कृत्यं जनमुत्तमं॥॥क्रीं यन्त्रिणी नो मिनि नरपिये स्वाहा॥॥सुसुगंधगुह्ये स्नाने चंदनेन सुमाण्डलं॥कृत्वा हस्तं यमा
 णेन पूजयेत् तत्र पद्मिनी॥धूपं सगुणं कृत्वा, जपेन्मंत्रं सहस्रकं॥मासमेकस्ततः पूजां कृत्वा रात्रौ पुनर्जपेत्॥अ

३२

वसन्ते सप्तदेवी दत्ते दिवांजनं शुभं ॥ ॐ श्री यक्षिणी स्वाहा ॥ नो वद वृक्षतले कुप्यच्चिदनेन सुमंडलं ॥
 यक्षिणी पूजयन्तत्र नैवेद्यमुपदर्शयेत् ॥ शम्भानमांसासवैषश्च मंत्रमावर्तयेत्सुधीः ॥ दिने दिने सहस्रेकं
 यावन्मांसप्रपूजयेत् ॥ ततो देवी समागत्य दत्ते दिवांजनं परं ॥ ॐ ह्रीं आगच्छ कनकवती स्वाहा ॥ ॥ मृ
 गारस्याद्विवर्त्तेन ह्यंजने लोचनद्वयं ॥ मृतं पश्यत्यसौ पश्या संयाप्नोति मरुनिधिं ॥ देवदारी रसे वहुलं ज
 यत्वा पितृफलं ॥ ॐ गणापतये नमः ॥ ॐ वासुदेवे नमः ॥ मृतं दर्शयस्वाहा ॥ ॥ उक्तयोगद्वयस्यैव मे
 व मंत्रः ॥ इति श्रीसिद्धनागजुनिविरचिते कक्षपुटे सर्वांजनं नाम पंचदशः पटलः ॥ १५ ॥ ॥ अथ ज्ञा
 नस्य निष्कारास्य ग्रहाणां ॥ ॥ ब्रह्मचारी सहस्रेणां शिलायामूलशतेन च ॥ रुद्राणां च सहस्रेणां शिषो वं धं वि
 धीयते ॥ ॥ रक्षरक्ष विद्धे स्वाहा ॥ ॥ अनेन मंत्रेणा सर्वसहायाणां शिखा वं धनं कुर्यात् ॥ ॥ साधरं धारयेद्

राम
६४

पंमंत्री सव्वर्धिसिद्धये॥ गुणीनां यामृतानारी नक्तेशैरुपवीतकं॥ कृत्वा तु धारयेत्तस्या जस्य नोद्धरयेत्तनुं॥ नरमु
उधरो देन नः शिखिपिके सुवृषितः॥ इत्येव रूपधृग्वीरः पूजां कुर्यान्निषिक्तं॥ चतुरस्रं चतुर्धरं तन्मयो वृद्धतां वुः
जं॥ कृत्वा तं मातलं मंत्री कुंकुमागरुचंदनैः॥ तन्मध्ये पूजयेत्कुंजु जलकुंजं शिखान्वितं॥ ॐ शिखानाय विश्वाधिपतयेः
आगच्छ स्वलिङ्गहाननमोति च स्वाहा॥ ॥ अनेना व्रियेत्॥ ॥ अथाष्टदलकमले ब्रह्माद्यष्टकं पूजयेत्॥ ॐ नमो ब्रह्मैव
गच्छ स्वलिङ्गं सर्वं नृणां तत्रा मयुते नैव मंत्रे॥ पूजां कुर्यात्॥ ॐ शक्राय आगच्छ स्वलिङ्गं सर्वं सद्धारपालाः पूज्याः॥ ॥
नन्दनीयं प्रियं पूर्णं द्वारदेशे पूजयेत्॥ कीर्ति चैव महाकाशं दक्षिणोपदिमे घुनः॥ सगणो संकुमारं च मृगीदंडी च
उत्तरे॥ इत्येव पूजनं कृत्वा अलिवन्धुपहारकैः॥ मणिं प्रदर्शयेन्मंत्री सहायाश्चातिशेचयेत्॥ ॐ वनिं सुवनिं
प्रतु सिद्धिमादि संकुं प्रमो जगत्ते पिंगलोद पिंगलोद विधरं पापं नाशय मर्वितं॥ ॥ शिवकुंजां जसा सर्वा मंत्रे

नैवात्रिषेचयेत् ॥ ॐ नमो जगद्विभक्त्यारते विंगलोदपिगलोदविधर रूपाय नाशय रुरात्रारं नरं अत्रिषे कितानां
 रक्षत्रं अत्रिषे कपदं उधारय रुरं समय नीषाणो नमो विधे वौषट् ॥ ॥ अयमेत्रिषे कमेत्र ॥ ॥ अत्रिषे कमेत्रं संसम
 यंदशयेत् ॥ कौशान्तेषां पुदा तव्यं समयं सिद्धयेदमुं ॥ यत्र कापि निधिलंघ्या गुरवे तन्निवेदयेत् ॥ यददाति गुरुस्तु
 गृहीयतु तस्य संसमं ॥ न च नवचनं कार्यं यदि साक्षात् महानृपः ॥ गुरवे वा सहाये नो यो वादा तुं न वेत्ति ॥ मंत्र मंत्रः
 जनः सिद्धिं च हरति किल देवताः ॥ ॥ इति समदर्शनं ॥ ॥ निधः नखन काले तु जपं सिद्धे दत्तोरकं ॥ शाय चेश
 वरं रूपं सर्वभूत जयापदं ॥ मयूर पिक्क संपन्नं गुंजालेन नूषितं ॥ दंतुरो ज्वमतिश्यामं रक्तोसर निमेक्षणां ॥ कि
 रातमीश्वरं धात्वा सर्वभूत फलपदं ॥ ॥ ॐ कौं कौं कौं अघोर अघोर तरुं सुकुरं स्य कठय कठरं कुरं शमं रदं रपात
 यं ॐ कौं कौं कौं अघोराय स्वाहा फट् ॥ ॥ इमं अघोर मंत्रं तु जपेत् पूर्वसिवायुतं द्वयंदशांशेन होमयेद्यस्तु वृत्तैः सिद्धो

राम
 ५५

नवति ॥ ॥ खन्यमाने निधौ सर्पा निःसरं विजयानकाः ॥ श्रौषधे न विना ते नो जयं स्यामं त्रिणां मपि ॥ तस्मादौषध
 योगेन पादलेपेन तापयेत् ॥ अर्कस्य करवीरस्य पनसस्य वसूलिकाः ॥ पिष्ट्वा पादपुलेपेन दूरंगकृति यं नगाः ॥
 मल्लिकागिरिकर्णाच श्वेतार्क कंदकारिकाः ॥ वचा वसूलिका तैषां पिष्ट्वा पादौषलेपयेत् ॥ सर्पाः यक्षमाः क्रूराः ये
 वान्ये विघ्नकारिणाः ॥ पलायने निधिं मुक्ता यथायुद्धे युक्ता तराः ॥ वद्वि कौषातकी वजी श्वेतार्क गिरिकर्णाच ॥ वचा
 पठापनिर्गुण कद्रु तुंवाश्च मूलकं ॥ निवकेशरवीजानि गोमूत्रे घेष्टयेत् समं ॥ अनेन पादलेपेन विघ्नायान्तिदिशो द
 शा ॥ एतन्नाशयोगेन अतिघातल गंधनं ॥ गृह्णाति नात्र संदेहः स्वयं योक्तं कपदिना ॥ कुष्मांडेरं उधत्तूरवीजानी
 यनसस्य ॥ जानिदादिममूलानि गोमूत्रे घेष्टयेत् समं ॥ अनेन पादलेपेन सर्पा यक्षा पिशाचकाः ॥ पलायने न संदे
 हो निधिं संयारु रे कुतः ॥ अथ दृष्टे निधिं मंत्री कालकै किल येत्तुतं ॥ ह्यत्र पालशलोधोत्थ कदंबजनिं वजे ॥ शस्युक्त्वं

२०
 रकाश्च जैः कालैः पत्रसंयुतैः ॥ पुनंतु मादेव जनाः पुनंतु मनो धिया ॥ पुनंतु विश्वानृतानि जातवेद पुनीहि मां ॥
 इति कीलकं ॥ ॐ सर्वभूताधिपतये नमः ॥ ॥ अनेन मंत्रेन मद्यमांसाभ्यो भूतवलिं दद्यात् ॥ ॐ नमो जगत्ते केतुमाः
 लिने गरुडे ॐ कौक्यालिनी उद्धर गृहान निधिं सारु ॥ ॥ अनेन केतुमालिनी मंत्रे निधि मंत्रे निधि मंत्र निधिं समुद्धरे
 त् ॥ चत्वारो निधि यस्तै ररचितौ स जातः ॥ सुखसाधो यथा पूर्वं विधानेन समाहरेत् ॥ शब्देन तु मनुष्याणां शंखपद्मो
 रसांतरं ॥ गच्छंतौ न तु दृश्येते तत्र मंत्रद्वयं स्परेत् ॥ शैवं च वैष्णवं चैव ततः सिद्धो जवे कृतं ॥ ॐ नमो जगत्ते रुद्र
 यं ॐ निमुत्तिष्ठ मा चले सारु ॥ ॐ नमो जगत्ते वासुदेवाय वरश्च वरश्च श्रीपर्वते कुलपर्वते वसुमते निधानमुद्धर
 सारु ॥ ॥ इति मंत्रे द्वयं जपेत् ॥ ॐ नमो जगत्ते शावररूपाय ॐ कुं फट् सारु ॥ ॥ अनेन सिद्धि शावर मंत्रेणा साधः
 निधिं साधयेत् ॥ ॥ कांजिकैलवापिष्ट्या तस्मिन् कृति निधिं येत् ॥ यावत्तत्रा संतुष्टं पात्रयन्मृदुवक्त्रिना ॥ स्वसंः

राम
 ५५

१०
 वसव रत्नानि निर्मलानि सवन्ति वै ॥ अर्जुनस्य विभीतस्य चित्रकस्य च प्रह्वतान् ॥ पिष्ट्वा लवनसंतुल्या नालनालेन ले
 लयेत् ॥ तन्निघ्नं दद्यात् ॥ द्यौः तापयेन्मलशान्तये ॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कक्षपुटे निधिग्रहणां नाम षो
 डशः पठलः ॥ १५ ॥ ॥ अथादृश्यं ॥ लक्ष्मिमेकं जपे मंत्रं राजद्वारे सुविहितं ॥ सक्षीरैर्मरितीपुष्पैर्कृते सिद्धि तिथः
 क्षिणी ॥ दद्यात् पिष्टिकां सातु मुखसूदृशकारिणी ॥ ॥ ऐः मोदने मद न विडं वने आत्मीसंगं देहि मे दहि श्री सारु ॥
 वतुलक्ष जपे मंत्रं श्मशाने नियतः शुचिः नग्नवतस्तुष्टा पठं दक्षति यक्षिणी ॥ तेना वृत्तान रोयस्यो विचले द्वः
 धातले ॥ निधिं ध्यात्वा जपे वामेन पाणिना ॥ अदृश्यकारिणी विद्यां लक्ष्मि जापे यय कृति ॥ ॐ नमो निशावर महेश्वर प
 र्यंतः ॥ ॥ अलि वसुमहारे ॥ कुर्याद्विघ्नमुत्तमं ॥ ततो देयां कुलीतैले वृत्तिं स्थाप्य तंतुना ॥ यज्जाल्यनृकपाले तुः
 तत्पत्रैश्च तत्कज्जलं ॥ अंजयेन्नेत्रयुगलं देवैरपि न दृश्यते ॥ अर्कशाल्मलिका पांसु पटुसूत्राज्जलंतुतिः ॥ पंचसि वृत्तिकाः

निश्च नृकपालेषु पंचसु ॥ नलतैलेन दीपासु ॥ कज्जलं च नृकंदकैः ॥ ग्राहयेत्पंचनिर्यता तूर्ध्ववच्च शिवालये ॥ पंचस्थानेषु
 यज्ञात् मेकाकुशवि तत्पुनः ॥ मंत्रयित्वां जपेन्नेत्रे देवैरपि न दृश्यते ॥ ॐ कूंफ दूकालिका निमळा कालिमांसं शानि
 तजो जने रक्तकृष्णमुखे देवि मामे पश्यतु मातुष्येति कूंफ दूखा ॥ ॥ अयं मंत्रे अयुज्जपे सिद्धो भवति ॥ ततः सर्वत्र
 दृश्य कारा ॥ पयोगा अशेत्त रशतम निमंत्रे अने नैव कुर्यात्त तः सिद्धो भवति ॥ गुलितैल संसृता वचा समदिना वधि
 ॥ त्रिलोह वेष्टिता सा तु गुटिका कालये कुला ॥ अदृश्य कारिणी स्यात् ॥ मुखं स्नानात् संशयः ॥ तत्रैले सर्वपाश्चेत्ता त्रिलोहः
 न च वेष्टयेत् ॥ गुटिका मुखमश्नु स्यात् ॥ दृश्य त्वकारिणी ॥ का कालूकस्य पद्माश्च ॥ आत्मकेशास्तथैव च ॥ अंतर्धूमिगतं द
 र्घं सूक्ष्मचूर्णं तु कारयेत् ॥ अंकोलतैल गुटिकां कृत्वा सिरसि धारयेत् ॥ अदृश्ये जायते क्षिपं देवैरपि न दृश्यते ॥ ताल
 कं कृष्णमहिषी ॥ क्षीलमं कुल वैरिकं ॥ तल्लिप्तांगो नरो दृश्यो जायते शंकरो दितं ॥ अंकोलतैल संसृक्तं मलं पाठवतो द्वः

राम
५७

द्रवं ॥ ललाटे तिलकं तेन कृत्वा दृश्यो भवेन्नरः ॥ ॐ कूंफोला मूले दूर्ध्वे सोने जाने झांझा सिद्धे साहा ॥ उक्तयोगानामय
 मेव मंत्रः ॥ ॥ अथेता पराजिता मूलं ग्राहं च दूगृहे सति ॥ वलक्षौडे ॥ संयुक्ता गुटिका मूर्द्धि धारयेत् ॥ वक्त्रे रुक्ते वसाया
 य देवैरपि न दृश्यते ॥ पुत्रं जीवोत्थितं तैलं वत्ति कृत्वा तु तं जुना ॥ रोचना सरुदेवीनां बालमुडं च लेपयेत् ॥ दीपं
 यज्वाल्य चैकस्मिन् प्रपलयात् कज्जलं ॥ तदंजनं जितो मर्त्यो विश्वस्यापि न दृश्यते ॥ जरायुश्चेत्तमाज्जयाः कृष्णवा पाथचू
 र्णयेत् ॥ त्रिलोह वेष्टिता कुर्याद्द्वक्त्रे दृश्य कारिणी ॥ पूर्ववत्संगृहे नानो नद्यावत्स मूलकं ॥ जाजयेत्कृष्णकां कुंतु म
 हिषी न वनीतकं ॥ तद्विष्टारवितूलेन वेष्टिका वत्ति कृता ॥ दीपमं कुलतैलेन नृकपाले च पूर्ववत् ॥ अशाने कज्जलं ग्रा
 हं तद्वस्या सल मुत्रमं ॥ परावटस्य कुक्षिं पद्मं मोतो जपं चितैः ॥ कृष्णमाजरिरक्तेन सिक्तं मंजाद दृश्य कृत् ॥ कृष्णमा
 जरिरक्तेन जावै रक्तं तु निः ॥ वत्ति सत्का पराजेन नृकपाले च पूर्ववत् ॥ ग्राहयेत्कज्जलं दिवं मदृश्य करणे हितं द

दोदेवदारुसु. वितीमां नरस्य च॥ ओतो ज न यु तं कुर्या दं ज ने द श्य कारां॥ उलूकस्य हं गानस्य सूकरस्य विरक्ताः
 च॥ नीलां ज न यु तं पिष्टा रुधा वयु दे द दे त॥ तेनां जि तो न रो द श्यो जाय ते ना त्र सं श यः॥ खं ज री तं स जी वं तु गृही त्वा
 फाल्गु णो विधेत्॥ पंज रे र क्ते त्रा व द्या व द्वा द प दं न ने त॥ तदा स पंज रो द श्यो जाय ते ना त्र सं श यः॥ खं द री ठ शिर
 या द्या द्द स्या द श्य कारि णी॥ त्रि लो क वे श्ति तां र क्त द्वा र ये मूर्द्धि स र्व द्या॥ द श रु मे द्वि ष ता मं रू प्य षो ड श भा गि कं॥ ए व
 सं ख्य त्रि लो कं च स्य ज्ञा ना य म कुल श कु तु ल चं दं कि लि कि लि स्वा द्या॥ उ क्त यो गाना म य मे व मंत्रः॥ अ ज मो द स्य मूलं तु तु र
 गी ग र्ज श य यो॥ स द्द ता ल क सं पिष्टं ति ल के द श्य काल कं॥ रा त्रो क्त म च तु र्द श्यां लां ग ली मूल मु द रे त॥ अ त क्ता गे लिका ग
 र्ज श य या न ल तै ल कं॥ ए की कृ त्वां ज पे ने त्रे अ द श्ये खे च रो ज व त॥ ॥ ॐ अः श खे अः सक से अ नि दु र्व लि अ द्ध के शो द्याः ॥ रा म
 हा क राले ड क्ता रा ने पि कारि णि कु तुं डे चं दानि नि स्वा द्या॥ ॥ उ क्त यो ग द्वा य य मे व मंत्रः॥ ॥ अ मा वा शा घ वा पू र्णा पं

वमी वा त्र यो द शी॥ अ त पु श्ये गंध धू पे व लि द्या यो प हार कैः॥ रा त्रो यु न्या त तो या द्या दे व द्या ली सु मंत्रि ता॥ ॥ ॐ अ मृत
 गा णा परि वृ ते रु द्र गा णा य ॐ न मः स्वा द्या॥ ॥ अ यं मंत्रः॥ ॥ ॐ न मो न ग व ते रु द्रा य फ ट्ठ ० ० ० ॥ अ ने या द्या॥ ॥ त द्द सै
 पा द्द म हं दि न मे कं त तो ज पे त॥ अ द श्यो जाय ते स त्त्वं स यं यो क्तं क प दि ना॥ त द्द स दे व द्या रु त्थं के त की स त्त्वं सं यु तं॥
 अं ज ये ने त्र यु ग लं अं व द्वा न क रं च रं॥ रा त्रो क्त म च तु र्द श्यां च तु रिः स द्द सा ध कैः॥ ए का ने वा स्म शा ने वा रु द्ध ह स्ते म हा व ले
 ॥ कृ त्वा म चं व लि द्या त्त स्य मे द स मा ह रे त॥ उ यो पि ता य त स्यै तु मे द्या दे यं तु न द्वा णो तं॥ त य ते तं तु मा ज रं गृही त्वा प श्चि
 मे प दे॥ च ल ना द्या म ये द्वां डे ज ल पू र्णे स म र्चि तं॥ त द्वा तं द प ये द गौ दी पं ते नै व दी प ये त॥ व त्तिः स वि स तं तू त्थ जाल ये नृ
 क पा ल के॥ त त्वा त्रे क ज लं या द्यं रा त्रो दे वी च पू ज ये त॥ प रा श्चि ष्ट का रा अ त्वा रः रु द्ध पा णा य॥ दी प मा दृ त्वा र क्त युः पंच म स्त ज
 पे त्वा द्या॥ म हा काली य मंत्रो यः स व यो ग उ द्वा द तः॥ त त्प त्रं क ज लं र ता त्प च नि द्वा ह ये त्वा मं॥ अ द श्य कार कं चा ज्ञं सि द्ध यो ग

उदाहृतः॥ शुनकस्यातिकृत्तस्य गले मूत्रं विवंधयेत्॥ ॥ॐ नमः श्रांतिनूपरमकांतिनूकदुयबुकुदुहिमेन॥ ॥
 अनेन मंत्रेनैकस्मिन् सानस्य दक्षिणाधौ दंष्ट्रा मूलमांसां ग्राह्यं पंचोपचारैः पूजयित्वा समाहरेत्॥ तिलोद्वेष्टितं कृत्वा त
 क्रोष्ठे दृश्यकारकः॥ मयूरोत्तानरासुनि पाचयेन्महिषैर्दृष्टिः॥ पिष्ट्वा तदंजयेन्नेत्रे अदृश्या जायते नरः॥ उपदासत्र
 यं कृत्वा ततः पुष्टौ निवापयेत्॥ तैवीजैः कृत्वा मालां शिरसा दृश्यकारिणी॥ शिरेणामहते मर्त्य दृश्ये तन्नोदमाह
 रेत्॥ काकोलूकस्य नालस्य ग्राह्यं पुनस्य लोचने॥ तल्ले दोनां जयेच्चक्षुः रदृश्या नवतिष्ठतां॥ जजेदक्षुः मतिं कन्यां स्मशा
 ने मैथुनेन तु॥ तक्षुः केशोणि तं ग्राह्यं शिलालकं विनिश्चितं॥ ललाटे तिलकं तेन कृत्वा दृश्या नवेन्नरः॥ संखापेयश्च मेः
 मासि यदि गर्तयेत्स्त्रियः॥ तस्य मंत्रकक्षोर्जिह्वाहन्मांसनाशिका॥ उदमे दुग्धपादाश्च ग्नासी सको नवमृत्तिका॥ चली राम
 सन्यसमिश्रादृश्या दृश्यकारिणी॥ वापने तुलसीवीजं कृत्वा ककस्य पृष्ठतः॥ रात्रौ कृत्वा वतुर्दृश्यां सन्यानिपः ६९

रितोषयेत्॥ तुलसीकाकपृष्ठे या दृश्यते सानकेन चित्॥ तदर्धं वापिता ग्राह्ये तुलसी जायते यदा॥ तदा काको नवद्वा
 द्या वलिंदत्वा तु कुक्कुटं॥ सुपकं सप्रधानं च वटपत्रवलिं विधेत्॥ समूलां तुलसीमन्या दृश्यो जायते नरः॥ कृत्वा
 मादेव तुर्दृश्यां कृत्वा धनूरवीजकं॥ वापयन्नरमुंदेतु नासारं धेसमांसके॥ निषने कृत्वा भृष्टं तु स्वेच्छिष्टे सेव
 येत्सदा॥ संक्रांतिदशयूगासि दीपंदद्यादनेन सु॥ वर्तिस्ररक्तसूत्रां ग्राह्यं तस्य फलोदयः॥ कृत्वाष्टम्यां फलं ग्राह्यं
 वलिंदत्वा तु कुक्कुटं॥ तद्वीजैर्गुटिकाकाया मुखसा दृश्यकारिणी॥ कृत्वा मयूरिते वाप्या कृत्वा गुंजान्मुंदके॥ रात्रौ कृ
 त्वा वतुर्दृश्या मालवतुपहारकैः॥ नित्यं कुर्याद्विनिष्पूजां जलैः सिंघसदा निशि॥ नवेत्फलतिसागुंजा ततः कृत्वा मजं
 वलिं॥ कृत्वा योगीश्वरात्पंच लोजयेद्दृष्टिपूर्वकं॥ ततश्चाष्टोत्तरशतं ग्राह्यं गुंजाफलं क्रमात्॥ सूच्या तु षोडशे तस्यै
 माला दृश्यकारिणी॥ धारयेन्मूर्ध्नि कर्त्तवा तद्वत्तस्य न दृश्यते॥ सुकृत्वा महिषीक्षीरे पाचयेत्कृत्वा जीरकैः॥ तद्वत्तस्यै

दृश्यैः स्याद्यावजीर्णसंशयः॥ दृढयंककलासस्य ग्राहयेद्विषिपूर्वकं॥ गोलोचनासमं पिष्टं तालपत्रेण वेष्टयेत्॥
 समंचगुटिकासाच मुखस्य दृश्यकारिणी॥ ॥ उं इदापि गलाय स्वाहा॥ ॥ कटुतुं वीदे वदाली पठोली चंदवारुणी
 ॥ तिलकोशातकी तासां शुष्कबीजां निवृत्तयेत्॥ काकतुं अपामा गोक्षि कषायेन विलो नयेत्॥ अलि पा कांश्च पात्रं तु वा
 रयेदातपे करे॥ तंतं प्रसक्तवस्त्रेण पीडयेत्तैलमाहयेत्॥ तेन तैलेन संवृष्टं देवदारुचंदनं॥ तनवो तिलकं कुया
 ललाटे दृश्यकारकं॥ अपामार्गकशायेन पूर्ववत्तैरमाहयेत्॥ विषमुष्णं त्वबीजानां सर्वयोगेषु योजयेत्॥ अंकोलतै
 लनिर्दग्धं रजानि कुंकुमं निशि॥ रोचना सह देवी च समन्ता गानि पेष्टयेत्॥ विषमुष्णं तैलेन तिलको दृश्यकालक
 ॥ कापसि बीजवृत्तानि दिनमेकं विना वयेत्॥ समुरोत्थ सदा रूपा कषायेन प्रयत्नतः॥ पूर्ववद्वाहयेत्तैलं सर्वयोगे
 षु योजयेत्॥ अमाजबीजवृत्तानि दशांशं चित्रमूलकं॥ नालिकेरं बुना पिष्ट्वा पूर्ववत्तैलमाहरेत्॥ एतत्तैलं द्वयेनैव

राम
 ७०

लिङ्गावर्ति विरोद्रवां॥ ज्वलितांधारयेद्वस्त्रे सोपादृश्यो जवेन रः॥ पुत्रजीवोत्थजीवोत्थ बीजानां उद्वेष्टयेत्॥ दृश्यं ते
 वाजिताः सर्वे गोमूत्रैः लक्षणा तु नः॥ ७७॥ ॥ इति श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कन्नपुटे अदृश्यकरणं नाम सप्तदशः
 पठलः॥ १०॥ ॥ अथ पादुकासाधनं॥ ॥ अथ लालांकुलोतैलेः प्रेषयेत्केतसर्षपात्॥ तस्मिन् प्रहस्ता पादाम्बु योजनानां
 शतं वजेत्॥ अंकोलतैलसं पिष्टं श्वेतसर्षपलेपितां॥ पादुका मुष्टु चर्मोत्थां समारुह्य सतं वजेत्॥ काकजं वासिताया
 द्या गृध्रस्य च वसा तथा॥ अथ कर्पासमायुक्ता दुष्टिनी रेणु पेष्टयेत्॥ अनेन लिप्ता दस्त योजनानां शतं वजेत्॥ ॥
 उं नमो नगवते रुद्राय भूतवे तालत्रासनाय शंखचक्र गदाधराय हलहल चंद्रवे तालकुंफटु स्वाहा॥ ॥ अनेन पादलेप
 त्रयमग्निमंत्रयेत्॥ सिद्धिर्न वति॥ आनमाज्जलिनकुल पित्तं प्राह्यं समं समं॥ काकमांसवसाजं वा पिष्ट्वा पादौ प्रलेपयेत्॥ ये
 जनानां शतं गत्वा पुनरावर्तयेन्नात्ता॥ ॥ उं नमो नगवते रुद्राय मासे संपालकं लगवेष्टं पचयत्वरसरसर स्वाहा॥ ॥

राम
७१

आतले ॥ ब्रह्म तुल्यो भवेत्सोऽहो लीयते परमेशिते ॥ ॐ नमः शंखासने शृङ्गशेखरे नमो नगवते निष्ठु नमो नगवते न
 मः शेषरे नमः ॥ श्रुतिने नमः पादपचारिणे विगिने कुंफदुखाहा ॥ ॥ अने नमः त्रेण सद्योगसिद्धो भवति ॥ यतीची
 दिगतं मूलं पातधात्रासमुद्धरेत् ॥ तत्पिष्ट्यां कोलतैलेन पादले पाकृतं वजेत् ॥ आतु तस्य तु मूलानि तिलतैलेन पाच
 येत् ॥ पानीशं जानुपर्यंतं लिप्ताद्वराश्रयो भवेत् ॥ ॐ ह्रीं नमः शृङ्गिकायै गनंगमयश्वालयवालयवे गवाहि नो ह्रीं
 स्वाहा ॥ ॥ उक्तयोगद्वयसौख्यं मंत्रं ॥ ॥ काकस्य हृदये नेत्रे जिह्वायै वमनः शिलाः ॥ गौरिकं चैव सिंदूरं मजमारी च मा
 लति ॥ समं रुद्धजटा चैव विदायसि हृषयेत् ॥ तलिघ्नपादसरुसा सरुसं योजनं वजेत् ॥ वालीयलितनिमुक्तो याव
 दाभूतसंघतं ॥ ॐ नमो नगवते रुद्राय नमो रुद्रवितगदाधराय त्रासयश्चक्षयश्चालने स्वाहा ॥ ॥ निगुंडी मूलमा
 दाय मूलं पारावतोद्भवं ॥ घरासवीजसंयुक्तं रत्नपादाफलानि च ॥ हृदयं च जलूकस्य पेषयेद्वितवालिणा ॥ अने न पाद

लेयेन योजनानां शतं वजेत् ॥ उलूकस्य तु पादा निदग्धानि चूर्षिता निवाश्रयुनितै न पिष्टानि पादलेयेन योजयेत् ॥ योज
 नानां शतं गत्वा पुनरागच्छति कुर्वन् ॥ ॐ ऊँ ऊँ ह्रीं क्लृं फट् स्वाहा ॥ ॥ उक्तयोगद्वयश्रयं मंत्रः ॥ ॐ शिव शिव शिव शिव
 शिव ॥ विधिना कृत्वा सस्य पुष्पाणां तु दक्षिणा ॥ विलोहवेष्टितं वक्त्रे धार्यमिच्छा गतिर्न वैत् ॥ ॐ संकोचय स्वाहा ॥ ॥
 अथ गुटिका ॥ ॥ साधकश्चिन्तालयं गत्वा नित्यं तस्यै निवेदयेत् ॥ देवता बुधाति नक्षत्राणां किं किं किं दाममासं ॥ यावत्
 सूता जवन्ति ततः पारदं संसाधं निष्कत्रयं कस्मिंश्चित्तालिकादये निवेदयेत् ॥ तस्योद्ध्विष्टं सिकथकेन रुद्धा विन्तालयं गत्वा
 विलोहद्वयस्योपरि नालिकाद्वयं निधायो लोहसलाकां नालिका मधुमार्गानां तदंडलवुद्धसेन वेधयित्वा शलाका मुद्धरे
 त् ॥ तेनैव मार्गानां श्रृंगुषमश्रेयधारसो गच्छति तथा यत्नं कुर्यात् ॥ ततो नक्षत्रं तद्विन्हा विष्टया लेपयेत् ॥ ततस्तद्विधाधोः
 नित्यमलिवल्युपकारेण पूजां कुर्यात् ॥ यावत् स्वयमेवांडा निष्क्रेटयंति तावद्विद्यमुपरि गत्वा वाधयेत् ॥ स्फुटके सति गुटि

राम
 ७२

काद्वयपादा ॥ ततो वृक्षादुर्निधमो येन यो वा मिलति मनुष्यस्यै एकादा तस्या अपरा मुखे धारयेत् ॥ योजन द्वादशा गत्वाः
 पुनरेव निवर्त्तत इति प्रसिद्धप्रयोगः ॥ ॐ ऊँ ऊँ फट् विन्हा चक्रे श्री परा परेश्वरे पादुका गमनं देहि स्वाहा ॥ ॥
 अनेन मंत्रेण जपं पूजां कुर्यात् ॥ ॥ लक्षत्रये जपे नमो श्री तातां रक्तवर्षिकां ॥ कदंबवनमधो तु ततो वृक्षं तिलोचनं ॥
 कुंदलैर्मणिभिर्दिव्यै वस्त्रालंकालभूषितां ॥ सामृतं करसंवासे दक्षिणो मणिधारकं ॥ दधन्ती चितये दीप्तां रक्तप्रयोपरिः
 स्तितां ॥ प्रसहंति चित्रलेखां प्रसन्नां नवयौवनानां ॥ शिदृशीं पूजयं नित्यं जपान्ते जोजयेत्ततः ॥ शर्कराका गमासंतु गौक्षीरं
 वृतसंयुतं ॥ दशांशेन ततस्तस्मात् खेवलत्वं प्रयच्छति ॥ विमानं खेवलत्वं च ददात्य मृतजो जनं ॥ आयुर्न क्षायुतं चैव हार
 केयूरमंडलं ॥ नाना लोकगतिं चैव यस्मान्मन्त्री सुखी भवेत् ॥ ॐ ऊँ चित्रलेखो आगच्छ रुद्र रुद्र ऊँ स्वाहा ॥ ॥ इति
 श्रीसिद्धनागार्जुनविरचिते कक्षपुटे पादुका साधनं नामाष्टादशः प्रठलः ॥ १७ ॥ ॥ अथ मृतसंजीवनी ॥ ॥ मृतसं

जीवनीं विद्यां यत्तद्व्याप्तिसमासतः। लिंगमंकोलवृत्तायः। स्तुतयित्वा प्रपूजयेत्॥ नवंचतुश्चतुश्चैव पूजयेत् लिंगसंनिधौ॥
 वृक्षं लिंगं वटं चैव सूत्रेनैकेन वेष्टयेत्॥ चतुर्भिः साधकैः साद्विप्रतिपाद्यक्रमेण तु॥ एवं दिवा निशिकुर्यात् द्वौरेण सः
 मर्चितं॥ पुष्पादिफलपुष्पान्नं साधनं कालयेत् सुधीः॥ फलानि पक्वान्यादाय पूर्वोक्तिं पूरयेद्यटं॥ तद्यटं पूजयेद्भीमान् गं
 धपुष्पाक्षतादिभिः॥ तुषवर्जं ततः कृत्वा बीजानां वषयेत् सुखं॥ तस्मुखे कंकनं चूर्णं किंचिद्विचित्रं लेपयेत्॥ विसृज्य सुखः
 त्रांदांतः कुंजकारागणो हृतं॥ मृत्तिकां लेपयेत्तत्र तानि बीजानि रोपयेत्॥ कुंडल्या कालयोगेन यत्ना मूढं मुखानि च॥ तद्गुः
 कंतामुपात्रार्धं ताड्यां डे देयमधो मुखं॥ आतपे धारणे तैलं ग्राह्यं च चरद्वयेत्॥ माषाद्वैत तत्रैलं सामाद्वैत तैलकं॥
 नस्य देयं मृतस्यैतत् सम्यक् कृतस्य सिते तनुं॥ तत्राणां जीवयेत्सत्त्वं गतो वापि यमालयं॥ शैरादि मृत्युसर्पादि मृतो जीवः
 ति निश्चितं॥ पुंशु क्लृपारटं तुल्यं तेन तैलेन मर्दयेत्॥ नस्य देयं मृतस्यैव कालदृष्ट्यवारणात्॥ जीवमाधानि नो चित्रः

राम
 ७३

महादेवेन नाषितं॥ पुष्पाक्षराद्योगेन गुडूची मूलमाहरेत्॥ कर्षमुष्णोदकैः पीत मघमृत्युहरं परं॥ ॥ अत्रोरेभ्यो
 येवोरेभ्योरुदरूपेभ्यः॥ ॥ उक्तयोगद्वयस्यायमेव मंत्रः॥ ॥ अथ कालज्ञानं॥ रोचनेः कुंकुमैलाक्षा मल्लिकारक्तसंयु
 तैः॥ द्वादशालं लिखेत्तद्यं तद्वह्निश्चैव तत्समं॥ षोडशारकरोवाह्ये मूलबीजं दले लिखेत्॥ पञ्चमस्य दले वर्षे मषाचैव व
 ह्निदले॥ दिवसा षोडशारे तु साध्या नाम च कल्पिकी॥ पूजयेच्चक्रवर्त्तन्तु दत्ततेतं निरीक्षयेत्॥ यद्वलेवाक्षरं लूयं तदिने
 मृतयेत्कुवं॥ वर्षमासादिपश्ये स्वस्य नामापरस्य वा॥ यदावेन तुलुप्सया तदा मृत्युर्न विद्यते॥ वर्षद्वादशपयंति कालः
 ज्ञानेशिते दितं॥ उद्यम्य कालपुरुषोत्तमसंहरि मूर्तये॥ ॥ कालक्षकायश्च तं कालदृश्यं प्रधानकालं दृश्यं स्वाहा॥ ॥
 अमुं मंत्रानेन मष्टोत्तरसहस्रं जप्त्वा पंचोपचाले सप्तदिनपर्यन्तं मनेनैव पूजयेत्॥ प्रत्ययोजयति॥ ॥ मार्गशीर्षस्य कृ
 ण्मायां पंचम्यां निरजं शुभं॥ भूर्जपत्रं समानीय राक्षसाकुंकुमरोचनेः॥ स्वकायानामि कारकै लिखेद्विद्यां शिवोदितं॥ क्रम

पूजां विद्यायां पश्चाद्विद्यां समावरेत् ॥ सरावयुगमश्नु जातिपुष्टे मुवेष्टितं ॥ शुभे पीठे विदुः तापतां विद्यां प्रजयेति
 शि॥ यातः क्रमार्चं ॥ नृपः कृत्वा पूजा कुमारिकाः साधकत्वे कवित्वेन पश्चाद्विद्यां विलोकयेत् ॥ वस्त्राधिकं रवेदाजं मा
 मत्राधिकं वसं पदः ॥ समवे सौख्यमारोग्यं हानि विन्दु विलेपनात् ॥ मात्रादनेन वेत्त्याधि मरणां विन्दुनाशने ॥
 ऊँ ह्रीं मै महापठये रत्न रत्न मामृतोत्तरे मै ह्रीं ऊँ विद्वे विद्वे ॥ उत्तराभिमुखं सौख्यं यद्विद्यानातिदक्षिणां ॥ दिक्षुः
 सतदाज्ञेयाः सप्रमासं न जीवति ॥ शुद्धनिर्मलमादित्यं विलजं यदि पश्यति ॥ तद्वर्णनं ब्रह्मं याति नान्यथा सै रवेदितं ॥
 सितं वाक्कमहरितं ससूलं तानुमा ॥ यः पश्यति सदा सौख्यं मायादुर्ध्वं न जीवति ॥ रविर्विंशे जले दृष्टे संपूर्णे न मृति
 ः क्वचित् ॥ खंडेति लुक्कमा मृत्यु रेकषट् द्विनिमानसं मध्यं द्विदै रसादेन तदिमं धुमसंकुलं ॥ अरुन्धती कुर्वं सौम
 क्कायायां महापथे ॥ यो न पश्यति निसेजो वषट्ते नृपते कृतं ॥ स किं दृश्यते तद्वत् स्वदृष्टा दृश्यते रवि ॥ दृश्यते निषेजो

राम
 ७४

वापि यस्यासौ मृत्यते दत्तः ॥ यस्यावास्त्रानमात्रे ॥ हृदयं यदि शुभं ति ॥ धूमो वा मस्तके नास्ति सप्रमासात्र जीवति ॥ अग्रतः पृ
 थतो वापि यस्यास्याखंडितं पदं ॥ मर्दयेत्पांशु पुनो वा सप्रमासात्र जीवति ॥ कर्मरक्तानिवस्त्राणि रक्तमात्रानुलेपनं ॥ स्व
 प्रेयो रत्ननेकस्मात्प्राप्तासां तेन जीवति ॥ भक्तिः शीलं मृतीत्यागी बुद्धिर्वलमहेतुकं ॥ यस्यै नानृत्तिवत्तत्ते प्राप्तासां तेन
 जीवति ॥ राक्षसैर्भूतवेतालैः खानश्च करगदने ॥ गृध्रैर्काकैरुलूकैश्च महिषैर्वाक्रमेलकैः ॥ स्वप्रेवेत्ति तमात्मानं
 पश्येदद्वान जीवति ॥ असिरस्कां यदा पश्येदात्मकायामथापि वा ॥ सुकृष्णास्वारकापश्येत्प्राप्तासां तेन जीवति ॥ स्वप्रेदे
 हं सलं सुलं तैलाक्तं वाद्यपश्यति ॥ नीतः कृधो यथा नित्यं मासादुर्ध्वं न जीवति ॥ निशिचायं दिनाबोक्कं ममेवेशनिदर्श
 नं ॥ यः पश्यं नीयते सोपि प्राप्तासात्कं करोदितं ॥ संवत्ते नृ वेर्मथो गुल्फयो न वसंधिषु ॥ स्यन्दनीयस्य नै वासि मासादु
 र्ध्वं न जीवति ॥ रत्नवी सपते नित्यं नश्रुणोऽपि निश्चितं ॥ दीपगंधं न जीवति पद्मादुर्ध्वं न संशयः ॥ विनाश षट्कर्मं ये तं पि

शास्त्रादिग्रन्थनं॥यदिपश्यत्तसौस्रष्टे दशमासान्नजीवति॥ शृणोर्धूसरत्वंवा शुक्लंवातालुकेशनं॥स्कंधोवाजुग्नमा
 यांत॥षण्मासातेनजीवति॥कालज्ञानमिदंज्ञात्वा तस्यकुर्वन्तिचंचनं॥योगाभ्यासेनमंत्रेणाधानैवाद्यरसायनैः॥वृक्षवि
 मुक्त्यासैद्य एवमावर्तयेत्क्रमात्॥वयंकालेनातिपद्ये विमुक्तालेहदंबुजे॥स्कंठावेरुदकालेतु धात्वाकालस्यवंचनः
 नी॥कालसंकर्षणीविद्यां ज्ञातारूपाजयेत्ततः॥कालोविमुच्यतांयातिलक्षजापेकतेसति॥ ॥कौं॥कौं॥कौं॥कौं॥कौं॥समे
 हनीतंदेकालसंकर्षण्येनमः॥ ॥एवंजपेदयंमंत्रं स्वाकेदुनेत्॥कुत्रिकासमयांवाद्यजपेद्वाद्यनवात्मिकां॥पश्चि
 त्रयसक्तस्योक्तोयंकालवंचन॥नाजितोवद्वरं धातं सर्पजिज्योतिरूपिणी॥धोन्नसंतीजपेन्नित्यं मायांकालस्यवंचनी
 ः॥ ॥ऊँइतिपायां॥स्वकीयंयसप्रेयोसौ चित्तंकालकलाकुलां॥यासांतेनस्मरेत्किंचित्कालतस्यकरोतिकिं॥४५॥ ॥ राम
 इतिश्रीसिद्धनागार्जुनविरचितेकक्षपुटेश्वरमृतसंजीविनीकालज्ञानंनामएकोनविंशतिःपठनः॥१०॥ ॥अथात्मा

राम
 ७५

हारः॥अथाहारमनाहारं॥षट्पदमिसमासतः॥एननिशेष्ठलोकस्य जायतेकौतुकंमहत्॥वधुकेनाक्षवृक्षस्य पीठं
 कृत्वासनेस्थितं॥योसौभुक्तेवृत्तैःसाद्धं जोजनंजीमसेनवत्॥गृहीत्वामंत्रितामंत्रि विनीततनुपन्नवा॥आक्रम्यदक्ष
 जंवाधो विषत्याहारजुग्महेत्॥उद्धांतपत्रमादाय कपिलश्चानंदंतकं॥कषामेतत्र पंचधाभुक्तेसौवकवधुत्वं॥संध्याया
 मदावृक्षस्य कर्तव्यमतिमंत्रां॥प्रातपुष्पानिसंग्राह्य मालांसिरसिधारयेत्॥कोपिनंसंघरित्याज्य सभुक्तेजीमसेनवत्॥
 ॥ ॥उंनमःसर्वधियतयेयसंशोषयश्चैरवीश्राजापयति॥ ॥उक्तयोगानामयंमंत्रः॥श्वरंककलासस्य शिखी
 छानेनितंधयेत्॥वायुपुत्रइवाश्चर्यंस्तुभुक्तेनपर्वतं॥ ॥उंनाडितेगेनदुर्वशीखाहा॥ ॥श्रंत्राणिक्कलासस्य म
 ज्जांकरंनवीजजां॥पिष्टातद्गुठिकाकुर्या त्रिलोहेनतुवेष्टितं॥तांवक्त्रेधारयेद्योसौ क्षतिप्राप्तानवधाते॥ ॥उंशांशंसरी
 रंश्वरमृतमाकर्षयखाहा॥ ॥पद्मबीजमद्वाशनिंकागदुग्धेनपाचयेत्॥साज्यंतत्पायसंभुक्ता द्वादशाहंक्षुधाष्टहं॥रूप

दंतं वीजं शक्तिविशरीशजं ॥ वीजं सवृक्षरिजं तं शुक्लमासं कृधापठं ॥ चक्रसदृशं मूलं तु दुर्वाकुरदशे रुक्मं ॥ गले
 तालस्य मूलानि द्वारैर्गोपं च कोद्रुतैः ॥ पक्षेत्रपायसंसाजं शुक्लमासं कृधापठं ॥ उदुं वनफलं पक्वं संगुलितैर्नम्रवितं
 ॥ शुक्लमासं कृधापठं ति पिपासां नात्र संशयः ॥ अथामाग्नस्य वीजानि त्वग्न्या निष्पद्यावयेत् ॥ पायसं आविकाक्षारैः शुक्ल
 मासं कृधापठं ॥ दुग्धसिक्तफलं धात्रा दिनेष्वपेक्षयेत्ततः ॥ सिताग्नसहितं पायं मोदकं नक्षयेत्तनुं ॥ दशरात्रं कृधा
 पठं ति पिपासां नात्र संशयः ॥ उदुं नरशमीजं तु वीजपूलशिरीषजैः ॥ वीजवृक्षं हृते शुक्लं मासाद्धं तं कृधापठं ॥ उंषट्
 करुणीनाम द्विहस्तोऽस्याश्च कांडलः ॥ एरंडपद्वशैः पत्रैः पुष्पैश्चापि सुलक्षयेत् ॥ तस्याकटं समादाय कृत्वा घंगनिपा
 वयेत् ॥ यामैकं मणिसद्वीरैः क्वायायां शोषयेत्ततः ॥ कर्षैर्केन क्षयेनित्यं क्षुतिपासापठं परं ॥ सिद्धयोगमिदं स्थातं
 पुनरागार्ज्जितं ॥ ॥ उं नमो नमो वते रुद्राय अमृतासुविमशं संस्तु पयशरीरे अमृतं कुरु सः सः सः स्वाहा ॥ ॥

शन
 ७५

उक्तयोगानामयमेव मंत्रः ॥ अथ सांगोपांगप्रकरणौ कन्यपुटौ ॥ ॥ नागान्मोडशृंगस्य सहदेवास्त्रयस्तथा ॥ त्रयोदश
 शिखातागाः पुत्रजारी द्विजागिका ॥ हस्तमोतिसंज्ञा नागोरांभायाश्चतुर्दशः ॥ एकादशरुदत्यास्तु वंध्याककोटिकष्टवा ॥
 जशनागारुदजटा विष्णुकांता तदधिका ॥ श्वेताकस्थचतुर्जागलजारी नवजागिका ॥ षड्भागालक्षणां ज्ञेया द्विषत्कामेक
 शृंगिका ॥ बांडारी जाग एकस्या त्रिंशं सावेष्टु वारुणि ॥ एतत्त्रयोदशकं योगं सर्वसिद्धिकरं नृणां ॥ यतियोगं चतुःकोटं चतुः
 स्त्रीशतुजागकः ॥ पाठयेदुक्तयोगे तु यथायत्र यथोचिते ॥ एतेषां परिजागास्तु अपि हेतो निगद्यते ॥ कालागुणाश्च रक्षा
 समुदायुवनानि च ॥ रुद्रनागाश्चादिग्वाना युतं गुरुं संरविः ॥ चंद्रश्च तिथयश्चेति ज्ञात्वा नागानि संहरेत् ॥ भूर्जपत्रे पदे
 वाद्यचतुरस्रसमा रिखेत् ॥ रोचनाकुंकुमाभ्यां तु कुर्याद्वोडपकोष्ठिकां ॥ ॥ डीं डीं डूं चतुर्दिह र्कोकं दीनमातिहेतु ॥
 मात्राष्टकं लिखेद्विद्वान्ममरक्षतुसंयुगे ॥ मंत्रेण कुंडतेनेन पुनवाद्येन तत्कमात् ॥ रुद्रायाश्च दुशाभ्यां तु रेखायेतज

२०
 १५
 मानिखेत॥घोडशानांतुकोशानां मध्येष्टैकैकमैवधं॥स्वापयेतूजयेद्दामानं नुंदमंत्रेण॥नक्तिताः॥शशानानिक्रमेनेतकुं
 उलीकालकोनवेत॥स्वापनंयूननंचैव सर्वकामार्थसिद्धये॥ ॥ॐङ्कारकवामुडेतुरुशममसर्वसिद्धिकुरुस्वाहा॥ ॥अ
 यमंत्रपूर्वसेवायुतजपात्सर्वसिद्धि॥सप्तमनुरुद्धैस्तु मंगलेपेजगद्वशं॥तैलेनकपिराजो न कजरीराजवशकृत्॥
 द्विसप्तमनुरुद्धैस्तु मंगलेपेजगद्वशं॥तैलेनकपिराजो न कजरीराजवशकृत्॥तैलेनकपिराजो न कजरीराजवशकृत्॥
 दशं॥इदं पंचमलोपेतं चंदनागरुमाक्षिकैः॥धूपितं वस्त्रं पुष्पं वा त्रदं स्त्रीराजवशकृत्॥तिथिंदुसूर्यक्रतुतिरंगले
 पेजगद्वशं॥घोडशायाम्बुधूपेन नवादिद्वत्ततेनवा॥चतुराद्वजनेयोजां पंचाद्यास्नानकर्मणि॥नक्षत्रकलादिरुद्राने
 मेतत्सर्वं वशंकरं॥स्नानेवाणादिनक्षत्रं सर्वलोकवशंकरः॥छायावत्रिकलायोगातिलकं सर्वविशकृत्॥मुन्यकस्मि
 रपक्षस्थाद्योनिलेपेपतिवशः॥तिग्वानतिथिवेदेष्टु गुटिकापिग्वशंकरा॥धारयेन्मस्तकेपाले जोजनेवाथयोजयेत्॥

राम
 ७७

१०
 ५
 गुणादिग्वसुकामैस्या दंगलेपोतयंकरः॥वसुपक्षस्मरैरुद्धै न्यस्तयानौषसूतिकृत्॥दिवससप्त त्रिभिः पाणौलेपेक
 तेसति॥द्युतेविजयमाप्नोति यथाद्युर्ध्वेनोद्धृत्वा॥मनुस्मरत्रिभिर्वेदैः कृत्वा तु गुटिकांकरे॥वाद्यैः सिरसिकर्षिता धृत्वाः
 वीरैर्नवाधते॥गुणादिकुसुमनवति जगलेपंतुकारयेत्॥क्रतुस्नानारमेतत्ता वंधापुत्रवतीनवेत्॥तिथिदिग्ग
 षड्विंशत्या गुटिकावीर्यधृष्टुत्वे॥अथवाहस्तलेपेन युद्धे लोहेन वाधते॥स्मरसूर्यन्दुवसुभिः शृङ्खलापयोजयेत्॥
 वंदवातेन तद्विह्वं परसैन्यविदारकं॥तिथिंदुवसुदिग्विस्तु वृषं कृत्वा जलेक्षिपेत्॥तं पीत्वा स्मरसैन्यं तु दण्डिनीं प्रजा
 यते॥रुद्धेन्दुसलायुक्तं जलेनेष्टं पूर्ववत्॥तिलके वा कुमूले वा धारयेद्वाथ मूर्धनि॥द्विदृसेनानि परायणे नात्र का
 यविचारणात्॥कराग्रद्वयुगे वा गोः पिष्ट्वा पदं पलेपयेत्॥यद्येष्टं जलमथोतु गच्छेत्तव यथासुते॥वद्याकसि प्रभुवनैः
 पादलेपाच्च पूर्ववत्॥वेदनिघुनिकामैश्च वक्रैस्तेनात्र मेदिषां॥स्मराकृष्टगुणैर्युक्तं तिलकं शत्रुजिह्ववेत्॥रुद्राकः

20
 वानकतुतिः ॥ कलासपेगजैः कुरैः अविदुष्टैः नवाधाते ॥ सप्रश्नं न सरे यैश्च पुष्परिद्वै मरि
 युतिः ॥ संपुपनः ॥ त्रीणां सर्वलोकवशं करं ॥ पु ॥ पुमनुतिथं शे नायापि शे रवेदिने ॥ पुष्पाकलिपयेत्वांगः
 सद्यत्रेविजयोत्तवेत् ॥ सृष्टमात्रेणासंदेहः शत्रुनादजयं करं ॥ गुणाघट्टितिथिदिग्मस्तु युक्तपंचमलेः सह ॥ हस्तौ
 पादौलेपयेते नस्येस्त्रीपवश्यकृत् ॥ रविदसस्थारनागैस्तु युक्तपंचमले सह ॥ दशांशधूपैस्तेपोयधनधाम् ॥ क
 रोगृहे ॥ कलारुष्टे दुकतुतिः लेपनाद्वाराणां दाया ॥ युद्धे वा नहरं स्थातं तथा कौकवत्वं शलं ॥ कलाखनं वरुष्टे स्तु ॥
 याजैर्मोहिषैर्वृत्तैः ॥ मृताहेकजलीकृत्वा ह्यंजनं वातिमोहकृत् ॥ दृष्टिस्तं न च कुरुते नराणां नात्र संशयभारं ॥
 दुसप्रभुवनैः स्त्रिलतैलसमायुतं ॥ धूपैदिष्टिप्रमकरो नराणां नात्र संशयं ॥ नागैर्दुदिन ॥ पुष्पादिन ॥ राम
 कृतं ॥ तैलेन वलधूपेन धूपोनयनमोहकृत् ॥ स्मराकर्षणो युक्तं पूषेद्वीयोगउत्तमः ॥ श ॥ तैलकं नाले स ॥ ३६

10
 6
 0
 वविश्वकरं न वेत् ॥ दिसप्रदादशैकामैजनमोहनवश्यकृत् ॥ तिलकं नात्र संदेहो नानावाटः ॥ दिग्मानति
 धिदेवैश्च पूषिमायागुरोदिने ॥ मलयंचयुतं त्रिष्वा वापीकूपतदागके ॥ पितृंति तज्जलं जेतु ॥ तुदः ॥ प्रनुवै ॥
 वषट्तिथिवेदैश्च दशसोमदिने कृतां ॥ देयं पंचमलोपतं नोजने सर्ववश्यकृत् ॥ दिनेन्दुसूर्यकृतुतिगुरुपुष्ये तु मेर
 तं ॥ रुक्माकेवाद्यपूष्यां धूपोवश्यकरो नृणां ॥ कलासप्तदिनवर्कधत्तूररसयेषितैः ॥ खदेहेलेपनं कृत्वा रतोरामं व
 शं नयेत् ॥ पंचगव्येन सहितैः मनुसप्रयुतैर्गणैः ॥ कुमुदैकमलो धूपोज्ज्वलभूतविषापहः ॥ मनुस्रुद्युतैर्वर्णैः ॥ पुत्र
 इव भूतैः ॥ विषंचतुर्विधं हंति तस्य पानप्रवृत्तं ॥ कलागुणास्मरेद्वाभ्यां हरिद्रावृतपानतः ॥ विषं नानाविधं हंति का
 नहृद्वापि जीवति ॥ दिकलागुणावा ॥ धूपं पंचपदापयेत् ॥ सर्वेषां प्रभुजीवानां ननावश्यकं परं ॥ कलागुणा युगैरु
 षैः ॥ सितमध्वान्यपि ॥ सगुणैर्वाभ्यां कृत्वा रक्षां विधाययेत् ॥ सुगुते वधना किंच कृतदोषाजलं लजेत् ॥ कलागुणा युते

महे सतमध्याज्य पीडितैः॥ कर्षमात्रं सदाखान् चामासैः पलितकफत्॥ वजाकायो नवद्वर्ष जीवेद्यदि नत्रयं॥ कर्ण
षण्मुनिवानाश्च एकवर्षा गवां पथेत्॥ पिष्टापि वेदतौ वशा सम्यक् पुत्रवती सवेत्॥ वसुरुद्धस्मरैर्द्वानां पुष्टवत्सजते
सुतं॥ दिगुणास्तस्मरैश्च स्रग्मूर्ध्वाटकदारितं॥ रुष्टं डोस्मरपक्षैस्तु सितमध्याज्यसंयुतैः॥ अलिप्रांणो विवादे तु जयमा
प्रोतिनान्यथा॥ तिष्ठिपक्षयुगे कामैः सकपूरैर्गुरोदिने॥ नरतैलेन तद्वत्ति दिवा पश्यति नृनिधिं॥ नवखं नारुद्धै
ष्ठितो निधिनम्रतः॥ मौने पावृक्षिरो मौनी पिष्टायां गलतैलकैः॥ हस्तैर्निष्ठानवेनक्ष्मीः पादायोर्वीर्यधारिणः॥ शतयो
जनगामी च नवत्येकनसंशयः॥ रुद्धेन्दुमनुनागाश्च नवनीतेन संयुतं॥ रविप्रविणाले प्रेणैः त्रयो रंजनेन च॥ पुरुषो
जायते रामा रथारं नागुणा चिता॥ कलारुद्धगुतौ त्वेदै धृयोयं मधु मिश्रितः॥ अयस्मारं निहत्याशुनाकालमनहोत्तमं॥ शु
णैः कामैश्चरैरुद्धैः लंगुलीतैलमिश्रितः॥ त्रिलोहवेष्टितं वक्रो धारितं पुष्पनाकरे॥ अदृश्यो जायते स देवैरपि न दृश्यः॥

ते॥ दिग्देव्यः कामैः ह्यंघ्रिलितैः लयैः वेतां पुनः नाकनमो नो विज्ञेदेन तुल्यं पृथेक॥ मूढं त्वेवैव रत्नं स्याद्योजनानां
 शतावधि॥ एतत्तत्त्वमिदं ॥ अष्टासंश्रयाः सप्तदश ॥ अष्टासंश्रयाः सप्तदश ॥ अष्टासंश्रयाः सप्तदश ॥ अष्टासंश्रयाः सप्तदश ॥
 द्वौ नवतिः॥ ततः पञ्चदशः॥ मणिमंत्रोऽष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥
 चित्तिद्वयसिद्धौ नवतिः॥ इति श्रीसिद्धनागजुनिवरचिते कवचपुटे ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥
 ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ शिवं शिवकरं शान्तं शिवात्मानं शिवोत्तमं शिवमात्मजं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥ अष्टमं तत्त्वं ॥

10

5

0

CM

5

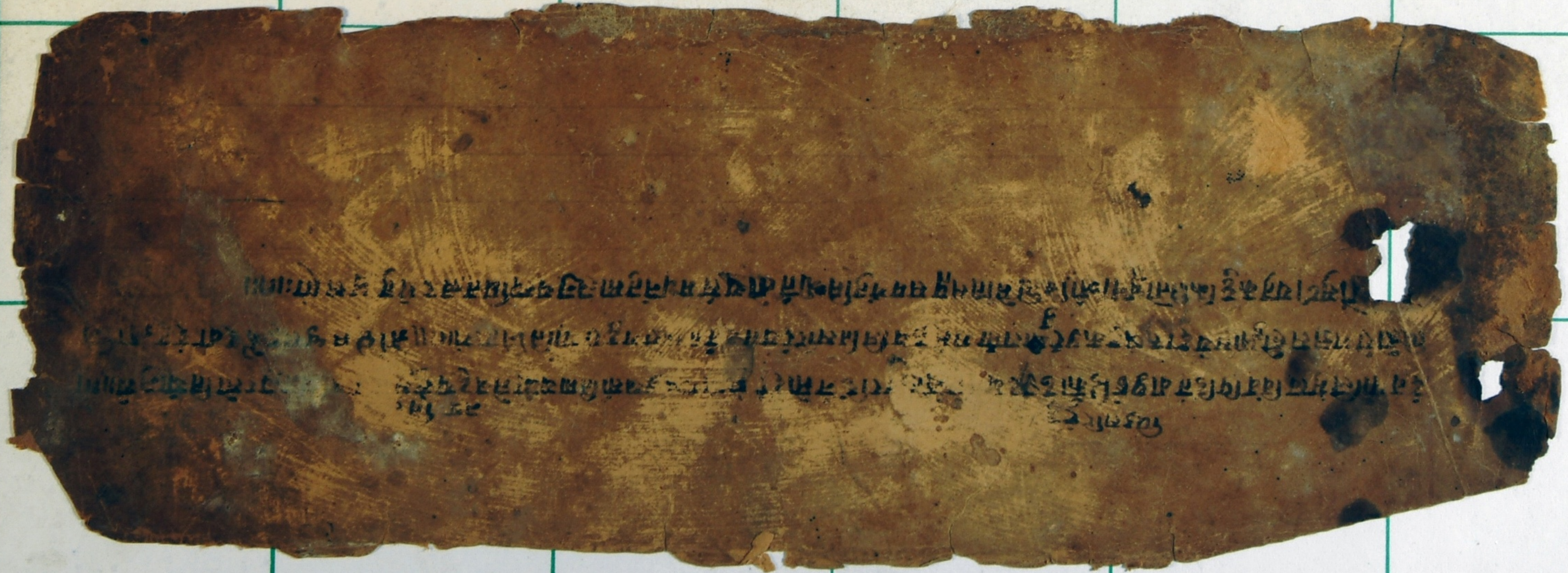
10

20

25

30

35

Handwritten line 1: ...

Handwritten line 2: ...

Handwritten line 3: ...

Handwritten signature or mark at the end of the third line.